Anul XIV nr. 29 (658) 20-26 iulie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CATAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Gulerele negre din poliție și prafurile lor albe

Noi culise despre debarcarea ministrului Ioan Rus

Pe holurile Ministerului de Interne s-a ajuns să se încrunte înalt funcționar la înalt ministru și să vină tocmai premierul să îi despartă. Vă dați seama, nu e vorba de orice funcționar, ci de secretarul de stat Toma Zaharia, și nu de orișice ministru, ci de Ioan Rus. Motivul? Niște povești cu precursori de droguri și adunare de taxe de protecție legate de numele lui Toma Zaharia. Pentru că Ioan Rus nu mai e ministru, în timp ce Toma Zaharia încă poartă tresele de secretar de stat, înseamnă că Năstase nu a fost imparțial, ci a dat și el niște pumni de catifea. Citiți neapărat *Dosarele Chix!*

Pagina 17

... DE MUNCĂ!
V-AȚI PROSTIT MÎNCA-V-AȘ,
NE RÎDE TOT PARISUL!
DĂ CINE A STAT BRE SĂ LE CITEASCĂ, LE-AM CIORDIT ȘI NOI PĂLEA MAI OCHIOASE.
VREM LOCURI DE MUNCĂ!
MARDALE.

În problema miss-elor din conducerea PD,

Cozmin nu-i chiar Gușă de biserică

Ce-i în Gușă, și-n păpușă! Adică, zice dînsul, respect reciproc, admirație pentru capacitățile ei profesionale și negare a zvonurilor absurde care circulă despre ei. Dacă pe Gușă îl știți de la PSD, de la PD și din scandalul cu Tania Budi, pe păpușă de-abia acum a venit timpul să o cunoaștem. Roberta Anastase, un fel de Miss Organizația de Femei a PD-ului și Miss România pe bune în 1996, este cea cu care Gușă și-a împletit pînă la împleticire pașii prin țară în campania pentru locale.

Pagina 19

După Marele Jaf al mileniului și în perspectiva pierderii alegerilor, pesediștii

SE PREGĂTESC DE OPOLIȚIE

Adevăratul jaf al secolelor XX şi XXI: beneficiind de sprijinul principalilor săi complici, conducătorul de ţară Iliescu I. a trimis poporul după biscuiţi şi apă de la robinet, timp în care a deturnat duba României din drumul ei spre Europa. Cum s-au dat de gol? La scurt timp, complicele Năstase A. a vrut să cumpere mai multe case cu banu' jos, pe cînd complicele Văcăroiu N. intenţiona să facă cinste de un miliard consumatorilor de la terasa „La Varice", lîngă Autogara Militari.

Bârfe, șmenuri, șu

DEMNITARII SPUN
...RURI TRÀSNITE

Rumunii nu sînt pregătiţi să intre în UE pentru că nu sînt informaţi îndeajuns. Rumunii nu ştiu, bunăoară, că-n toate ţările dezvoltate e ceva firesc ca tinerii să se tundă şi să se lase de „coca" doar după ce-şi termină studiile. Vreau să spun că acolo, dacă-l vezi pe unul trecut de 25 de ani că se droghează, e semn clar că el încă mai studiază. Deci, nu vă mai luaţi, dom'le, de tineretul studios!

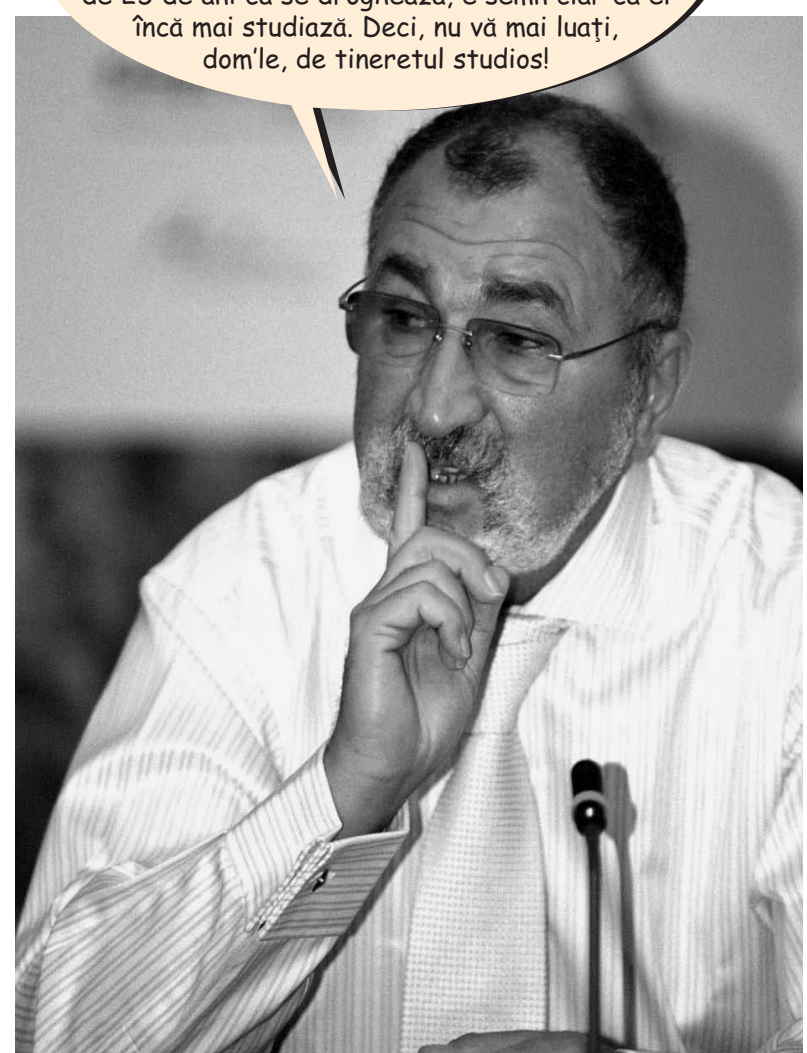

Ion Ţiriac, un biznisman de succes care s-ar dori tătucul tuturor rumunilor, convins fiind că nişte milioane de copii cuminţi se cresc mai uşor decît unul singur cu probleme

Așa cum știți, Ovidiu Brînzan, ministrul Sănătății, este cap de listă în pomelnicul corupției făcut de ambasadorul SUA la București, Michael Guest. Ambasada a retras un ajutor de aproape o jumătate de milion de dolari, pentru eradicarea corupției din Sănătate, pentru că n-a obținut un angajament ferm din partea lui Brînzan că va stârpi corupția. Așa cum nu știți, cel mai bolnav de corupt om din Sănătate este însuși ministrul, legat prin pârghii nevăzute de Dana Năstase, care controlează piața neagră a medicamentelor. Or, asta explică, cu vârf și îndesat, de ce Brînzan n-a făcut obiectul recentei remanieri a soțului Danei Năstase.

Opinia publică este indignată de faptul că VIP-urile implicate în dosarul „Cocaina" sunt bine mersi și își prizează pe mai departe zăpada. Conform unor surse pentru care am acceptat ca ele să-și bage mâna în foc, babacii vedetelor au plătit cauțiuni de până la 200.000 de coco, pentru ca odraslele lor să nu fie vârâte la mititica. Ne referim în speță la nea Țiri, care a sărit în foc pentru Ion Ion, care l-a rugat pe tata s-o scoată de la necaz și pe Leana lu' Lazariuc.

Am aflat că medicul Ciomu, chirurgul căruia îi plac excursiile la retezat, era cunoscut în Facultatea de Medicină, unde era asistent, drept un pasionat al tăiatului scurt, dar eficient. Studenții lui obișnuiau să își spună între ei: „A intrat Ciomu în operație. Să cheme cineva un doctor să salveze pacientul".

După eșecul usturător din alegerile pentru Capitală, umilință la care a fost supus de PSD, ministrul Geoană se confruntă cu un număr generos de zâmbete ironice și uși întredeschise prin cancelariile europene. Potrivit unor diplomați români, înfrângerea penibilă a lui Geoană a fost urmărită cu interes și, pe alocuri, cu satisfacție în mediul diplomatic internațional. De la alegeri, tot mai mulți responsabili diplomatici sunt foarte ocupați. Pentru Geoană.

Dovezile despre mânăriile cumnatului lui Geoană, Ionuț Costea, au început deja să apară. Cumnatul cu pricina e bănuit, de către niște rapoarte ale Curții de Conturi, că a creat statului un prejudiciu de peste 15 milioane de mărci germane. Deocamdată nu s-a precizat cui i-a creat Costea Ionuț un beneficiu și cât de bine este el legat de fosta Companie de Petrol, unde a făcut figurație.

Președintele SRR (Radioul public), Dragoș Șeuleanu, când nu călătorește prin capitalele lumii cu tot cu orchestra Radio, dar pe banii dumneavoastră, înseamnă că stă la birou și-i vin idei Ciuce, cu iz ultrapenal, sau cel puțin ridicole, cu iz civil. Par egzamplu, preferatul Danei Năstase a desființat Biblioteca Radioului, una dintre cele mai vechi ale unei instituții media, închiriind, pentru cine mai are chef de carte, spații prin oraș. Ba mai mult, majordomul de pe undele de partid s-a gândit, în megalomania sa, să-i ctitorească Radioului național niște lifturi exterioare de sticlă. C-așa vrea el, vătaful. Numai că n-o să apuce, săracul, să-și desăvârșească opera în timpul vieții.

Acciduzzu

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Imobilizare cu imobilul

Autorul jafului de trei milioane a fost prins la Snagov, într-o casă pe care intenționa să o cumpere. Dacă poliția mai avea răbdare, îl prindea pe hoț cînd mergea să-și pună viza de flotant!

JAFO Onești

Sârbu a zis să-i măsurăm ouăle

Ministrul Agriculturii, Ilie Sârbu, se pare că a dezvoltat o adevărată pasiune pentru ouă. Astfel, începînd cu lunile viitoare, ouăle vor conține, pe lîngă ștampila cu data expirării, și un calificativ pentru dimensiuni, asemănător celui care se pune pe eticheta tricourilor. Ne întrebăm dacă această idee i-a venit lui Ilie Sârbu după incidentul din pădure, și dacă da, sperăm să nu aibă indecența să ne dea nouă doar „M", „S" și „XL", cînd noi știm că el și-a pus din alea de „XXX".

George Albush

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție: Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOTOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ
laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: Cristian DOMNIȚEANU
cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Cațavencu* în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gigi Becali (președinte PNG): „Celelalte cluburi, dacă au semnat cu Telesport, să ia praful de pe pușcă de la ei."

Alexandru Popa (președintele Agenției Române pentru Investiții Străine): „Finalizarea procesului de privatizare necesită reorganizarea și adaptarea activității noastre conform cerințelor."

Adrian Năstase (prim-ministru): „Semnificația deciziilor pe care le-am luat astăzi și care, sigur, reprezintă aproape un cutremur în structurile noastre, din punct de vedere al abordării."

Corneliu Momanu (președinte PNL Vrancea): „Sigur, mai sînt și unele păreri diferite. Unde-s mulți și ideile sînt multe."

Ovidiu Drăgănescu (vicepreședinte CJ Timiș): „Aș vrea o funcție în Executiv în domeniul în care m-am pregătit. La Apărare, Interne, servicii..."

CATEGORIA
CREDINȚĂ CU PREMEDITARE

ÎPS Pimen (Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților): „Iliescu este un om care, într-adevăr, este convins de doctrina lui comunistă și care n-are sentimentul proprietății particulare, private."

CATEGORIA
PAZA BUNĂ TRECE PIMENJDIA REA

Constantin Dobre (purtător de cuvînt al SPP): „SPP nu intră în polemică cu Înalt Prea Sfințitul Pimen."

Acuma îmi pare rău că nu mi-am făcut timp să-l primesc în audienţă pe domnul Erbaşu. Da' uitaţi-vă şi dumneavoastră ce uşor se deschide fereastra asta!

Traian Băsescu, un primar la care toți marii antreprenori din construcții găsesc oricînd o fereastră deschisă

CATEGORIA
OF, CONSTITUȚIA MEA!

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Îi comunicăm domnului Iliescu că nu are ce căuta pe listele vreunui partid."

CATEGORIA
CONSIDER CĂ NU CONSIDER

Dan Ioan Popescu (ministrul Industriilor și Comerțului): „Nu consider că am lăsat partidul pe mîna lui Corlățean, față de care am o părere foarte bună."

CATEGORIA
LIMBA DULCE MULT ADUCE

Rovana Plumb (secretar de stat, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului): „În primul rînd, vreau să precizez că sînt foarte onorată că premierul Adrian Năstase s-a gîndit la mine pentru a prelua această funcție."

CATEGORIA
EMIL BOBU BOBILOR

Gigi Becali (președinte PNG): „Stînga cu dreapta sînt total opuse, iar Gigi Becali este de dreapta."

CATEGORIA
ADIO, JANDARME

Tudor Cearapin (comandantul Jandarmeriei): „Stimați colegi, pentru ca frații noștri din FIEP și nu numai, să nu ne confunde cu mici negri mititei, proaspăt sosiți din bananieri și cocotieri, TREBUIE să ne schimbăm. Să începem să vedem și pădurea, nu numai copacii. Să ne mai spălăm și călcăm vocabularul și purtarea în societate și familie. Să ne îndreptăm privirea către cetățean, pentru că el ne pune mîncarea pe masă și hăinuțele pe copil. Să fim mai atenți cu tinerii jandarmi, să-i sădim în pămînt mănos și să le dăm apă, nu altceva."

Întunericitul

PNA a umplut de sânge licitaţiile aranjate din Sănătate

Poporul vrea sânge proaspăt! Nu vă înfierbântaţi: pentru dializă doar. Deşi avem ceva rezerve. După ce veţi citi cum a muşamalizat PNA-ul un caz în care s-au drenat din bugetul statului 2 milioane de euro, s-ar putea să vreţi sânge vărsat sau vrac. La fel, s-ar putea să vă vină să înfigeţi un virus în sistemul licitaţiei on-line a ex-ministrului Dan Nica, acoperirea virtuală a şpăgilor date în hard-copy, care a permis un adaos comercial între 900% şi 2.000%! Sau să le scoateţi perfuziile pe nas unor medici finanţaţi exact de cei care au contribuit la hemoragia de milioane de euro. Un exemplu concret despre mânăriile din Sănătate, care au trezit nemulţumirea fostului ambasador Michael Guest şi satisfacţia (financiară) a unor grupuri de interese.

Fişa pacientului

Cine este dializa şi cu ce se ocupă ea? Dializa este un procedeu medical prin care sângele unui bolnav de insuficienţă renală cronică este filtrat prin intermediul unor rinichi artificiali. Aceştia arată cam aşa: un computer, un dializor sau filtru, câteva furtunaşe şi substanţele necesare filtrării. Ce se întâmplă dacă bolnavul nu-şi face dializa? Moare. De aceea, cel puţin o dată la două zile, se prezintă la un Centru de Hemodializă, unde, timp de 4-5 ore, tot sângele îi este scos din corp, filtrat de rinichiul artificial şi apoi reintrodus. Tratamentul de dializă costă 120 de euro pe şedinţă, cu medicamentaţie cu tot, iar dacă nu ar fi subvenţionat de stat, vă daţi seama câţi bolnavi-contribuabili ar mai rămâne în viaţă.

Manual de eliminare dintr-o licitaţie

În fiecare an, Ministerul Sănătăţii şi Casa de Asigurări de Sănătate organizează o licitaţie la nivel naţional pentru achiziţionarea substanţelor şi dializoarelor necesare purificării sângelui. Pentru că şpăgile erau din ce în ce mai vizibile, Guvernul a decis introducerea achiziţionării acestor substanţe în sistemul de licitaţie on-line, al ministrului Nica. Licitaţia s-a ţinut toamna trecută, când s-au achiziţionat substanţele pentru anul în curs. Înghesuială mare, ofertanţi grămadă. Printre ei, B. Braun (Germania), reprezentată prin importatorul Renamed Craiova. Până să înceapă licitaţia, firmele trebuie să corespundă unor criterii super-pretenţioase din caietul de sarcini. Aici au apărut primele simptome ale unei şpagatite cronice. Pentru început, Renamed-ul a observat că, în caietul de sarcini, criteriile de selecţie erau parcă copiate din fişele de produse ale unei firme concurente, Fresenius, tot din Germania. Fiecare produs întruneşte criteriile de bază, dar diferă prin anumite particularităţi specifice fiecărei firme. Tocmai particularităţile Fresenius au apărut la cerinţele de bază în caietul de sarcini. Apoi, s-a căutat un nod în papură licitantului incomod. Firmei Renamed i s-a reproşat că „un fluturaş publicitar nu respectă criteriile de selecţie“! Pe aceste considerente, membrii Comisiei au exclus Renamed-ul de la licitaţie. Conducerea B. Braun Germania a trimis degeaba, de la Berlin, o corespondenţă urgentă în care explica amănunţit că românii fac o confuzie, pentru că toate produsele respectă standardele internaţionale. Ai noştri, nein! Şi au mers mai departe, cu ce ştiau ei mai bine.

Nu e-licitaţie.ro!

După ce au trecut de faza caietului de sarcină, firmele selectate au intrat la licitaţia online. Pe „e-licitaţie.ro“, potrivit legii, firmele trebuie să fie anonime, abia când se termină ofertarea şi se obţine cel mai bun preţ, li se dezvăluie identitatea. Legea de funcţionare a sistemului patentat autohton de ex-ministrul Nica interzice depunerea unor oferte în scris, toată licitaţia urmând a se desfăşura pe Internet. Credeaţi că onor Comisia putea să renunţe la vechile obiceiuri, cele cu plicul? Nu! Potrivit unei adrese trimise Inspectoratului General pentru Comunicaţii şi Tehnologia Informaţiei, Comisia cere ofertanţilor să depună şi plicurile cu oferta financiară înainte de licitaţia on-line! Deci licităm ca să fim acoperiţi. Plicul să trăiască!

Wwwedeţi. e-plicul.cu. şpagă.ro?

Rezultatele licitaţiei arată că oficialii Comisiei au dat dovadă de o suspectă orbire, chiar în timpul licitaţiei. Pentru că fişele de licitaţie seamănă al dracului de tare cu o bătaie de joc la buzunarul Sănătăţii. Spre exemplu, preţul Renamed pentru bicarbonat-componentă bazică era de 0,55 euro, dar Comisia a cumpărat de la competitori cu 0,70 euro, per total cu 750.000 de euro mai scump. Pentru bicarbonat-componentă acidă, Renamed oferea cu 600.000 de euro mai ieftin decât competitoarea. Cu vreo 380.000 de euro mai puţin era şi preţul la dializoare. Adunate cap la cap, toate substanţele luate pe „e-plic“ sunt cu 2 milioane de euro mai scumpe, ceea ce înseamnă: a) statul are bani de aruncat sau b) cineva din comisie şi-a tras şpaga. Pentru că adaosul comercial aplicat la aceste preţuri este între 900% şi 2.000%.

Pe undeva aveţi dreptate că n-am ştiut să primim două milioane de euro, fonduri nerambursabile. Însă n-am înţeles gestul... Dacă puneaţi banii într-un plic şi mi-i strecuraţi corect în buzunarul de la halat, zău că mă pricepeam să-i iau.

Michael Guest şi succesorul lui Beuran, un ministru care n-a făcut mare Brînzan la Sănătate

Sponsorul ia totul

Compania care a câştigat 80% din licitaţie este Fresenius; bravo ei! Şi ea, ca şi alţi competitori (Sindan, Polisano, Soft Medica etc.), a reuşit să surmonteze handicapul datoriilor la buget, care interzicea Comisiei să le primească şi în anticamera licitaţiei şi au reuşit să dea lovitura. Aceleaşi sincere felicitări le adresăm şi membrilor **Comisiei de Evaluare a Ofertelor la Licitaţia Naţională de Achiziţionare de Produse Farmaceutice şi Materiale Sanitare pentru Programul de Nefrologie Dializă:** Preşedinte Remus Baciu; membri: Cristian Cărăuşu, dr. Eugen Moţa, dr. Minola Fialcovschi, economist Ion Tănase. Felicitările nu i se adresează lui Cristian Cărăuşu, director al Corpului de Control al prim-ministrului, care a refuzat să semneze procesul-verbal al licitaţiei care a prejudiciat bugetul Sănătăţii cu peste 2 milioane de euro. Numai această oaie neagră a pătat obrazul onest al Comisiei.

Doi dintre membrii de membri care fac „onoare“ acestei licitaţii mânărite sunt prof. dr. Eugen Moţa şi prof. dr. Gabriel Mircescu. Dovadă stă faptul că cei doi au fost sponsorizaţi constant de către firma Fresenius la mai multe congrese internaţionale cu câteva mii de euro! Şi fostul secretar de stat de la Ministerul Sănătăţii, dr. Vasile Cepoi, a beneficiat de sponsorizările firmei Fresenius, ca fost director al Centrului de Hemodializă Iaşi, unde se lucrează, evident, tot cu produse Fresenius. Iar recunoştinţa este o dovadă a bunei-credinţe.

„Sunt unii cu coaiele mai mari!“

Directorul Renamed, Dan Duţescu, a numărat pe degete: 1) licitaţie măsluită, cu oferta la plic, contrar Ordonanţei 20/2002; 2) modificarea ilegală a caietului de sarcini a licitaţiei de către dr. Mircescu şi 3) conflictul de interese. O adunare simplă i-a dat următorul rezultat: bugetul de sănătate a cumpărat aceleaşi medicamente cu peste 2 milioane de euro mai scump, cu un adaos comercial de 900%-2.000%, în timp ce firma sa a pierdut 4 milioane de euro, fiind scoasă integral de pe piaţă, deşi era al doilea furnizor ca mărime, de mai mulţi ani. A deschis proces contra ministerului şi CAS pentru anularea licitaţiei şi a depus o plângere la PNA pentru abuz în funcţie contra celor implicaţi. Pentru că drumul spre instanţă era din ce în ce mai anevoios şi cu destule intervenţii, a apucat-o pe aceeaşi cale, apelând la Cabinetul de Avocatură Iorgovan. Care, în privat, ar fi primit un răspuns bărbătesc de la preşedinta Tribunalului Bucureşti, Maria Huza: „Staţi liniştiţi, că sunt unii cu coaiele mai mari!“. Noi nu credem că aceste vorbe au fost pronunţate de această doamnă, aşa că le lăsăm la aprecierea dvs. Tribunalul Bucureşti a respins cererea de anulare a licitaţiei şi a dat câştig de cauză Ministerului Sănătăţii (şi lui Beuran-copiuţă) şi Casei de Asigurări de Sănătate, în ciuda tuturor argumentelor. Nici nu ştim să interpretăm verdictul de neîncepere a urmăririi penale dăruit de PNA, acum o săptămână, dosarului. Expediat acum la o secţie de poliţie chel, mai fără nici un document în el, dosarul ar mai putea fi salvat doar de Poliţie. Greu de crezut, nu?

Marius DRĂGHICI

fiică

Unii cu gramul, alţii cu programul

Cuminte şi ascultătoare, localitatea prahoveană Floreşti beneficiază de un program SAPARD în valoare de aproape 1,2 milioane de euro, echivalentul unei reţele de canalizare şi al cîtorva ani în minus faţă de Uniunea aia spre care ne tot chiorîm printre uluci. Tot aşa, dacă a fost cuminte şi ascultătoare faţă de părinţii săi pesedişti, firma Tracon din Brăila a primit misiunea de a hali banii ăştia europeni. Societatea asta a fost moşită de staruri ale partidului din Brăila şi Constanţa, adică prefectul Manea de la Dunăre şi fostul subprefect Moga, de la Mare, şi a tot lucrat, fără jenă de incompatibilităţi, pe bani publici. Probabil de-aia s-a trezit Moga că, în calitate de proaspăt consilier local la Constanţa, i s-ar potrivi funcţia de preşedinte al comisiei Turism-Servicii Publice.

Traseism de gradul 20%

Săptămîna trecută, *Gazeta de Cluj* a reuşit ca, în urma unor simple telefoane, să deturneze contul, somnul şi traiectoria politică ale cîtorva dintre primarii PSD din judeţ. Aleşii din patru comune au acceptat ca, în schimbul a 20 de procente dintr-o afacere ce urma să se deruleze în localitatea lor, să se gîndească la trecerea în PNL. Cursa întinsă de ziarişti s-ar putea lăsa cu reacţii dure la adresa grupului de virtuali traseişti. Senatorul Grigore Zanc crede că este vorba de complexul omului de la ţară care încearcă să aducă investiţii în comună! Probabil a vrut să spună că dacă erau de la oraş erau mai cu tupeu, nu acceptau, ca nişte complexaţi, doar 20%!

Cine-a mai pomenit: pescarii duşi cu vorba!

Recent au ajuns la urechile noastre vorbele unor peştişori din Deltă care povesteau cum că nişte bieţi pescari, cu simbrie la un deputat PSD cu bălţi concesionate şi cu aplecări către braconaj, veţi afla mai tîrziu care, s-au trezit cu probleme la banii de asigurări. Concret: deşi ei semnau liniştiţi că o parte din salariu rămîne la angajator, pentru a fi virată către asigurări, suma respectivă nu mai ajungea la destinaţie. Adevărul este că nimeni şi nimic nu poate ajunge undeva fără să îndeplinească măcar o condiţie: să plece!

Platon şi Aristotel, prinşi cu bani în rucsăcel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Părintele IUSTIN MARCHIŞ: „Politicul ţine Biserica prizonieră“

Intervenţia dură a lui Pimen, arhiepiscopul Sucevei, împotriva politizării serbărilor de la Putna a avut parte de o replică obraznică din partea ministrului Theodorescu. Apoi a venit tăcerea cu o voce tîrzie din partea Patriarhiei în apărarea lui Pimen. Eu simţeam nevoia unei voci şi a unei înţelegeri a ceea ce se întîmplă în lumea bisericească. După ce i-am luat interviu, părintele Iustin Marchiş de la biserica Stavropoleos din Bucureşti m-a întrebat: „Totuşi, de ce mi-ai luat interviu? Ca să dovedeşti că există şi alţi preoţi curajoşi?“. I-am răspuns afirmativ şi i s-a întipărit o mare mirare.

Reporter: E lașă Biserica Ortodoxă?

Iustin Marchiș: Nu cred, e o prudență, dacă nu chiar o înțelepciune din partea multor reprezentanți ai Bisericii. Eu cred că e o comunicare dificilă între instituții în Romînia și cred că e o complicată relație între stat și Biserică. Dacă imediat după '90 am crezut că se pot limpezi lucrurile, după ce a existat un Grup de reflecție pentru înnoirea Bisericii, ulterior ne-am dat seama că și în biserică, ca în alte instituții – mă refer la aspectele administrative – lucrurile nu au evoluat cum ar fi fost firesc sau ne-am fi așteptat unii dintre noi. Eu gîndesc că această problemă are o explicație istorică. Avem în minte relațiile noastre cu instituțiile, anume, cînd mergem la spital nu mergem la spital propriu-zis, ci la un doctor de acolo. Și exemplele de felul acesta se pot multiplica. Astfel încît eu nădăjduiesc că Biserica va avea un statut limpede pe care Parlamentul ar trebui să-l asigure și nu persoanele, nici președintele, nici prim-ministrul.

Rep.: La Putna au dictat interesele de securitate ale președintelui Iliescu și cele ale lui Năstase și nu ceremonia în sine.

I.M.: În ceea ce privește evenimentul de la Putna, eu continuu să cred că cineva ar trebui să afle cum au colaborat Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților și starețul Putnei și, respectiv, Ministerul Cultelor, Guvernul. Și iar ne întoarcem la cuvîntul „comunicare“. Să știm: vlădica Pimen a fost întrebat, s-au gîndit ca aceia ce mergeau acolo să se insereze în ritualul Bisericii cu discreție cuvenită și pietate? Cîtă vreme nu știm aceste lucruri, cred că trebuie să fim reținuți în a acuza instituțiile sau să dăm toată vina pe serviciul de pază. Eu cred că în interiorul Mănăstirii Putna nu mai era problema SPP-ului, ci a ierarhilor, a preoților. Cînd slujește Părintele Patriarh e nevoie de o anumită pază, ca să nu năvălească lumea asupra Sa, și totdeauna este un cordon de seminariști care mențin o ordine, aceea în care Părintele Patriarh poate să binecuvînteze, să vorbească cu cei ce doresc aceasta. Cred că așa s-ar fi cuvenit să se întîmple și la Putna.

Rep.: De ce politicul acaparează aceste ceremonii?

I.M.: Fiindcă politicul ține Biserica prizonieră economic. Statul nu și-a onorat într-un fel datoria. Știm că, de la Cuza încoace, biserica a fost văduvită de ceea ce îi aparținea, aproximativ 30% din ceea ce aparținea funciar Principatelor. Lucrul acesta s-a repetat în vremea comuniștilor, care au mai luat din puținul pe care îl avea Biserica. După '90, statul nu a restituit Bisericii ceea ce îi datorează. Nu este vorba de vremea lui Cuza, ci de 1948, or Bisericii i se cere să se implice în activitatea socială, filantropică, dar Biserica nu are cu ce să o facă. Nu e vorba de pădurile din Bucovina, e vorba, ca în cazul nostru, de bunuri sacre: icoane, Evanghelii, potire, sfinte moaște chiar... Ar trebui să ne imaginăm cît de mîhniți sînt oamenii bisericii pentru faptul că moaștele care au zăcut în depozitele Muzeului Național de Artă al României au fost scoase din ferecăturile din vremea lui Basarab sau Brâncoveanu și au fost restituite numai oase în cutii de lemn. Asta a făcut Muzeul de Artă din subordinea Ministerului Culturii. Oamenii să nu rămînă cu impresia că Biserica vrea proprietăți, Biserica nu și-a recuperat nici bunurile sacre. Nu trebuie judecați cum s-au comportat la o zi festivă, ci cum se comportă zi de zi. Eu sînt dat în judecată, la penal. Muzeul Național de Artă, deși a pierdut la cîteva instanțe, m-a dat din nou în judecată fiindcă am recuperat, ca împrumut – altă soluție legală nu există – un epitaf. Ca atare, nu știu ce judecăți se fac în cele lumești, dar funcționarii de stat se comportă ca și cei dinainte. Ei sînt puterea, iar noi trebuie să fim cuminți și ascultători, atît de cuminți încît să nu mai cerem ceea ce legile ne dau dreptul.

Rep.: De ce, de fiecare dată, declarațiile anumitor înalți prelați, precum Pimen, sau cele ale unor preoți, ca dumneavoastră, sînt văzute ca declarații reformatoare?

I.M.: De data asta, lucrurile nu sînt adevărate. Nu știu cine privește lucrurile cum spuneți, nu doar cei care conduc astăzi România și care au fost părtași la acest incident de la Putna, ci și cei ce au fost și cei ce vor veni declară într-un fel înainte de a fi la putere și apoi parcă își uită făgăduințele.

Rep.: Adevărul e că nu puteți să șantajați cu Dumnezeu un guvern. Există tabere în Biserica Ortodoxă Română?

I.M.: Cel mai grav lucru este că Sfîntul Sinod, care numără în jur de 50 de ierarhi, nu are o atitudine unitară în toate cele. Prin urmare, dacă Înalt Prea Sfințitul Pimen nu era lăsat singur în a se lupta să-și recupereze pădurile pe care alți ierarhi și le-au recuperat pe plan local, dacă Sfîntul Sinod ar fi avut o atitudine respectată precum cea privind implicarea prelaților în politică, cred că ar fi avut mai mult de cîștigat. Dar rămîne o poveste veche aceea că trebuie să dezbinăm ca să putem stăpîni, și fiecare își aranjează parohial problemele. Dar ce ar fi să facem ca la Atena? Papandreu, prim-ministrul, a dorit să secularizeze averea mănăstirilor. Ce au făcut ierarhii și preoții și credincioșii din Grecia? Au ieșit în stradă cu prapori, cu icoane, și Papandreu nu a putut face nimic. Vă imaginați la București o asemenea manifestare?

Eugen ISTODOR

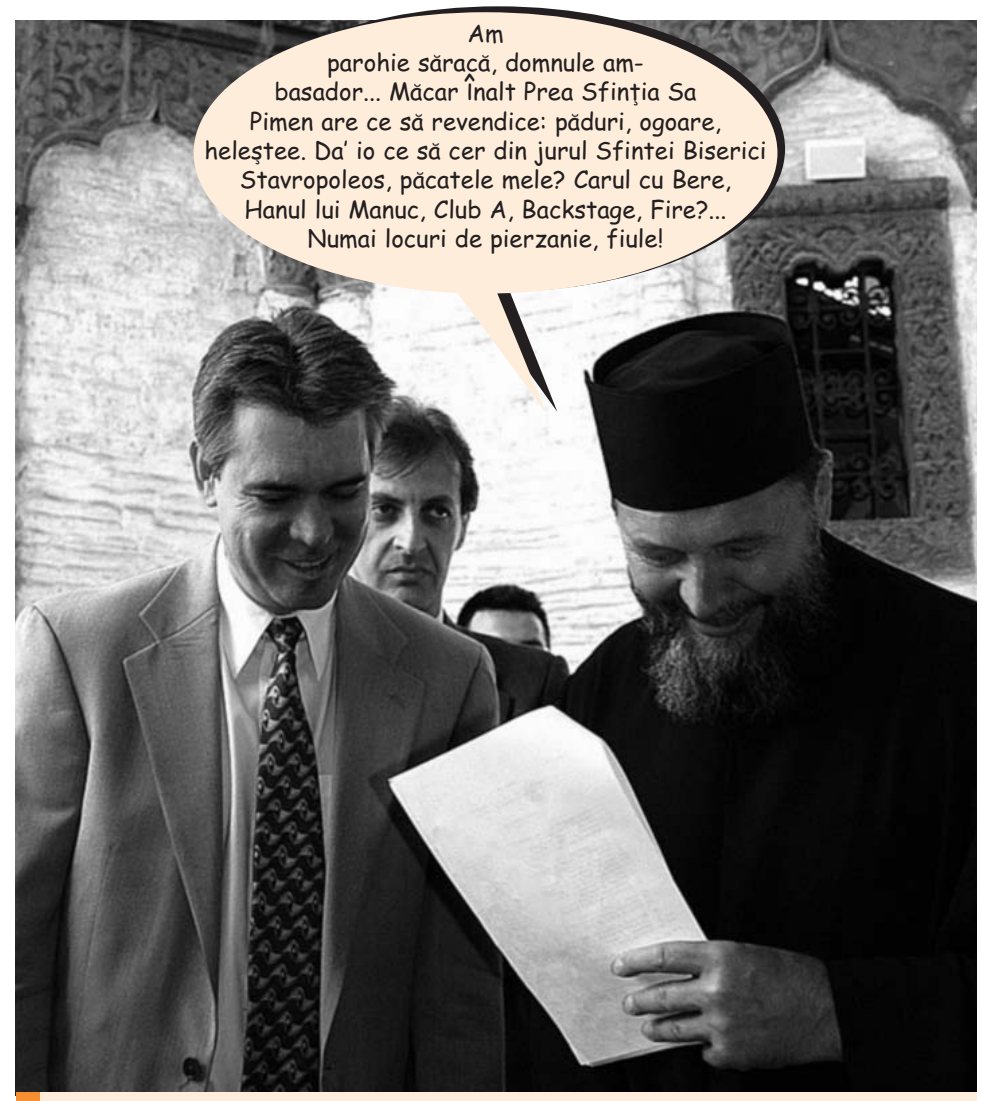
Am parohie săracă, domnule ambasador... Măcar Înalt Prea Sfinția Sa Pimen are ce să revendice: păduri, ogoare, heleștee. Da' io ce să cer din jurul Sfintei Biserici Stavropoleos, păcatele mele? Carul cu Bere, Hanul lui Manuc, Club A, Backstage, Fire?... Numai locuri de pierzanie, fiule!

Părintele Marchiş cugetînd la ciudăţeniile economiei de piaţă din Bucureşti: unde se renovează o biserică, hop, apar încă zece cîrciumi în jur

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Rășcanu, Raluca Rășcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Rășcanu, Négibé, Cateluța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care dă note proaste

Vara, pe mine mă doare capul de la: a) căldură; b) aerul condiționat din redacție; c) mirosul de transpirație de om din 381; d) porci nesimțiți, niște oi și o rață. În același timp, însă, trebuie să recunosc că, pentru ziariști, vara e un anotimp dur. Cînd te bate soarele-n cap și n-ai la îndemînă o putinică de praf, în care să te bălăcești ca puicuța de Raluca Sandu (care, vineri, se declara, în ***Libertatea,*** „șocată de acuzații"), și dacă nu dispui de o băltoacă de noroi ideologic, să-ți răcorești șoricul supraîncălzit, pe gură încep să-ți iasă multe limbi de dulău care gîfîie sacadat la umbra partidului. Să-i dăm cuvîntul, pardon, limbutul, Saint Bernard-ului Octavian Andronic: *„S-a modificat ceva în natura relației dumneavoastră afective față de premier, și spun acest lucru pentru că o bună parte din succesul formațiunii pe care ați creat-o, mai ales în urma revenirii la putere în 2000, s-a bazat pe acest tandem pe care l-a reprezentat experiența și înțelepciunea dumneavoastră, dar și dinamismul și puterea de organizare ale premierului."* În caz că mă mai urmăriți, după atîta analiză jurnalistică la fundul gol, menționez că fragmentul umed de mai sus a fost extras de către colegii de la ***Evenimentul zilei*** (17 iulie) din emisiunea *Starea națiunii* (joi seara, la TVR 1). Invitat la fileu: Ion Iliescu. *„O zonă comună a comentariilor este acuzația care vi se aduce că vă agățați de putere. Eu, personal, nu v-am resimțit niciodată într-o astfel de poziție, ba mai degrabă, cred că puterea a venit la dumneavoastră. Sînteți preocupat de ideea puterii?"* Drept la țintă, domnu' Andronic, l-ați umplut de bale!

Dar să revin la PSD, porci, rațe și oi (subiecte șprițuite, răcoritoare, care, săptămîna trecută, au făcut deliciul veterinarilor de la ***Libertatea***). Sînt dispus să înțeleg că „jaful secolului" e o vară pe secol și că, în rest, toată țara e plecată la mare și se lasă furată de chelnerii lui Mazăre. Pe lîngă publireportajul de 4 pagini color plătite de guvern despre „Alinierea legislației naționale la prevederile Acquis-ului comunitar" (15 iulie), poveștile senzaționale cu animale domestice sînt numai bune pentru a distrage atenția populației de la hienele năpîrlite ale Puterii. 736 de români operați trăiesc bine mersi cu inimi de porci mistreți. Foarte interesant, medical vorbind. Numai că, domnu' Halpert, ați uitat să menționați în pag. 2 ce rechin pesedist cu inimă de cîine a împușcat cu rachete anti-grindină mistreții ăștia, înainte de a-și da cinci minute demisia din partid. În fine, pe lîngă răspunsul la întrebarea „Cîte picioare are rața lui Jozsef Kaposi din Budapesta?" (răspuns: patru), eram foarte curios să aflu cîte oi furate în România încap într-o Dacie papuc. Răspuns: 34. S-a întîmplat în comuna gălățeană Rediu, iar hoții erau turci. Totul se explică: dac-ar fi fost români, pe lîngă alea 34 de miorițe s-ar fi înghesuit și vreo 3 km de șină de cale ferată, plus cinșpe canistre de benzină Premium, furate cu tot cu 250 de kile de polițiști care păzeau conducta.

Senzaționalul jurnalism românesc continuă. Totul pleacă de la un verset al ÎPS Pimen (citat corespunzător de ***Cotidianul,*** 12 iulie) care, supărat că enoriașii au fost tratați la Putna ca niște „teroriști și borfași", rămîne la părerea că „actualii conducători sînt o rămășiță a Partidului Comunist". În *Libertatea* de miercuri, un pechinez cu pix în mînă nota că liber-cugetătorul Iliescu „a fost neplăcut surprins de agresivitatea afirmațiilor" și că, măi animalule, i-a solicitat ÎPS Pimen să-și ceară scuze că i-a făcut comuniști pe, culmea, comuniști! Iar pentru acest nemăsurat tupeu ortodox, Pimen primește „Nota proastă" în pag. 4, lîngă lansarea celui de-al șaselea album al Minodorei, „Amintiri dulci amărui"! Ca să fie și mai clar despre ce specie de jurnalism în lesă vorbim, în paralel, fostul ministru Ilie Sârbu primește „Notă bună", pentru că avea lacrimi în ochi cînd și-a luat la revedere de la angajații Ministerului Agriculturii. În concluzie, eu propun ca lupii tineri de la Facultatea de Jurnalism aduși de Toma să facă practică la noi în bîrlog să-i dea o notă foarte proastă fetei de la pagina 5 de miercuri (pe care o cheamă Bonus Emese și nu Bonux, cum ar putea crede gospodinele amatoare de senzațional).

Dragoș VASILE

canalul mass-midia năvodari

● **Cîtă vreme tovarășul Todan, care a avut funcție de răspundere în televiziunea socialistă pe la Relații Internaționale, e în fruntea Departamentului Sport al TVR, nimeni nu-l va da jos. Sau, mă rog, nu cineva din actuala guvernare. Așa că traseul lui Vlad Enăchescu nu poate ajunge chiar pînă în vîrful piramidei. Dar nu e nimic, lucrurile se compensează cu sporul de vedetă pe care-l ia Vlăduț și cu spațiul de emisie destul de baban și cu deplasările prin mai toată lumea. De ce ar trebui să ajungă juniorul Enăchescu sus de tot? Păi, dacă tăticul lui, fost dirijor UTC, este acum în CNA, cum să nu promovăm fiul unui tovarăș de încredere?** ● ***Ziua*** **a împlinit și a sărbătorit zece ani de la apariție. Cu ocazia petrecerii s-a organizat și o tombolă. La această tombolă, colegul nostru, scriitorul Ștefan Agopian, cel care face *Ziua literară,* a cîștigat o instalație de aer condiționat. Sperăm să-l ajute să scrie și să judece la rece!**

Zețarul Ivan

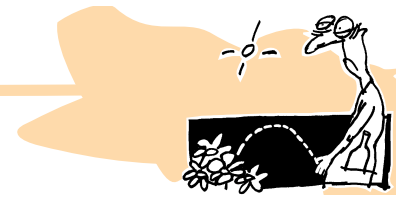

MAMA NATURĂ
TATĂL ALCOOLIC

România. Mici fragmente de neant.

Manele zid chinezesc de la „Europa“

Trei puradei discută înflăcărat despre situația controversată a „regelui manelelor”: Guță sau Adrian? Se întîmplă în tramvaiul 5, din Aviației pînă la Piața Galați. Puștii sînt experți, au urmărit cu aviditate toate talk-show-urile pe temă din ultimele zile. La un moment dat, unul concluzionează, oftînd scîrbit: „Ei, și la ce-i folosește lui Guță că are atîția bani dacă-și îmbracă copiii din «Europa»? L-a văzut Fane de la ziare cu ochii lui!”. Zgîrcenie mare la maneliștii ăștia, mă întreb dacă nu cumva Guță o revinde acele haine luate de la „Europa“, după ce rămîn mici copiilor lui, adevăratului rege al manelelor, Adrian Copilu’!

Sfîrfilică, na la tata din tigaie!

Convins că moneda de schimb între mine și cei care îmi spală parbrizul la stop poate fi întotdeauna o țigară, am încălcat legea și am oferit una unui copil care mi-a curățat, chipurile, geamul. Copilul m-a refuzat: „Nu fumez!”. Măi să fie! Au ajuns să mă refuze și copiii atunci cînd le ofer țigări? Ar trebui să-mi umplu torpedoul cu ciocolate și ursuleți de pluș, sau ce?

A plecat bou și s-a făcut cu o vacă

Țin să vă povestesc momentul de vîrf al existenței mele. Eram la supermarket și acolo m-am întîlnit cu o echipă care făcea promoție la ciocolată. Fiind un mare fan al ideii de marmotă care învelește ciocolata în staniol, m-am apropiat de ei. În grup, cea mai impunătoare prezență era mascota firmei, un tip de 1,80 m, îmbrăcat în vacă. Omul se plictisise de atîta stat în picioare și deja începuse să se miște pe ritmul radioului din supermarket și să cînte o dată cu Kylie Minogue. M-am apropiat încet, să nu iau vreo copită, și l-am întrebat: „Unde e marmota?”. Vaca mi-a răspuns, cu o voce înfundată și serioasă: „Ești șmecher, sau ce?”.

Pește fericit!

Mi-a sărit în ochi o inscripție de pe o tablă aflată lîngă o baltă. Era cam așa: „Balta Roșu – pescuit sportiv, program 9-20“. Stau de atunci și mă gîndesc ce o fi în mintea peștilor din lacul ăla. Dacă unul e prins la 20,05, poate să scape cu texte de-astea: „Băi, nu se pune, e trecut de 8!“?. Ce fac ei în afara programului de pescuit? Au baruri, cinema, săli de fitness? Ce-și zic cînd se apropie ora 9 și sună ceasul? „Băi, ce-aș mai dormi un pic… da’ tre’ să mă duc la program, iar ne taie ăia orele de lucru…“ Fac un duș cînd pleacă la treabă? Au apă caldă? Își pupă nevasta și copiii? Sau îmi fac eu probleme aiurea și, de fapt, ei abia așteaptă programul? Și se gîndesc doar că merg la masă?

Ethos, Portos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Vara arde și țăranii se piaptănă?

Toată lumea pleacă în Vamă, că e trendy. Și mai cool e să stai cu cortul la Gura Portiței, cît ne-o mai lăsa Bittner, finul lui Năstase să stăm fără să plătim. De vreun an, și la Sfîntu Gheorghe a venit o modă. În Deltă, cu pontonul. La munte, cu mașinile. În străinătate, în Grecia, în Turcia, în Baleare, în Maleare, în care are bani, și coco, și euroi. Croația, Spania, Maroc. Vă dați seama, Maroc! Să nu mai zic de Tunisia! Betoon! În toată febra asta a explorării, nu vi se pare că am uitat ceva? Pe cineva? Pe cine? Citiți mai jos.

Mă plimb prin Piața Obor și îi întreb pe țărani și pe cei care vînd la tarabe pe unde își petrec vacanțele. Asta dacă își iau vacanță. Dacă au bani de vacanță. Dacă au timp. Dacă anul trecut au avut vacanță. În unele cazuri, dacă își amintesc cînd și-au luat ultima vacanță.

Băiat tînăr, poate 25 de ani, vînzator de undițe: „Hă, hă, unde am fost anul trecut? Anul trecut am fost la Jilava.“ Poate e o glumă, dar pe sub mîneca tricoului i se văd niște tăieturi mari pe braț. Alături e o vînzătoare de undițe. 35-40 de ani. „Anul trecut am fost la Bușteni.“ „Mult?“ „Doar în weekend, o dată.“

Trec la vînzătorii de pești: e un domn cu soția, din București.

„Cum să mai merg? Am trei copii. Sîntem cinci. De 3 ani nu am mai fost. Păi, familie numeroasă. Dacă mănîncă fiecare de 100 de mii la fiecare masă, face 500 de mii. Pot eu să scot atîția bani pe zi? Nu am. Nu se face.“ În timp ce îmi notez pe agendă ce mi-a spus, lîngă mine se oprește un bătrînel. „Tinere, ești de la sector?“ „Nu, dar spuneți-mi.“

„Singura soluție, zice bătrînul, să nu se mai stea pe bănci cu picioarele e să se desființeze spătarul. Nu ar mai avea pe ce să stea. Corect? Nu?! Ai înțeles? Dacă nu pot să stea cu curul pe spătar, trebuie să se așeze pe bancă. Înțelegi?“ Pleacă.

O conversație suculentă am cu Stoica Mihai, din Vidra de Ilfov: vinde varză și roșii. Vreo 30 de ani. „Vino la noi acasă ca să vezi unde ne facem noi concediul. Noi nu mergem în concediu. De cînd m-am însurat nu am mai mers.“ Alături, la o tarabă vecină, e un om tot de la el din sat. Îi zice: „Nu, mă, nu știi cînd am fost cu aia mică?“ „Cînd, mă?“ „Cu aia mică!“ „ Dă mă, da... chiar... așa e... acum 6 ani am fost ultima oară în concediu, cu aia mică, atunci am fost la Constanța. Noi vindeam în piață, la Tomis 3 și femeile le-am trimis la plajă. Uite ce e! Cînd ești ne-nsurat, atunci te mai distrezi. După ce te însori, s-a terminat. Păi, la noi în comună, nici 5 la sută nu pleacă. Pleacă astea nemăritatele să își găsească, și ăștia tineri. Cînd te însori, gata, începe greutățile. Nu e timp. Știi cînd le-am pus pe roșiile astea? Pe 18 ianuarie. După Anul Nou, după Sfîntul Vasile, începe treaba.“

Teodor Ștefan, din Suceava, vindea varză murată și castraveți așijderea. 55 de ani. De la dînsul plec și cu juma’ de kil de castraveți, că nu mă pot abține. Povestea lui e exemplară: „Cum să îți spun eu ție? Mie mi-a plăcut să am. Adică nu să strîng și pe de altă parte să dau pe plăcerile mele. Deci în ultimii 30 de ani eu am muncit.“ „Și nu ați fost niciodată la mare?“ „Ba da, la sfîrșitul clasei a opta. Atunci ne-au dus la mare, la Constanța.“ „Și de atunci nu ați mai înotat?“ „Am înotat atunci.“ „Asta a fost tot, nu v-ați mai distrat niciodată?“ „În armată, că am făcut armata la Clubul Steaua, ne mai luau și ne duceau la țărm. Aaaa, dacă s-ar vinde varza asta și castraveții, să faci un ban și să ai timp liber, poate... dar așa, dacă nu se vînd? Stai pînă la iarnă în piață cu ei. Cînd să mai te distrezi?“

Un țigan tînăr, la vreo 30 de ani, care vinde semințe și își bagă mîna în nas. Îl întreb de vacanțe. Se uită la mine urît și zice „Hai, lasă-mă!...“.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

'Alkidikii?
Cum ziseşi, taicule? Da' ce să caut io la Kurşadasî? Poate doar cu lubeniţele şi castraveţii să ajungem pe la ei... C-or fi oameni mai avuţi care-or mai şi mînca. Nu ca ai noştri, care nu duc mîna la buzunar decît pentru băutură...

Țărani români de tranziție care toată viața nu și-au luat concediu decît sub forma unor sejururi de opt zile însorite în cîmp și șapte nopți magnifice de sforăit ne-ntors pe prispă, cu excursii la Magazinul Universal și beții cu bătăi de neuitat la birtul satului

Cum le mai împletește bunica: una pe fată, două pe dos

Se zice că frumusețea orbește, la fel ca sînii goi, dar uneori o face atît de tare că nici ochiul format al unui paginator nu mai poate judeca corect. Un astfel de ochi trebuie să fie vinovat de această alăturare, fericită, totuși, dacă ne gîndim că în locul bătrînei întregi din imagine putea să apară o alta nu foarte întreagă, dar uniform distribuită de o parte și de cealaltă a unei căi ferate. Desigur, poate ați fi vrut să citiți și o scurtă caracterizare a fetei de la această pagină 5. Ei bine, nu există, dar poate fi intuită: probabil că are 90-20-90 (ani-kilograme-lei pensie agricolă), îi plac mașinile scumpe de la RATB și brunetții (cu condiția să n-aibă coasă) și este în anul 4 de coadă la Finanțe-Contabilitate și pe la alte ghișee de la Casa Asigurărilor de Sănătate.

Fapta de la pagina 5

foto: Migo C
condusă de dr. Şerban Bubenek. Până acum s-au realizat numai 30 astfel de intervenţii în lume.
Fata de la pagina 5
Loredana Dumitriu din Slobozia a câştigat o bursă de trei luni o-

Bursa şpăgilor

Toţi bărbaţii sînt nişte Porsche

E mişto capitalismul cu caroserie umană! Dacă ai bani, îţi poţi cumpăra maşină mică direct de la reprezentanţă. Dacă ai destui bani, se-nţelege că maşina mică nu poate fi decît străină. Dacă aia mică se strică, te duci frumos cu ea la reprezentanţă şi ăia de-acolo ţi-o repară mişto de tot, căci, exact cum spuneam, capitalismul e mişto, chiar şi atunci cînd ai una mică şi străină numai bună de băgat în service. Problema este că oamenii sînt foarte grăbiţi atunci cînd au bani, un om cu bani aproape că nici nu mai ştie să aştepte şi, cînd ajunge cu aia mică la – de exemplu – Porsche România, îi este greu să accepte că trebuie să aştepte. Lista cu programările pentru a intra cu aia mică în service-ul Porsche este uneori lungă şi nu întotdeauna cele mai lungi sînt şi cele mai bune, aşa că grăbiţii fac şi ei ce se face în general, în România: scot din portbagaj o sută de dolari sau – şi mai bine – de euro şi cu suta asta, plasată la băieţii care fac programările, ajung în faţă, mai în faţă, foarte în faţă, şi maşina lor mică le va fi foarte recunoscătoare şi îi va duce foarte repede la mare.

Veni, Vedi, Audi

Alcoolul dăunează grav şpăgii

Citind prin ziare despre Mihăilă Ioan, comisar-şef şi şef al Poliţiei Piatra Neamţ, care şi-a accidentat miercuri Merţanul neacordînd prioritate unei Dacii, anumiţi piatra-nemţeni şi-au spus: „Hopaaa, s-a accidentat un cadou!“. Şi ştiu ei ce ştiu, pentru că istoria acestui Merţ e teribil de complicată. Acum 3 ani, Bobi Carabulea, un şmecher cum numai la Moldova mai găseşti, şi-a dat seama că nevasta lui Marius Crăciun, alt şmecher local, e bîrsană rău, şi a făcut-o oiţa lui. Carabulea se şi pitea de poliţie, fiind implicat într-un dosar de ultraj. Presărîndu-i nevestei nişte nisip într-un chiloţel roz găurit, Crăciun a urmărit firul şi a aflat unde se afla Carabulea, pe care l-a dat pe mîna poliţiei, adică lui Mihăilă Ioan, comisarul-şef de care vă vorbeam. Comisarul a trimis nişte poliţişti la Iaşi, după adulterin, şi în loc să folosească căruţele poliţiei locale, i-a urcat într-o maşină pusă la dispoziţie cu promptitudine de acelaşi Crăciun. Ulterior, ca mulţumire că nevasta nu mai avea motiv de plimbare, Crăciun i-a vîndut lui Mihăilă acest Merţ scump, la un preţ de cadou, care a cimentat între cei doi relaţii trainice de prietenie şi de „lasă-mă-n afacerile mele“, pentru multă vreme. Iată că după trei ani, Mihăilă, care e şi protejat al lui Iulian Ţocu, deputat PSD de Neamţ, şi-a accidentat, vorba piatra-nemţenilor, cadoul. Şi nu cum spune comunicatul poliţiei, „că nu a observat semnul de **Oprire**, pentru că îl acopereau nişte crăci“, ci cum nu spune, că venea destul de afumat de la cheful unui coleg.

Piatra Şanţ

Şpaga bate timpul de detenţie

Micile învârteli din Poliţie au şi ele un preţ bun. Să zicem că cineva are de executat o detenţie de trei ani, pentru o infracţiune. Evident, dacă ar putea, ar face orice să-şi micşoreze detenţia şi cu o zi, ca să nu mai vorbim de un an. Să admitem că sentinţa a fost redusă cu şpagă de la n ani la trei, că adeverinţa medicală cu anus extern perforat la nivelul laringelui n-a fost luată în considerare, deci, vrea, nu vrea, condamnatul trebuie să execute pedeapsa de trei ani. Pentru aceştia, soluţia se numeşte arestul Poliţiei. Fiecare 20 de zile petrecute la carceră sunt considerate 30 de zile de penitenciar. La un an în arestul Poliţiei, condamnatul câştigă patru luni de libertate. Din trei ani de penitenţă, potrivit calculului, condamnatul execută doar doi. Iar cu 1.500 de euro pentru fiecare an, scapi de penitenciar şi de 365 de zile de privare de libertate, printr-o simplă călătorie în timp cu şpagamobilul.

Arestotel

Gărzile de primire de pe aeroporturi îi ţin trena de aterizare lui Năstase

Recenta vizită a lui Năstase la Oradea – unde premierul a fost ca să taie panglica unei vămi şi elanul unui oraş care voia să voteze cu alţii – a fost pregătită de autorităţi ca şi cînd pe aeroportul din oraş urma să se coboare din ceruri Ion Iliescu sau măcar Dumnezeu. Cîteva zile, pe căldurile de la amiază, militarii din pluton (plutonul de primire, nu vă gîndiţi la prostii) s-au antrenat pe aeroport, s-au încolonat şi-au rupt rîndurile la comandă, au făcut tîrîşuri, sectoare şi plantoane echipaţi cu căşti, cu mănuşi şi cu elanul patriotic necesar unei astfel de pregătiri. Cum ateriza un avion de pasageri, cum se suna goarna, iar plutonul o lua din loc şi înconjura avionul în pas de defilare, mimînd primirea întîiului călător din ceriul patriei. Se zice că o stewardesă din banalele avioane care aterizează la Oradea era să leşine cînd a văzut militarii înconjurînd avionul, crezînd că e vorba de un atac terorist. Pînă la urmă, poate nu-i rău că s-a procedat aşa, fiindcă astfel a putut gusta şi călătorul de rînd din plăcerile prim-ministeriale. Cu alţi ochi ar fi privit orădenii guvernarea dacă edilii se gîndeau, tot ca probă, să însoţească şi autobuzele din oraş cu coloane cu girofar.

Ghiaurel Vlaicu

După ce a citit „Idiotul“,

Adrian Mutu revine la biblioteca din Alexandra

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

După un scandal care-a pendulat între ușa cortului și portiera X5-ului din dotare, se părea că Mutu și-a găsit alinarea la portița mîndrelor care se dezbracă prin rubricile meteo și se îmbracă abia cînd coboară de prin mașinile șmecherilor. Se părea că fiecare a rămas cu-a lui: Alexandra cu copilul și cu banii, Mutu cu cititul. Se părea că fiecare a apucat-o pe drumul lui: Alexandra pe drumul ei, care-o fi ăla, Mutu pe drumul dintre vestiare și banca de rezerve. Iată însă că, vorba lui Ionel Stoica, lucrurile au luat o turnură neașteptată, adică Alexandra s-a întors în primul 11 al lui Mutu. Însurați și neînsurați, microbiști și nemicrobiști, fani ai Rocsanei Marcu sau ai Dianei Munteanu, redactorii *Academiei Cațavencu* au votat: va rezista de data asta cuplul Alexandra-Mutu? Sau se va rupe la fel de tragic și brutal ca și cuplul Niculescu-Dănciulescu?

DA

Dan STANCIU

Sigur că da, împăcați vor rămîne. Aici, la porțile Orientului, în care a înscris și Adrian Mutu cîteva goluri, împăcarea, împăcătoria, împăcăciunea, împăcătuiala sînt la ele acasă. Într-o țară de împăcat, destui ajung să pupe piața unde au scuipat, iar în Catedrala Împăcării Neamului va răsuna cîndva imnul național „Împacă-te, române!“. Împăcat de sîngele vărsat…

Marius BORȚEA

De rezistat or să reziste împreună, nu asta-i problema. Însă ar trebui și ea să mai lase din pretenții și să-l rabde cînd citește în loc s-o scoată la teatru. Ar mai trebui să-i rabde și serviciul, căci lui Mutu i se întîmplă deseori să lucreze noaptea, în nocturnă. E drept că nu face cine știe ce muncă, de fapt face un fel de muncă de birou, fiindcă tot timpul meciului stă pe scaun. O muncă stresantă, în schimb. De-aia după meciuri mai merge cu băieții la un SMS către Rocsana Marcu.

Alin IONESCU

Da, eu cred că pentru binele fotbalului românesc iubirea asta trebuie să reziste în apărare, dar să nu neglijeze nici atacul. Alexandra trebuie să aibă un mijloc puternic, dar suplu, și să nu se lase masată doar în propriul careu. Iar Adrian e bine să se apropie de punctul ei de la 11 metri și să intre apoi prin alunecare, chiar cu riscul de a se accidenta. Le doresc un zid de piatră care poate schimba definitiv soarta partidei, astfel încît adversarii, precum Tomba, să nu mai pătrundă niciodată printre picioarele apărării Alexandrei și nici adversare, precum Moran Atias, să nu mai stea lipite de bara lui Mutu.

Alexandru VĂRZARU

Cred că Mutu o să rămînă cu Alexandra, dar cred că o să rămînă și cu celelalte (108?). În același timp, cred că și ea o să rămînă cu ceilalți (43?), dar și cu Mutu. Cred că acesta e specificul unui anumit tip de cuplu monden. Ne mai vedem peste 25 de ani, pun pariu că atunci o să admiteți că am avut dreptate.

NU

Viorel MOȚOC

Cică o cam bătea, nenorocitu'. Sigur, și ea, prea era fițoasă, cu tot felul de figuri pe capu' ei. N-avea cum să țină. Mi-ar părea bine să se împace, măcar pentru ăla micu'. Da' după cîte s-au spus și s-au întîmplat… Cred că n-o să meargă, măcar pentru faptul că o nouă despărțire de Alexandra ar fi, pentru Adi Mutu, o ocazie ideală de a înscrie din nou pe prima pagină a tuturor ziarelor.

Cătălin MATEI

Nu știu ce se votează săptămîna asta, dar dacă s-ar vota despre relația dintre Adrian Mutu și Alexandra aș zice că nu are cum să reziste. Mutu are un telefon Nokia Vertu și în momentul în care ai un telefon care costă cît o garsonieră e normal să simți nevoia de intimitate, să pleci de acasă și să te refugiezi în telefon. Singura modalitate prin care Alexandra ar putea să îl țină lîngă ea ar fi să îi ia lui Adi o centrală telefonică de apartament și *Idiotul,* de Pagini Aurii.

ABȚINERI

Alexandru DUȚU

Eu unul nu-mi doresc deloc să mă căsătoresc; eu vreau doar să divorțez. Așa că oamenii ăștia mi se par extrem de neserioși. N-au fost în stare să întemeieze un divorț matur, durabil, bazat pe armonie și afecțiune reciprocă, drept pentru care divorțul s-a și destrămat în doar cîțiva ani, în loc să poată serba fericiți, peste zeci de ani, divorțul de argint sau divorțul de aur. Deci ce să mai vorbim de o căsătorie, mai ales dacă Alexandra se va îngrășa precum Rocsana Marcu. Și apoi Mutu e urmărit de blestemul bărbaților cu soții frumoase cărora li se aplică perfect vorba populară: „Decît să mănînci un tort în zece, mai bine mănînci un rahat, dar singur“.

Dragoș MUȘAT

Ca fan al echipei Building Vînju Mare, aseară am plîns cînd am aflat că se împacă. Ca fan al echipei FCM Minerul Saint Tropez, sper însă să n-o mai bată. Ca fan al echipei FC Pechinezul Orăștie, totuși aș vrea să-l mai înșele un pic cu Tomba. Ca fan al echipei Evreul Motru, aș vrea ca Abramovici să-i mărească salariul lui Mutu. Ca fan, zic, să joace măcar un minut.

Gabriel DROGEANU

Nu știu ce să zic, așa că nu zic nimic. Știți cum se spune: „să sperăm că pauza va fi un sfetnic bun“. E cam vraiște în relația asta. Au fost deja cam multe schimbări. A ieșit el, cică a intrat Alberto Tomba, pe la Monte Carlo. Apoi a ieșit ea, a intrat Moran. A ieșit Moran, a intrat una de la MTV. Apoi a ieșit și MTV-ul, departamentul Meteo de la *Libertatea* s-a dat lovit, a băgat-o pe Andreșan. Păi, ce-i asta? Pare să fie mai mult un meci amical decît o treabă oficială.

Iulian TĂNASE

Părerea mea e că această chestiune – dacă va rezista împăcarea lui Mutu cu fosta doamnă Mutu – nu are alt scop decît acela de a distrage atenția de la adevăratele probleme ale țării, mai exact, de a distrage atenția de la faptul că Lucian Viziru s-a despărțit, în sfîrșit, de Catrinel Sandu.

Marius DRĂGHICI

Cînd s-a măritat, am crezut că e proastă, proastă. Cînd a divorțat, m-am convins că nu e deloc. Cînd a luat-o de nevastă, mi-am zis: „uite un fotbalist deștept“. Cînd a divorțat, m-am gîndit: „uite un fotbalist“. Nu știu dacă se împacă.

Brașovului pesedist, un salut de la *Academia Cațavencu*

V-am înregistrat, șmenarilor!

Dragi pesediști,
Academia Cațavencu v-a pus sub ochi, în iunie, mărturia lui Nicolae Dascălu, director general la ACTIVA SA Brașov, despre mînăria pe care voi vreți s-o realizați desființînd o societate cu potențial și transformînd-o în ceea ce puteți împărți mai bine. Omul vostru, fostul primar ceaușist Popa, l-a alungat din sediu pe Dascălu, cu ajutorul tacit al Poliției și Parchetului, apoi a început munca de partid pentru împărțirea activelor: cămine cu utilități de hotel, sediul de trei etaje, toate așezate în centrul orașului, teren de peste 120 de hectare în zona rezidențială Stupini, bun pentru vilele unora ca voi. Popa este sprijinit puternic de Universitatea „Bariţiu“, prin rectorul Pătrașcu, interesată de un sediu pentru acreditarea sa. Dacă nu iese șmecheria cu sediul, Bucur, șeful poliției județene, Cozma, soțul Mariei, președinta Tribunalului Brașov, Niță, președinte PSD local, vicepreședinte al Camerei Deputaților, își pierd cariera de profesori la Universitatea „Bariţiu“. Dar brașoava noastră nu se oprește aici. Atomei, eminența cenușie a PSD-ului local, și viceprimarul PSD, Ion Ioniță, sînt și ei cu ochii cît cepele la împărțanie: unul vrea sediu pentru firma sa, altul deja are sediu într-o clădire a *ACTIVEI*.

Ce bine-mi pare că v-am tras țeapă!

Nici nu se răcise bine mortul pe care-l aveați în casă, dragi pesediști, că Nicolae Dascălu a și fost contactat de către pesedistul Atomei: „Domnu' Dascălu, m-ați înregistrat?“, rîdea Atomei, dar nu știa că ne-a dat o idee. Așa că următoarea dată cînd Nicolae Dascălu a fost contactat de unul de-ai voștri, spre sfîrșitul lui iunie, a mers cu aparatul de înregistrare după el. Au rezultat ore întregi de conversație despre cum să fie șuntată legea, cu sfaturi bine țintite date de parlamentarii români Ioan Olteanu și Adrian Cășuneanu. Dragi pesediști, cum Justiția e independentă și nu e așa de proastă să vă aresteze, noi vom da sonorul tare ca să vă rîdă națiunea.

Națiune, ia ascultă cum se dă șmen!

În timp ce ascultați aceste rînduri, primul pas pe calea brașoavelor de la ACTIVA se face: marțea asta, se întrunește Adunarea Acționarilor spre a hotărî viitorul societății, în ciuda celor 100 de procese ce se leagă de ea. De ce atîta grabă? Ne spune însuși Nicolae Pătrașcu, rectorul Universității „Bariţiu“ din Brașov, omul trimis la negociere de pesediști.

Se aude Pătrașcu, rectorul de la „Bariţiu“

Redăm fragmentele semnificative ale acestei conversații purtate la un fast-food de lîngă „Roman“ SA din Brașov, între orele 14 și 16,30.

„Pătrașcu: Deci, ce vreau să vă spun... Am avut niște consultări despre treaba asta...

Dascălu: Ați văzut legislația și documentele care le-a făcut Popa?

Pătrașcu: Le-am spus cum stau lucrurile. Am avut niște consultări la București... eu le-am spus toate treburile astea... și cu tulburarea de posesie și cu falsurile... ce mi-au spus ei... care-i treaba... domnule, și le-am spus: uite cum a preluat domnul Popa conducerea, cum s-a întîmplat, puțin cam ne... democratic, ca să nu spun ne... legal și mi-au spus că dumneavoastră aveți acte, tot, dar nu pînă la capăt... dar și el era acoperit că putea tranzacționa direct... legislația era un pic ambiguă. Așa ziceau Cășuneanu și Olteanu.

Dascălu: Cine?

Pătrașcu: Parlamentarii cu care am vorbit.“

Olteanu Ionel este deputat PSD, membru al Delegației Parlamentului României la Adunarea Consiliului Europei, și Cășuneanu Vlad Adrian este membru în Comisia Juridică a Camerei Deputaților. Ei l-au învățat respectul pentru lege pe Pătrașcu.

Dumnezeu amenință

„Dascălu: Bun, ambiguă-ambiguă, dar ce facem cu falsurile...

Pătrașcu: E treaba avocaților... Oamenii mei au zis că noi trebuie să facem ceva cu legea, faptele sînt fapte, nu le putem schimba. Știți cum e: dacă faptele sînt dovedite cu intenție, atunci e lege.

Dascălu: Cum se poate vorbi de lipsă de intenție... Haideți, că eu le știu pe astea, spuneți ce doriți acum de la mine.

Pătrașcu: Cel mai bun lucru este încheierea amiabilă a conflictului. Una. A doua... Se va face divizare. Domnule, o să primiți un echivalent valoric al acțiunilor dumneavoastră.

Dascălu: Propunerea asta iese din discuție. Nu sînt părtaș la o ilegalitate.

Pătrașcu: Să vă ferească Dumnezeu!

Dascălu: Să o iau ca amenințare? A dumneavoastră?

Pătrașcu: Nu... din partea lui Dumnezeu!“

Schema

„Pătrașcu: Domnule, sînt oameni care zic: fac un an de pușcărie decît să mor sărac. Eu îi înțeleg... domnule, dacă dumneavoastră ați ceda acțiuni... facem așa, vorbiți cu Popa, îi ziceți, vai de capul ăla al tău de prost ce ai făcut... hai să împărțim noi doi acțiunile și facem Adunarea Acționarilor... domnule, din ACTIVA rămîn niște hîrtii, atîta mai e... Popa nu a mai făcut nimic... numai hîrtie rămîne din ACTIVA... în 15 zile se adună PAS-ul și se face asta și se hotărăște ca lui «Bariţiu», mie, să mi se dea spațiu... dacă dumneavoastră intrați în lichidare, totul rămîne în aer, cămine, tot, atunci eu sînt interesat, domnu' Dascălu, puteți să mă înregistrați, nu-mi pasă, eu vreau ori laie ori bălaie! Anulăm actul de cumpărare semnat de mine și scoateți la vînzare toate, sala de sport, cămine... domnul Popa are cumpărători... a primit niște oferte. Spațiile le putem cumpăra... afacerea se face repede, ăsta e avantajul pentru «Bariţiu», vreau și eu casa mea sub picioare.“

Logica

„Pătrașcu: Domnule, la divizare dați-i și lui ceva.

Dascălu: Nu, dom'le. A mințit tot timpul!

Pătrașcu: Dar atunci de ce a scris în *Cațavencu* că… adevărul e că e un ziar care mă amuză... ce le-a făcut ălora! Ha-ha-ha, la toți, a trebuit să-i liniștesc pe toți... toți au zis: în ce ne-ai băgat, Pătrășcule... ha-ha-ha! Știți care e deosebirea între mine și alții? Că fac totul legal! Domnule, puteți vorbi cu Popa?

Dascălu: Dar fără să vorbim despre acțiuni. Eu nu pot face ilegalități.

Pătrașcu: Domnule, atunci să facem măcar o dezmințire comună...

Dascălu: Cine?

Pătrașcu: Eu cu dumneavoastră, în ziar, că au fost atacați niște oameni... haideți, să nu mai vorbim în ziare, numai la judecătorie. Domnule, haideți pe cale amiabilă, ce să ne mai încurcăm... Știu că aveți o minte foarte logică, foarte limpede... repet, împăcați-vă, domnule, și faceți un act către mine, către Pătrașcu... am și eu o pîine... haideți să fim idealiști, vindeți tot, ce mai rămîne, niște hîrtii... părerea mea e că nu a fost cum trebuie din partea lui Popa, dar asta e, împăcați-vă, înțelegeți... să merg și eu la minister de unde mănînc o pîine.“

Ați ascultat crîmpeiele de gîndire ale lui Pătrașcu, rectorul Universității „Bariţiu“ din Brașov. Om învățat de Olteanu și Cășuneanu, deputați cu state vechi în Comisia Juridică. Om care aranjează cariere universitare pesediștilor locali. Cînd a plecat cu aparatele de înregistrat după el, Dascălu mi-a spus: „E timpul să văd și eu dacă există justiție!“. Eu i-am spus că încearcă degeaba, dar el a avut curajul să meargă pînă la capăt.

Eugen ISTODOR

Anacronica TV

Toți K1, 1 pentru toți

De fiecare dată cînd mă uit la K1, aud aceeași frază: „Cutare luptător și oponentul său sînt foarte buni prieteni". Să luăm, ca exemplu, meciul dintre „Bizonul Alb" și „Pantera neagră".
„Salut, Bizonule Alb! Ce mai faci, mă?" „Ei, uite, bă, Pantero Neagră, am venit și eu să te umplu de sînge." „A, mișto. Și eu. Ia zi, că sîntem prieteni: care e punctul tău slab?" „Păi, care să fie?! Nu ți-am zis ieri, în supermarket, că din două lovituri de picior pe exterior mă faci K.O.? Offf, uitucule!" „Aa, corect. Și scuză-mă dacă te-am lovit prea tare acum. Nu te superi, nu? Dacă te superi, nu mai dau." „Nu-i nimic, stai liniștit că mă ridic eu și-ți rup capul, simpaticule!" „Dacă mă prinzi. Hi, hi! Da' stai un pic așa, nemișcat, că vreau să îți sparg nasul cu genunchiul." „Gata?" „Da." „Au. Mă doare un pic!" „Hai, că-ți dau o bere diseară." „Ești un adevărat prieten. Sper să mă bați pînă n-o să mai știu cum mă cheamă." „Și tu." „Bă, s-a sunat! Mai vii după pauză?"

Cătălin MATEI

Ocolul televizorului în 30 de progroame

Acum eu înțeleg, vara nu numai șprițul e subțire, ci și micul ecran, dar nici chiar așa! Butonezi și înainte și înapoi, dar chiar nimic! Dintr-o dată aud vocea lui Pittiș la *Teleenciclopedia* și las telecomanda. Povestea lui Vladimir care s-a creștinat pe el și pe Rusia. Și, chiar cînd urechea mea intrase în orgasm nostalgic, am citit pe banda de generic: „consultant științific – Răzvan Theodorescu". Adică cum? Cap cauciucat își bate joc și de *Teleenciclopedia* și ia bani și de-aici? Dar ce, domnule, pesediștii se pricep și la vikingi, și la leoparzi, și la motoare Diesel? Nu e corect! Îmi găsisem și eu ceva să mă bucur de televizor vara asta și gata, s-a băgat un pesedist să-mi strice plăcerea. Acum chiar că n-am încotro: va trebui să mai încep o carte, în aia a mă-sii!

Ministerul Căldurii

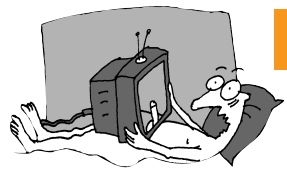

Trampa și ecran

În această seară, stimaţi telespectatori, vă propun următoarele subiecte la ordinea zilei: Ceauşescu a fost împuşcat sau trăieşte la Revoluţie? Doi: Vi se pare corectă afirmaţia „Du-te dracului!" adresată prietenei mele de un vecin de-al nostru de la etajul doi? Trei: Decebal, român sau ungur? Domnule Sile Cămătaru, sînteţi în direct!

Dan Diaconescu, şpicherul OTV, o televiziune care ar filma şi de la asasinarea lui Kennedy cu numai două camere şi o bucătărie

★ M-am uitat și eu la *Monica,* cu sonorul pe mute, și mi s-a părut că gagica-i mișto. Dac-aș întîlni-o la librărie, m-aș duce să-i cer un autograf pe sînii ei. Bravo, Monica, ține-o tot așa! Pardon, ține-i tot așa! Cu bureței dedesubt e perfect.

★ O altă gagică mișto este fătuca de prezintă știrile de seară la Realitatea TV. Are niște ochișori umezi și mari ca de căprioară. Dac-aș întîlni-o și pe ea la librărie, firește, aș pune-o să-mi dea un autograf pe sînii Monicăi.

★ Cristoiu a explicat sîmbătă, la Realitatea TV, cum încerca el să atragă cititorii către știrile de politică pe vremea cînd conducea *Evenimentul zilei:* punea lîngă știrile politice știri cu găini violate. Vă dați seama ce-ar face Cristoiu dacă ar fi editor de carte: ar scoate volume de filozofie și, la 5 pagini de Heidegger, ar băga cîte una lucioasă cu Laura Andreșan satisfăcîndu-se cu ediția de buzunar revăzută și prelungită.

★ Sîmbătă seara a fost James Bond la Antena 1. Mamă, ce gagici în filmul ăsta, cum doar în „BD la munte și la mare" mai vezi! Abia așteptam să se termine reclamele erotice și să se revină la film. Ce bine că nu-s însurat, altfel, de cîte ori ar fi apărut o gagică de gîtul lui Bond, ar fi trebuit să mă fac că mă uit la scris sau – *quelle horreur!* – la bibeloul de pe televizor.

★ Senzațional! La *Dan Diaconescu în direct*, emisiune despre furtul secolului. În timp ce invitatul tăcea, Dan Diaconescu, în direct, citea mesaje de la telespectatori. În timp ce invitatul tăcea și Dan Diaconescu, în direct, citea mesaje de la telespectatori, eu lecturam la rîndu-mi, absorbită, toate textele de pe ecran, în număr de 8, după cum urmează: trei scroll-uri cu informații gen *apa fierbe la 100 grade Celsius*, text static cu *direct*, text semistatic cu ora exactă, text cu contactele bucătăriei din care emite OTV, sigla bucătăriei și... și... senzaționalul dezacord ***S-au** găsit și restul de bani!!!.* Fiindcă majoritatea textelor ***erau*** extrem de plicticoase, ***eram*** la un moment dat să adorm. Ceea ce am și făcut la următorul moment dat. Noapte bună!

★ Am făcut dependență (psihică, cred) de garsoniera confort II din care emite *Dan Diaconescu în direct.* M-am uitat din nou. Și bine că m-am uitat, că așa am aflat de la Corneliu Vadim Tudor cum o să se veselească întreaga națiune în „regimul Vadim" care e pe țeavă. Că, acum, nici de petreceri nu are parte românul. Fiindcă nu mai există muzică. Da' domnu' președinte Vadim o să ne dea muzică și distracție maximă. E perfect, mie-mi convine. Da' am o întrebare, bineînțeles, fără legătură cu subiectul: or fi inventat ăștia un nou tip de Rudotel care nu dă (ca ăla vechiu') halucinații triste cu execuții pe stadioane, ci d-astea vesele cu cumetrii și tăieri de moț?

★ Din cînd în cînd, prindem reclama aia la brînzetul Philadelphia și de fiecare dată ne punem aceleași întrebări: oare cum se face că respectivul produs a ajuns în Rai? A fost o brînză bună înainte de a muri? Totuși, cum a murit cutia aia de brînză din care consumă îngerașa de pe micul ecran? O fi răsturnat-o inspectorul Piedone pe jos?

★ „Spitalele din România ar putea fi confundate în curînd cu cele mai luxoase hoteluri, medicii vor bate la ușă cînd vor dori să consulte bolnavii, asistentele vor fi numai lapte și miere, iar curățenia va concura cu cea de acasă. Toate acestea le prevede ministrul Sănătății în noul regulament privind funcționarea spitalelor", ne-a spus Cristina Țopescu înainte să ne prezinte niște imagini cu bolnavi din spitale. N-am priceput în ce sens spitalele românești vor fi confundate cu hotelurile de lux: la prețuri sau cum?

★ Știrea începutului de week-end pe toate posturile a fost despre acel chirurg care, la fel ca mulți alți bugetari români, după aproape o viață de muncă la stat și de sacrificii, s-a pomenit că a rămas cu taman o aia în mînă. Mai mult, în cazul sărmanului medic, nici măcar aia nu era a lui!

★ La Prima TV am auzit o domnișoară sau doamnă reporter care ne spunea că „jandarmii au demonstrat, spre deliciul celor adunați, cum se anihilează o bandă de teroriști". Iată, prin urmare, rețeta adevăratului deliciu: nu frișcă, nu ciocolată, fructe de pădure, lapte proaspăt cu marmote sau arome exotice, ci olecuță de bătaie în public. Așteptăm cît de curînd să iasă pe piață iaurtul cu pulane, crema de ciocolată cu scuturi sau cafeaua cu fumigene. Sau chiar guma de mestecat cu bocanci în gură.

★ La *Monica,* a apărut un cetățean care nouă ne-a părut a fi beat cleampă. A fost, de altfel, singurul dintre invitați care avea o scuză pentru comportamentul său.

★ Săptămîna trecută, TVR1, emisiune în limba maghiară. Pe micul ecran era un nene ungur mai în vîrstă și deosebit de bucuros, care vorbea în legea lui; ca să aflăm și noi ce vorbea el în legea lui, am citit subtitrarea din josul imaginilor, de unde am înțeles că moșul spunea: „Mă bucur mult că îmi va crește penisa". Era totuși mult prea vesel pentru o brumă de pensie în plus, ceea ce mă face să cred că e vorba de o greșeală de subtitrare. Probabil că moșul a spus: „Mă bucur mult că îmi va crește penisul".

★ Într-o vamă românească a fost capturată o cantitate mare – o cantitate-record, după cum au zis prezentatorii noștri – de muniție. Turcul în TIR-ul căruia s-au găsit cam 35 de mii de cartușe dosite lîngă iaurt a zis că muniția cu pricina trebuia folosită la nunta fiului, pentru a fi trasă de bucurie. Sîntem curioși ce fel de nuntă o mai fi și aia: bănuim că turcul nostru nu se înțelege prea bine cu viitorii cuscri.

★ În cadrul emisiunii *Brigada mobilă* am auzit de curînd că un tînăr din Buzău a dat un telefon să anunțe că există o bombă „la liceul în care școlărea prietena lui". Logic, dacă prietena lui este școlăriță, se cheamă că școlărește, nu? Așteptăm cu mare interes știri despre o grevă la întreprinderea unde mozaicăresc-faianțăresc sau sculăresc-matrițăresc Gică și Vasilică ori despre un caz de bătaie cu bîtele într-o comună unde țărănesc mai mulți țărani. Bineînțeles, toate acestea doar la jurnalul unde prezentărește Andreea și aburește Andrei.

★ Am văzut un promo de la PRO TV care zicea că televiziunea lui Sârbu a lansat 200 de vedete în România. Cine a stat, dom'le, să le numere? Sigur nu sînt 197? Nu cumva l-au pus pe Busu de 4 ori, deși l-au lansat pînă acum de vreo 7?

★ La B1 TV am urmărit reluarea dialogului între apărătorul moralei Pruteanu și apărătorul sexualității Bebe. Emisiunea a fost reluată sub semnul *Clasic,* la fel ca emisiunea celebră cu Pruteanu și Adrian Minune. Se pare că Pruteanu are toate șansele să ajungă un „Clasic" în viață, însă doar la B1 TV, în reluare.

★ Făcînd reclamă la *Festivara PRO*, vocea lui Cotimanis zbiară: „Vrei distracție? Ia distracție!". Tonul cu care întreabă mă face să zbier apoi și eu prin casă: „Băăăă, 'rați ai dreacu', care vrea, mă, distracție, 'tu-vă muma-n cur? Ziceți, bă, odată, japițelor, și nu mă mai lăsați să urlu p-aici pîn Buftea ca bou' toată ziua!".

★ La *Parte de carte,* pe PRO TV, a fost invitat Toader Paleologu, băiatul lui conu' Alecu, ca să vorbească împreună cu Pleșu despre o carte. La un moment dat, J.R. Paleologu bagă un citat din Arghezi cum că Rusia ar fi un mare cazan cu... bip. Au fost de-o promptitudine extraordinară ăia din regie cînd a fost vorba de căcat. Cît a fost campanie electorală or fi fost în concediu oamenii și-acum au venit cu chef de muncă. Bagă bip-uri la orice căcat.

Tupeu 2004

Super-ediție specială
ÎPS *versus* SPP!

PSD. A tunat și au adunat: cu sacii, cu camioanele, cu cîrca, cu toptanul, cu mîrlanul. Cine nu-i gata, întorc lozu' cu lopata! Vezi, ăsta e defectul lor: sînt măgari și lipsiți de maniere – cînd fură ca țăranii! Săptămîna asta s-au întrecut pe ei înșiși. Nu le ajunge democrația pentru cît Tupeu au șmecherii ăștia – așa că să le dea, dom'le, statul, opțional la democrație, pe lîngă aer condiționat, scaune din piele și girofar, și-o dictatură mică. Pe care s-o pornească din cînd în cînd domnu' Iliescu, cînd se-ncălzește de la pipota lu' Corina Crețu. Să vedem cine ne chinuie cu democrația lui mică:

Iliescu i-a cerut lui ÎPS Pimen să-și ceară scuze pentru că l-a făcut „rămășiță comunistă", întrucît la Putna Nea Nelu a bătut poporul cu SPP-ul și sabia lui Ștefan cel Mare. Tupeu! După ce-a pupat în cur sabia lui Ștefan cel Mare și S.F., Iliescu s-a răstit la cuviosul Pimen, care l-a certat, ca Dumnezeu pe Lenin, că s-a purtat mai rău decît Ceaușescu cu enoriașii. Rușine, de cînd au voie comuniștii să se răstească la biserică, dictator mic de provincie, fără anvergura măcar a lui Ceaușescu?!

Răzvan Theodorescu l-a certat pe Pimen și a spus cu tupeu: *„Declarațiile ÎPS Pimen sînt un amestec de minciună, dezinformare, totală candoare și manipulare"*, ele datorîndu-se cică *„unei naivități a unui om care are o anumită vîrstă"* – a jignit chelul. Tupeu! Băi domnule Theodorescu, în fața unei așa grosolănii nu putem răspunde decît astfel: Ba pe-a vîrstei șefului dumneavoastră!

Iliescu a acuzat PNL și PD că, prin nevenirea lor la Cotroceni, la consultări cu șeful statului, adică *el,* pun piedici integrării României în UE. Tupeu! Ce treabă are integrarea în UE cu un fost comunist care n-a reușit pînă acum decît să ne integreze în destrămarea CAER?! La revedere, domnule Iliescu, vă așteptăm în Cișmigiu, să vă spargeți pensia de președinte pe apă de la cișmea!

Ministrul Sănătății, Brînzan, a pierdut 400.000 de dolari finanțare de la Ambasada Americană și se apucase să mintă că nu au existat acești bani – chestie pe care americanii au contrazis-o și au vrut s-o confirme venind cu acte. „Dacă vor veni, vor veni" – a declarat poetic Brînzan, pierzînd jumătate de milion de dolari pentru România dintr-o declarație. Tupeu! Asta s-o declarați, domnule ministru, cînd o plăti maimuța Danei Războiu, soția dvs., jumătate de milion de dolari pentru Sănătate!

Guvernul României a declarat Fundația rurală „Niște țărani", a lui Dinu Săraru, ca fiind de utilitate publică, ceea ce-i va permite accesul la finanțări preferențiale, resurse de la bugetul de stat, etcaetera – tot de la stat, evident. Tupeu! Fundația „Niște proști" și-a mai dat niște bani, evident, de la Fundația „Niște nesimțiți", ca răsplată pentru eforturile Fundației „Niște pupăncur Guvernul"! Niște rușine, bă!

Palatul din Kiseleff al PSD a fost vîndut partidului de trei ori mai ieftin decît sediul PD, deși hardughia pesedistă e mult mai mare decît coșmelia democraților. Tupeu! Furați, bă, tot, furați și ciocănelele cu care-ar trebui să vă condamne judecătorii – să vă bateți de muscă silnică pe viață într-un paradis fiscal!

Iliescu i-a decorat pe membrii comisiei care a elaborat noul Cod Penal, echipă condusă de Rodica Stănoiu-Petrom. Tupeu! După ce toată societatea civilă a criticat noul Cod Penal, care încă incriminează la greu insulta și calomnia, Iliescu își bate joc de soc. civ. și de Europa și decorează noul Cod Penal. Vezi, dacă Iliescu e sărac și cinstit, visează la altceva, dictatoru': păi, dacă alde Năstase plînge după cîte un paradis fiscal, ai lui Iliescu visează la un paradis penal, unde se împușcă în cap ziariștii și intelectualii critici și se împart prime pentru asta la colț de stradă. Rușine! Dați-ne afară din Europa, vă rugăm, că avem chiloții murdari de dictatură!

Bursucul drastic

Să trăiți! Domnu' Iliescu, știți de ce nu credeam eu în Dumnezeu înainte de Revoluție? De frica comuniștilor, de-aia! Da', uite, a căzut și comunismul și mi-am dat seama că frica mea era neîntemeiată. Păi, uite, facem un experiment: îi dau acum ultimatum lui Dumnezeu să mă trăsnească aici în cinci minute, dacă există! Așa: 1, 2... 3... 4... 5... Gata, deci, nu există, fir-ar ei ai dracu' de comuniști atei, ne-a ținut în întuneric atîția ani!

PF Teoctist, ctitorul proiectului „Catedracula Park", un credincios care l-a văzut de mai multe ori pe Dumnezeu: de cîteva ori înainte de Revoluție în biroul lui și ultima oară, pe 25 decembrie 1989, cu paltonul găurit și căciula dată pe spate de la gloanțe

Purtătorul de cuvînt și cuvintele nepotrivite ale SPP

Să ai o funcție în PSD începe să fie aproape la fel de banal ca a avea cîteva vile la munte (asta ca să folosim un termen de comparație din aceeași zonă, a PSD). Credeți că mai e vreo șmecherie să fii purtător de cuvînt al partidului de guvernămînt? Credeți că da? Așa a crezut și Titus Corlățean pînă joi cînd, încercînd să intre pe lîngă „control" în Camera Deputaților, împreună cu Delegația PSD, s-a auzit strigat de către SPP: „Domnu', domnu', dumneavoastră cine sînteți și unde mergeți, legitimați-vă!". Geaba s-a grăbit Titus să declare în exclusivitate: „Cum, mă, nu mă știți? Sînt eu, purtătorul de cuvînt al PSD!", căci cerberii l-au pus să se extragă din grupul de pesediști și să treacă prin detectorul de metale. Deși apreciem curajul celor de la SPP, așteptăm ziua cînd or să-i treacă și pe ceilalți pesediști prin detectorul de metale, chiar dacă e inutil, din moment ce ăștia umblă numai cu bancnote.

Serviciul de Protecție și Poznă

LIBERTÉ, EGALITÉ, INFRACŢIONALITÉ

Nunta cu dar se caută la arginți

Am aflat cu mare bucurie că săptămîna trecută dl Adrian Năstase și dna Dana Năstase, urmînd tradiția boierilor pămînteni, s-au îmbrăcat frumos, s-au suit în avion și s-au grăbit să chefuiască la nunta fetei premierului turc, Tayip Recep Erdogan. Marea întrebare care ne roade pe noi este dacă a fost nuntă cu dar și dacă da, cît a dat în plic familia Năstase de România. Că la ce suverani iordanieni și generali mușarafi au fost pe-acolo, mi-e teamă ca suveranul nostru de Tărtășești să nu fi stricat masa oamenilor și să ne fi făcut țara de rîs, mai ales că și nunta asta a picat ca dracu', între bac-ul și admiterea lui Andrei. Adică fix între Porsche-le pentru 9,80-ul de la bac și Lamborghini-ul pentru 10-le cu felicitări pentru mami și pentru tati de la admitere.

Înalta Poantă

Vadim se cere la treabă

Miercuri, Vadim Tudor și-a pus pe el o cămașă de forță mai lărguță, de vară, care să se asorteze la garoul mulat pe piele și s-a deplasat pînă la Cotroceni să vadă ce mai face cîrpa kaghebistă. El a declarat ziariștilor prezenți că, pe unde se duce, oamenii îl tot chestionează: „Pe voi cînd o să vă vedem la treabă?". Păi, și ce-ați vrea, domnu' Vadim, să vă mai zică? S-or fi săturat și dînșii de același dialog: „Zi 33!" și „Spuneți, vă rog, aaa...!".

Garou pentru doi

Nouă ediție a Tîrgului de fese

Sfîrșitul săptămînii trecute a stat sub semnul unei tradiții care în zilele noastre a fost puțin modificată, căpătînd uneori un iz ușor penal; mai exact, s-a organizat Tîrgul de Fete de pe Muntele Găina. Inspectorii OPC sosiți la fața locului au descoperit grave nereguli: multe fete erau expirate, prezentau modificări ale proprietăților organoleptice, fuseseră depozitate în condiții necorespunzătoare, iar multe aveau muște, cîteva fiind chiar rele de muscă. Comercianții prinși cu mitra-n sac au primit amenzi usturătoare, iar peste fete s-au vărsat cutii cu detergent și saci cu prezervative. Un sondaj efectuat la spartul tîrgului arată că, din cauza nivelului de trai, românii nu-și permit să achiziționeze fete noi, corespunzătoare standardelor europene, ci preferă ori să cumpere fete folosite, la mîna a doua, ori să se mulțumească cu prima mînă, dreapta.

Muntele Găina cu pui vii

miliția spirituală

Dă cu limba, dă cu paru' activistul de Săraru (II)

Există un tip de argument super-împăciuitorist care sună cam așa: „Bun, și ce dacă au mîncat căcat tovarășii de atunci, toată lumea o făcea, era treaba lor, nu au dat în cap la nimeni, nu au băgat lume la pușcărie". Argumentul e fals, tipii care au scris astfel de texte și au lingușit orgoliul bîlbîit al dictatorului au susținut sistemul, i-au dat legitimitate. Cînd a fost contestat de Pîrvulescu la un congres, Ceaușescu a avut o replică șocată: „Dar decorațiili?". Chiar așa, decorațiile nu și le-a luat singur, i le-a dat cineva. Dinu Săraru face parte exact dintre tipii care, cu o condamnabilă abilitate, l-au făcut pe Ceaușescu să se creadă genial. Căcatul mîncat de Săraru et comp. nu e doar o problemă personală, dimpotrivă, ei impuneau și altora standarde de mîncat. Nu mai puteai veni să spui că Ceaușescu este un personaj important, nu, era ceva fumat, trebuia să spui că e genial, profund, personalitate excepțională. Asta pentru că așa l-au obișnuit sărarii. Un text „cu greutate" semnat de tov. Dinu Săraru și de ciracii lui jalona evoluția literaturii, trasa sarcini celorlalți scriitori, mutila puțina libertate de expresie din epocă. Iată un exemplu extras tot din organul teoretic al PCR, *Era Socialistă,* articolul „Teatrul politic și adevărul vieții", semnat de actualul director al Teatrului Național, masonul Dinu Săraru: „Scriitorului comunist i se oferă însă șansa unică a libertății de a aborda cinstit și curajos esența politică a vieții noastre sociale, i se oferă această libertate și este chemat de Partid să lupte pentru afirmarea ei în pagina de literatură. În aceste circumstanțe, scriitorul nu are decît să-și revendice nobila și dintotdeauna înalta misiune de om politic, de activist politic, de combatant politic. Convingerea mea cea mai adîncă este că de scriitori depinde ca literatura română să se afirme plenar, cuceritor, incendiar în înțelesul cel mai mobilizator, ca o literatură politică la înălțimea vieții politice pe care o trăim cu toții acum și aici, în România." Ei, mai avea restul scriitorilor de ales la asemenea indicații prețioase ale tovarășului Săraru? Răspundem în două cuvinte, vorba lui Ceaușescu: *e sclus*!

Dragostea și prostituția

Dom'le, pentru piesa mea care se joacă la Naţional am ales o temă la ordinea zilei: el, surfer pe Internet, se îndrăgosteşte de ea, hair-stylistă la o agenţie de publicitate. Au un copil fertilizat in vitro şi discută dileme morale contemporane legate de problema contracepţiei masculine, iar ea nu vrea. Mă rog, ca scriitor, era prea facil s-o scriu aşa, deci am ales o metaforă subtilă: el se ceartă cu ea pentru un pămînt de la soacră-sa care ea nu vroia să-l cultive, el îi dă una în cap şi moare amîndoi! Se numeşte „Dramă pentru pămînt", cum dracu' vroiaţi să-i zic la o metaforă despre Internet?!

Dinu Săraru, un lingău care-a trecut neobservat de la ăla Micu de Ceauşescu la Naţionalul de Iliescu

Ce mișto ar fi să fie adevărat titlul ăsta:

Vila lui Iliescu de la Cheia!

1.500.000 de lei, șase ore de mers cu mașina, hîrtoape, surplus de inepții. Nici un pic de cinste, nici un pic de sărăcie din partea mea și a redacției. Și astea toate fiindcă, în ținutul mitic al Cheii din Prahova, un nea Gheorghe zice că șeful PSD local Marian Sterian și-a construit o vilă aici spre a i-o da lui Iliescu pentru un post în deputație. Zvonul m-a pus pe jar. Vila nu e vilă, e palat. Băștinașii o numesc Castelul. Și e așezată pe strada Milionarilor, indexată în glumă cu numele Miliardarilor. Nevasta lui Sterian e apelată cu numele de Domnia sa. Pe stema de stăpîn al locului, mașina sa, un jeep de bugetar, își taie drum cu putere și distrugere în masă a vegetației și a cîinilor fără stăpîn. Sterian e un stăpîn atotputernic al locului. Șef la APASCO, barajul neprivatizat din zonă, el dictează cine este primar în Cheia-Măneciu. Și de data asta a ieșit Florin Trandafir, mîna sa dreaptă de la serviciu. De unde vin puterea sa politică, numărul de camere al vilei și hrana cailor săi putere? Din prietenia sa nezdruncinată cu Ion Iliescu. Aici nu e vorba de un nea Gheorghe ce a inventat o poveste. Este vorba de prietenie, de protecție, de vizite la Cotroceni, de tăceri și amintiri în comun de pe vremea cînd lucrau la Ape împreună. Hei, hei, ce echipă făceau! Iliescu, Sterian și Aurel Ilie, fost ministru, fost ambasador. Iliescu s-a ajuns ce este! Aurel a ajuns ce a vrut Iliescu. Dar el, Sterian, el de ce nu ar putea ajunge măcar deputat? Merită! Oamenii locului știu de-a fir a păr despre aceste întîlniri, cunosc lauda de Iliescu a lui Sterian. Acum, povestea e poveste doar cît se confirmă ea de la Sterian însuși. Iată ce a răspuns dumnealui: „Da, am o vilă în Cheia. Povestea cu dăruitul acesteia lui Iliescu este o speculație." La întrebarea cu deputația, Sterian a tăcut și a tăcut. Asta înseamnă că, dacă se bagă pe liste și e ales, zvonul nu a fost degeaba. Înseamnă că vila lui Iliescu intră în Parlament. Dacă nu, atunci tot e bine că Iliescu se retrage din politică. Acum, ce încheiere mai tîmpită doriți? Iliescu are unde să se retragă, să se retragă, măi, dragă, mai repede. La Cheia e așteptat ca un demiurg.

Eugen ISTODOR

Fotodocument: O căsuță bătrînească construită în zilele noastre despre care pesedistul Marian Stelian spune pe trezie că este a lui, iar la un pă'ărel rîgîie că, de fapt, ar fi a unui amic sărac și cinstit, cu serviciu bun în București

Micul eșec electoral al Micului Titulescu

Printre vocile din PSD ce au sărit la înaintare cînd a venit vremea să se găsească vinovații pentru pierderea alegerilor s-a numărat și vocea lui Victor Ponta. Istoria va consemna însă – numai istoria, de altfel – că Micul Titulescu a lucrat și el la un mic eșec al partidului, într-o comună mică și săracă din Prahova.

S-o luăm un pic de la '48: în timpul campaniei electorale, în calitate de președinte al Consiliului Județean, baronul Mircea Cosma de la PSD Prahova s-a lăudat într-un snop de pagini publicitare că a făcut din satele județului un fel de Occident. Apărea la răboj și localitatea Rîfov, așezare care, însă, nu mai pupase fonduri de la CJ cam de un an, un an și ceva. Motivul pare să fi fost încăpățînarea primarului, un PSM-ist, de a refuza să cotească spre PSD. Totuși, Cosma zicea în campanie că în Rîfov se derulează un proiect SAPARD de un milion de cocari. În realitate, proiectul era blocat de Corpul de Control al Guvernului, astfel că milionul de parai n-avea nici o șansă să dea ochii cu realitățile prăfuite din comună. Primarul în funcție a sunat la SAPARD și a aflat că proiectul propus fusese luat deja la verificări de Corpul de Control – caz unic, probabil –, dar nu oricum, ci în urma unei simple sesizări verbale! Iată cum s-au limpezit lucrurile: candidatul PSD la primăria Rîfov a fost Costin Cazanciuc. Costin Cazanciuc este fratele lui Robert Cazanciuc. Robert Cazanciuc este proaspătul șef al Corpului de Control al premierului, adică urmașul lui Ponta. Iar Ponta și Cosma au participat la lansarea lui Cazanciuc în cursa electorală. Și, ca să fie un final fericit, aflăm că proiectul a scăpat, pînă la urmă, de la verificări, iar amicul lui Ponta a pierdut alegerile.

Pontagne russe

descopery

Hronicul neamurilor rămase de căruță

Neglijăm până în ziua de astăzi componenta cumanilor la formarea civilizației românești. Popor migrator de origine turanică, cumanii s-au mișcat dinspre Turkestan începând din secolul X, așezându-se pe meleagurile noastre în următorul veac. S-au înrudit îndeaproape cu pecenegii și oguzii. S-au creștinat repede și în secolul XII au întemeiat episcopia Romanului și pe cea a Râmnicului. Prezența lor masivă de-a lungul arcului carpatic a dus la botezarea, în Apus, a tărâmurilor de astăzi ale Moldovei și Munteniei drept Cumania Nigra. O dată cu creștinarea, începe și asimilarea cumanilor. Cumanii au format o confederație de triburi împreună cu berindeii. Toate numele derivate din „coman" atestă o origine cumană: Coman, Comănescu, Comănești, Comăneci, Comana. În limba cumană, „coman" înseamnă „om de rând". Etimologia termenului ar putea explica culoarea albastră a veșmintelor lor, „kök" însemnând „albastru" în limbile türk sau turanice. Patronimele derivate din numele celuilalt trib major al confederației evocă ascendentul lor neîndoielnic: Berinde sau Berindeanu. Hidronime, oronime și toponime cumane am moștenit o droaie: Bahlui, Vaslui, Covurlui, Teslui, Desnățui, Caraiman, Caraorman, Teleorman, Bărăgan, Chișinău. Caraorman înseamnă „pădurea neagră", Teleorman, „pădurea nebună", iar Chișinău, „izvor". Nume cumane sunt și Aslan, Menumorut, Basarab. Frații Asănești, cei care au întemeiat Țaratul româno-bulgar, în secolul XII, erau cumani românizați, ca și Basarab, întemeietorul Țării Românești. Cumanii au supraviețuit până în epoca modernă, în Panonia. Ei și-au uitat limba, dar și-au păstrat identitatea. Ținutul cumanilor din Ungaria se numește, până astăzi, Kom. Oguzii au format și ei o confederație, împreună cu uzii, și s-au așezat între izvoarele Trotușului și Brașov. Numele Văii Uzului amintește de ei. Toponimul Bacău este de origine oguză și înseamnă „călău", având practic același înțeles și aproape aceeași pronunție cu al orașului Baku. Toponimul Brașov vine de la „Barasu", care în limba uzilor înseamnă „apă neagră".

Astrahanul Ancuței

PNȚCD a făcut duba la picior

Mai țineți minte dubele de campanie locală? Acelea care au pe ele numele și fețele candidaților? Ei bine, încă mai circulă cele ale PNȚCD-ului, cu sloganele „Ciorbea, primar". Probabil că se face economie mare la PNȚCD, și alea două dube vor rămîne așa ani buni, completate pentru prezidențiale cu puțin autocolant roșu „Ciorbea, primar sector sau președinte oricînd între 2004 și 2036. Universitate-Unirii-Gară-Retur. 10.000 lei. Depășiți. Opriri dese".

Maxi-Taxe

cu mîinile curat murdare

Anul ăsta se taie de la 100 de ani în sus

Pe locul acesta, din spatele Casei Scînteii, a trăit pînă de curînd o pădure seculară. De vină pentru dispariția ei sînt foștii funcționari de la Primăria sectorului 1, și nu scînteile de la Casa Scînteii.

Pădure veche de 100 de ani. 13.290 de metri pătrați tăiați în două zile. Un record stabilit de către SC BBP Leasing SRL pe Șoseaua București-Ploiești, în zona Casa Presei Libere – Mioriția. S-au tăiat plopi, stejari, de vreo cinșpe metri înălțime, cu ura betonului gata să ia locul firului de iarbă și al oxigenului. Românul care stă în spatele acestui record este așteptat la redacție să ne povestească șmenul. Acest BBP Leasing are drept administratori un neamț și un ceh ce credem că se numesc Ionescu și Popescu, iar firma din Olanda este un oof ușor cu căsuță poștală în Antile. Aprobarea de construcție a fost dată pe 7 iulie, așa că Andrei Chiliman, primarul sectorului 1, a fost luat la întrebări: „Domnule, acolo clar sînt făcute niște măgării. La mine au ajuns actele gata. Terenul aflat în proprietatea statului a fost retrocedat, apoi vîndut către un privat. Eu nu pot întoarce statutul unui teren privat. Am amînat hîrtiile cît am putut de mult, dar nu puteam foarte mult fiindcă mă dădeau în judecată și, credeți-mă, ar fi cîștigat. Tot ce am putut a fost să impun ca după construire să se planteze puiet pe locul liber dimprejurul construcției și, de asemenea, obligația firmei de a face același lucru în patru parcuri ale sectorului. Credeți-mă, era un teren plin de amintiri pentru mine... în anii '60 eu și prietenii mei săream gardul și ne jucam, culegeam poame de acolo." Dacă Chiliman are amintiri și nu a putut face nimic, ce să spunem despre Direcția de Mediu a Primăriei Capitalei? Direcția citește din PUG cum că doar 15% din teren are voie să fie ocupat. „Nu sîntem de acord cu dezafectarea celor 164 de arbori foioși și a celor 10 arbuști, astfel încît am solicitat să se modifice documentația." O direcție din Primărie chiar că e nimic pentru băieții harnici ce vor să facă un centru de afaceri. Așa că a mai murit o pădure. Felicitări! Ce dădea? Frunze moarte, crengi. Ce le pasă șpăgilor de ea?

Eugen ISTODOR

„Cara" nu-i ca iarna

Ca în fiecare an, de vreo patru încoace, în blocul E1 din vestitul cartier Sălăjan, vecin pînă la confundare cu faimosul cartier Titan, cele 100 de familii de pe partea de nord le urăsc de moarte pe cele 88 de familii cu apartamente pe partea cealaltă. În tot acest timp, cele 88 zumzăie de fericire și mulțumesc hazardului și regimului comunist că ceilalți 100 au primit repartiție pe partea de sud. Acolo se dau în stambă decibelii ilegali ai discotecii „Cara", care primește reclamațiile pe numele complet Cara Impex SRL. Și care ar fi problema, din moment ce activitățile de dans pentru panarame și tineret se desfășoară într-o incintă închisă? Problema e că patronul discotecii a avut ideea strălucită să monteze niște ditamai boxele afară, cu care transmite întregului cartier voia bună dinăuntru. Iar manelele, greceștile, sîrbeștile și Enrique Iglesias se aud la maximum pînă la 4 dimineața. Să nu vă închipuiți că cele 100 de familii ar fi foarte bogate și că pe căldurile astea stau frumos cu fereastra închisă și cu aerul condiționat. Adevărul e că, dacă nu deschizi geamul, te coci. Dacă nu vrei să te coci, îți intră timpanul în fibrilație. In nici un caz nu dormi. Iar dacă tot nu dormi, cam ești obligat de nevastă să faci dragoste. O zi, două, mai merge, dar pînă în septembrie, pentru al patrulea an consecutiv, e mult. Deja pentru mulți bărbați din cele 100 de familii, problema decibelilor de la „Cara" devine o chestiune de viață și de moarte. Așa că acest articol, apărut la o sesizare din bloc, se adresează în primul rînd primarului Negoiță, ca de la bărbați la bărbat. Nu de alta, dar, pe termen lung, poluarea fonică scade cheful de potență, ceea ce e chiar mai rău decît impotența.

Decibelus per Scorillo

Justiția e oarbă, dar stă bine cu duvăzul

Nu poate contesta nimeni binele de care te poți bucura la curtea unui ministru PSD. O rudă mai neortodoxă, însă, poate umple obrazul vătafului cu noroi, mai ales acum, de cînd traficul de influență a devenit obligație de familie. Mihai Constantinescu este cumnatul și totodată nașul uneia din fiicele proaspătului ministru Bogdan Niculescu Duvăz. Totodată, este și cel care i-a plămădit fiicei mîndreței de vilă din imaginea de mai jos. Nu cu mîna goală, vă dați seama, ci cu ajutorul firmelor sale de construcții, cu care a făcut avere din munca la negru și din banii furați de la angajatori. Pe de altă parte, are datorii substanțiale și mai multe procese pe cap. În iulie 2003, cetățeanul Alexandra Grib apelează la serviciile dumnealui pentru a cumpăra un teren, înmînându-i acestuia suma de 141.000 $. Fără a cugeta prea mult, Constantinescu bagă banii în materiale de construcții, lăsând-o pe dna Grib cu ochii în soare, fără act de proprietate și fără bani. Păgubita face o plîngere la Poliția sectorului 1. Pus în fața documentelor, Constantinescu recunoaște că a luat banii. De aici, dosarul pleacă la Parchetul TMB, cu propunerea de reținere și cu interdicția de părăsire a localității. La Parchetul TMB, însă, dreptatea se face din umbră: propunerea de arest preventiv e respinsă, iar interdicția este retrasă. Constantinescu se angajează în scris ca în termen de o lună să returneze banii. Canci! Dosarul e păstrat în nelucrare timp de 7 luni, fiind mutat din procuror în procuror. Care mai de care l-a ținut mai bine sub fund, iar cînd a văzut că începe să frigă l-a dat mai departe. În luna mai 2004, cei de la Parchet s-au gîndit mai bine și au ajuns la concluzia că fapta lui Constantinescu nu e prevăzută de legea penală și că dosarul reprezintă mai mult un litigiu civil. Avocatul păgubitei contestă această ordonanță, depunînd o plîngere în atenția prim-procurorului, dar – surpriză! – Parchetul nu vrea să mai vorbească despre asta și nici măcar nu se sinchisește să-i răspundă în termen de 30 de zile, așa cum prevede legea. „De ce?", îl întreabă dna Grib pe unul din procurori, iar răspunsul vine ca un duș rece: „dosar sub presiune". Acum câteva luni, Duvăz îi explica dnei Grib cum nu a putut să-l lase pe Constantinescu să fie arestat într-o vineri după-amiază, fiind om cu copii acasă și mai ales având credința că nu a escrocat-o deliberat, ci luându-și în mod neintenționat un aconto. A doua zi, în contul doamnei au năvălit o parte din bani. La toate acestea, un singur comentariu: rudele le ai, nu ți le alegi !

Grefier-beton

Scandalul MISA este o scorneală bolnavă a minții SRI

Până la urmă, măgăreața pentru tot circul iscat de scandalul MISA și de arestarea, eliberarea și apoi evadarea în absolut a lui Gregorian Bivolaru a căzut pe capul generalului Cearapin, comandantul Jandarmeriei. Omul n-are nici cea mai mică vină și n-a făcut altceva decât să execute un ordin, după ce a primit toate asigurările că probele împotriva sectei bivolarienilor sunt irefutabile. Informațiile au provenit de sus, de la SRI, și au fost transmise Parchetului. Un dobitoc de procuror de 70 de ani, căruia n-o să-i pomenim deocamdată numele, tocmai ca să-l lăsăm să fiarbă în sucul propriu al anonimatului, a asigurat Poliția că a încheiat dosarul MISA. Că deține toate dovezile că MISA este o grupare paramilitară, cu program asemănător cu cel al organizației Al-Qa'eda. Timofte a întărâtat Poliția să intre în dispozitiv. Misiunea de luptă cea mai ingrată cu putință a primit-o Jandarmeria. Oamenii, de bună credință, au intervenit ca împotriva unui inamic înarmat până în dinți. În loc de puști mitralieră au găsit cătușe pentru sado-maso, iar în loc de coktailuri Molotov, bice de plăcere și durere. Când circul s-a internaționalizat și oalele sparte trebuiau plătite de cineva, bineînțeles că vinovat a fost găsit executantul, adică Jandarmeria, adică Cearapin, și nu autorul moral al acestei mânării sinistre, adică SRI, adică Timofte, care a alimentat isteria, pe-o mână cu un procuror ramolit și tarat profesional, care nu știa cum să se mai evidențieze, pentru a-și prelungi agonia ratării. Noroc că oameni cu capul pe umeri, dintr-un anumit organism de control, au pus pe dosarul Cearapin un NUP diafan, înainte ca Poliția să închidă ochii și să-l lase pe Bivolaru s-o tundă dracului în Nirvana.

Biroul de Investigații

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

3 milioane de dolari furați înfierbîntă mințile cuplului antic, clasic și de demult Maria și Vergilică Stoica. Acești celebri oameni de serviciu ai Academiei Cațavencu, *ei, cu vorba lor ce spune adevărul atîtor ființe ca ei, neauzite și nebăgate în seamă de nimeni, ei, prin urmare, s-au apucat să despice firul în patru, pardon, în 3 milioane de dolari.*

Vergilică: *3 milioane...*

Maria: 3 milioane de dolari, Vergilică.

Vergilică: *Salut, Vergilică!*

Maria: Păi, unde intră atîția bani?

Vergilică: *La noi în casă ar încăpea?*

Maria: Nu cred. Avem două camere, WC, balcon, hol. Nu intră trei milioane nici înghesuiți. Unde ar putea să intre?

Vergilică: *Numai în viloaiele alea ale lor intră, cu cinșpe camere!*

Maria: Dar dacă am lăsa pe preș puțini?

Vergilică: *Te-ai prostit? Fură vecinii!*

Maria: Păi, tu de ce crezi că a furat ăsta?

Vergilică: *Eu auzisem că a vrut să-i fure ca să-i bage la loterie, la o combinație. Nica era mare jucător de Loto și vroia duminica asta să-i bage să cumpere bilete la 6 din 49. Dar uite că Poliția l-a prins.*

Maria: Bre, omule, eu am auzit în troleibuz una și mai și. Zicea oamenii de pe troleibuz că e șmecheria poliției, ca să iasă ea bine... adică l-a pus pe ăla să fure ca să-și dreagă imaginea șifonată.

Vergilică: *Ai dracului... poate, că prea a fost bou Nica ăsta... dar prost, prost, băi, vrei să furi 3 milioane, bine, dar ai și tu un plan... într-o oră fugea dracu' la Giurgiu și pentru o mie de dolari scăpa peste graniță... Apoi, drumul... ce-l învăț eu... dar chiar bou, să furi atîția bani, și-a bătut joc de bani, de șansă! Ăsta trebuie băgat la pîrnaie pentru că s-a întîlnit o dată cu norocul și nu a știut ce să facă cu el.*

Maria: L-au turnat românii noștri!

Vergilică: *Chiar, o femeie de serviciu ca tine l-a dat în gît!*

Maria: Bă, băiete, eu nu aș fi făcut una ca asta! De ce, dragă, să fac una ca asta? Mă protejează ei cumva? Femeia aia de serviciu ce-o să facă ea acum, că gașca lui Nica o s-o omoare! Au zis că dau un premiu de o sută de mii de dolari, îi dau amărîtei? Nu dau, Vergilică, nu dau, că așa e românul, nenorocit, de asta nu mai sînt oameni cinstiți în țara asta. Eu nu aș fi cinstită dacă nu mi-ar da banii. Bă, ați promis, de ce nu-mi dați, ce dacă sînt femeie de serviciu, vreau cinstea mea!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

La Guban, Mușetescu și-a băgat picioarele în ea de proprietate

Priviți cu atenție fotografia alăturată. Pungi, saci, resturi de tot felul. Ei bine, sub gunoaiele din imagine se află un milion de dolari, pe puțin. Sînt bani pe care statul român îi are de dat pentru un șmen întreprins de Ovidiu Mușetescu, fost ministru al Privatizării. De fapt, am putea spune că șmenul a început pe vremea lui Petru Groza, cînd la putere erau comuniștii, înaintașii PSD-ului. Atunci a fost confiscată casa familiei Drăghici, cu tot cu teren, și atribuită fabricii de încălțăminte Guban. Revoluția a găsit tot în ograda Gubanului și casa, și terenul familiei Drăghici. Comuniștii s-au mulțumit să-l trimită la Canal pe proprietar, dar nu i-au demolat și casa. Nu la fel s-a întîmplat sub pesediști. Ca să nu trebuiască să restituie casa, revendicată de proprietari, conducerea Gubanului o demolează în 1995. La puțin timp, fabrica e oferită spre privatizare de către APAPS, deși Comisia de Urbanism Timiș atrăsese atenția că acest lucru nu se poate face cîtă vreme o parte din terenul aferent fabricii nu aparține statului, fiind și în litigiu. Apoi, ca să nu restituie terenul, noii proprietari declară că acesta este imperios necesar fabricii în procesul tehnologic. De fapt, proces tehnologic înseamnă aruncatul de gunoaie, deșeuri de tot felul, la voia întîmplării. Timp de 10 ani, terenul nu a folosit decît ca groapă de gunoi. Dar va avea cît de curînd altă folosință, dacă șmenul se încheie cu bine. Asta înseamnă ca statul să plătească de la buget daune reparatorii proprietarilor, căci statul, prin Ovidiu Mușetescu, l-a privatizat, iar fabrica să rămînă în schimb cu terenul. Iar terenul (1 ha intravilan) valorează peste un milion de dolari. Înmulțiți cu alte zeci de cazuri de privatizări de acest fel făcute de Mușetescu și veți vedea cine a comis, de fapt, jaful secolului în România, fără să fie căutat de poliție nici un minut.

Biroul de Investigații
alexandrucautis@catavencu.ro

Justiția clujeană joacă în serialul „Caracatița în sânge propriu" – porția I

După ce ați citit recent despre peripețiile procurorului ieșean Diana Burlacu, fiica lui Șuhan de la PNA, haideți să vedem cum stă Clujul la capitolul „Justiție de cumetrie".

Gheorghe Buta a fost șef al Curții de Apel Cluj (CA) pînă cînd ministrul Diaconescu l-a pensionat pe Paul Florea de la Înalta Curte de Casație și Justiție (ÎCCJ) – moment în care Buta a devenit brusc candidat la locul lui Florea (se mai aude cîte ceva și despre Tărăcilă, dar nu ne băgăm deocamdată). Soția judecătorului clujean (cu rădăcini la Bistrița), Mariana Buta, este notar public. Averea lor declarată bate pe la 7 miliarde, iar cea nedeclarată ar bate cam cît o vilă super-fainâ. Sora lui Buta este judecător la Făgăraș. La CA Cluj lucrează și judecătorul Ana Ionescu, fost șef absolut la Judecătoria Cluj. Ana Ionescu are un soț, cadru în rezervă SRI, și o nepoțică, pe Alina Șopan, judecător la Judecătorie. Nepoțica este soția unui nepotel de sînge al doamnei Ionescu, ofițer SRI. Nu știm dacă Alinei Șopan îi plac bancurile cu Alinuța, în schimb știm că-i plac condamnările ziariștilor. Uniți de jurăminte nupțiale sînt și judecătorul Motoarcă, de la CA Cluj, și soția sa, procurorul Motoarcă de la Judecătorie. La capitolul „Avocat plus judecător" îi avem pe soții Brehar: doamna Brehar este judecător la CA, iar domnul soț, evident, avocat. Tot meseria de avocat și-au ales-o, în ordinea numerelor de pe tricou: fiica judecătoarei Iluț, fiica judecătorului Turcu, fiul judecătoarei Nicorici și, respectiv, fiul judecătoarei Eugenia Pușcașiu. La capitolul „Soțul arestează, soția judecă" putem evoca două cazuri: Iridiceanu și Boer, unde doamna judecător Iridiceanu și doamna judecător Boer sînt, evident, soțiile polițiștilor cu același nume.

(va urma)

Înalta Curte de Castrație

Liviu Mihaiu vă prezintă cu mâna lui

dosarele chiX

Harta conflictelor din PSD (II)

O rumoare intestină a cuprins organele partidului după ce săptămâna trecută am evisceat în pagina 3 antagonismul intereselor unor monştri acri ai social-democraţiei „de cumetrie", ca să-o citez pe cumătra-şefă de la Cotroceni. Bătălia pentru influenţă în cel mai mare partid din istoria postcomunistă este una grea, sângeroasă, dar cu şapte zerouri. Vorba păstorului roş-albastru, Gigi Becali, la ultimul mare congres al PNG-ului: „Prefer corupţia organizată a PSD-ului". La fel şi noi, ziariştii, muştele albe ale democraţiei. Săptămâna trecută am trecut în revistă câteva intrigi oculte, neînţelegeri divaneşti şi împărţeli industriale pe moşiile unor cupluri celebre de şoguni cu trandafiri pe şorţuleţ: I. Iliescu – A. Năstase; M. Mitrea – D.I. Popescu; Ş. Mihăilescu – V. Hrebenciuc; V. Ponta – O. Cozmâncă. În acest episod vom secţiona puţin vârful aisbergului dintre:

Clanul clujenilor Rus – clanul moldovenilor Hrebenciuc

E de-a dreptul impresionant cum până şi în PSD complexul de superioritate ardelenesc asupra mitic olor este şi rămâne valid. Cu o singură nuanţă: e mai degrabă antimoldovenesc decât miticul antimiticism. Grupul de la Cluj are de câţiva ani buni o componenţă constantă: Rus (Interne) – Puşcaş (negociator-şef UE) – Fărcaş (integrare europeană) – Dâncu (nici el nu mai ştie ce secretar de stat este) – Ardeleanu (afaceri interne, UM 0962) şi are o paloare aparent mai elegantă decât cefele groase din provinciile petrolifere. Aşa că până la urmă intenţiile, dar şi firmele de asfaltare moldoveneşti (Umbrărescu-Sechelariu), le-au bătut la pinalti pe cele de suflet ale clujenilor (SCC Napoca SA). Cât despre intenţiile de arestare ale petromoldovenilor de la RAFO Oneşti, pe care ani de zile le-a nutrit şi îndosariat fostul ministru de Interne din Cluj, sau intenţia de a-l mazili pe motive de corupţie la sacoşă pe consăteanul lui A.N., secretarul de stat MI Toma Zaharia (citeşte *Chixul* din pag. 17), toate s-au lovit de reţeaua de partid mitico-moldavă din PSD sau de arghirofilia distributivă a Dânsului, cum i se mai spune şefului maxim. Ba mai mult, lovitura de graţie după boacăna clujeanului la primăria lui Funar a venit fulgerător, prin dezlegare penală, la familia Ţiriac (partenerul său de nădejde şi biznis) pe care a instrumentat-o, la ordin de partid, noul ministru Săniuţă. Recenta criză reformatoare şi autonomistă a lui Ioan Rus din PSD are nebănuite legături nocturne cu dosarele, cât şi cu „iluminista" neputinţă cronică a clujenilor de a conta mai mult în cel mai bogat partid din politica românească.

Dan Matei Agathon – Dorina Mihăilescu

Fost director economic al Institutului de Cercetare şi Inginerie Tehnologică, Proiectare şi Producţie pentru Metale Neferoase înainte de '89, culantul Agathon este unul dintre ambiţioşii de curte căruia îi place mai mult Dracula decât Vlad Ţepeş. Comunicator ai cărui colţi s-au înfipt ca gafa în urechile rechinului, D.M.A. intră în rivalitate acută cu oricine îşi reclamă întâietatea mieroasă la urechile lui Vodă. Conflictul cu cea mai fidelă femeie-comisar a partidului, fosta soţie a lui Muşetescu, geuverista Dorina Mihăilescu, se reduce la cine îl poate influenţa mai tare pe „Şeful" prin prospeţimea şi ineditul informaţiilor strecurate onctuos, dar telemobil. Aspiraţia la monopolul comunicării în relaţia cu Aneul înseamnă în primul rând influenţă în sânul partidului, mai ales în cadrul filialelor. Pentru simplul motiv că de la filiale mai pică un IAS, un contract de consultanţă, un portbagaj cu mecanism elveţian. Domeniile Dorinei au fost, în recenta campanie, Dâmboviţa şi Prahova, cnezate de unde a dobândit în deplinătatea mandatului de secretar de stat două case de vacanţă în anii 2000 şi 2001, precum şi două terenuri intravilane de aproape 3.000 de mp, după cum de altfel reiese din declaraţia de avere. Steaua lui D.M. Agathon are din ce în ce mai multe aluniţe, întunecându-se pe zi ce trece, iar el are o pasiune drăcoasă pentru jeep-ul cu şofer, tipografia amantei şi cele două trei secretare plus corp tehnic jun şi blond, de rezervă. Duşmanii lui Agathon sunt prietenii Dorinei.

Consilierii străini – clientul PSD

Cei trei specialişti israelieni Tal Zilberstein, Shimon Sheves şi Israel Gat sunt cei mai bine plătiţi consilieri străini de campanie de pe teritoriul României. Ei cred că în fotoliul preziденţial va sta clientul lor, A. Năstase. Reprezentanţi ai puternicei firme americane de strategii electorale „GCS" (a lui Greenberg şi Carville). Numai că sunt în România, unde avocaţii diavolului au mai degrabă feţe de ciobani de stat şi de partid şi nicidecum de Al Pacino sau Michael Douglas. Carotarea permanentă a acestei echipe a venit din partea jovialilor administratoptericşi Mihăilescu-Cozmâncă-Agathon, deranjaţi de premeditata tentativă româno-americană de întinerire a PSD-ului, al cărei rezultat din 27 aprilie, prin care s-au decapitat unsprezece preşedinţi de filială, a stârnit mânia mârâită a „bătrânilor". Ca să nu mai vorbim de prejudecăţile tradiţionale xenofobe („mai dă-i, bă, dracului pe evreii ăştia, că nu ştie ei realităţile ţării ş-ale oamenilor!").

Consilierii români – clientul PSD

Dan Andronic, Bogdan Teodorescu, Bogdan E. şi Mihaela N. au fost persoanele desemnate de către premierul Năstase ca oameni de încredere în campania PSD. Foşti jurnalişti trecuţi în nomansland-ul mercenariatului sau specialişti în publicitate comercială şi P.R., toţi au avut de înfruntat furia PSD-ului, motivată de psihologia frenatorie a incompetenţei şi omertei dâmboviţene (vorba ţăranului Marin Preda: „Monşer, nu lărgiţi cercul!"). După eşecul din alegerile locale, capetele lui Dan Andronic şi Bogdan Teodorescu, foşti jurnalişti la *Ev. zilei* şi *Ţinerama* şi ex-parteneri de firmă ai lui SOV, au fost cerute în Delegaţia Permanentă a partidului de către însuşi preşedintele Ion Iliescu, prin intermediul ministrului Apărării, Ioan Mircea Paşcu, fapt realizat în cea mai mare măsură.

Va (mai) urma.

Liviu MIHAIU

dosarele chiXXL

Mi se-ntîmplă ceva ciudat, Adriene: adineauri m-am dus la bufet - Toma Zaharia în faţa mea la coadă. Mă-ntorc la cel din spate să-mi ţină puţin locul - era Toma Zaharia. La WC, bat la uşă - „Ocupat!", vocea lui Toma Zaharia. Dau să rezolv treaba parţial - singurul pisoar acoperit de trupul lui Toma Zaharia, deşi din cabină n-a ieşit nimeni. Mă-ntorc în sală, la fumoar - Toma Zaharia cerea cotizaţii mai mari de la oamenii noştri de afaceri. Acuma mi-e şi frică să-ntorc capul. Te implor, zi-mi că ăsta de-alături nu este Toma Zaharia!

Toma Zaharia, generalul bumerang pe care nimeni nu-l poate arunca afară din PSD fără să se-ntoarcă în mîna catifelată a lui Adrian Năstase

Noi culise despre debarcarea ministrului Ioan Rus

Scandalul amfetaminei a dus la polarizarea Internelor în două tabere aliniate pe picior de război: secretarul de stat Toma Zaharia şi generalul Virgil Ardeleanu, zis Vulpea, pe de o parte, şi restul lumii pe de cealaltă. Restul lumii i-a cerut capul lui Zaharia, pe care l-a acuzat în clar de trafic de precursori de droguri. S-a ajuns până la păruieli, îmbrânceli şi cămăşi rupte la propriu, pe coridoarele Internelor. Şi atunci a apărut îngerul păzitor al lui Toma Zaharia: într-o seară, când scandalul nu mai putea fi gestionat, a aterizat însuşi Adrian Năstase, care a coborât dintr-o maşină neagră şi i-a despărţit cu mânuţa lui mică şi flască pe insurgenţi. Adică l-a eliberat la propriu pe iubitul şi protejatul lui din Tărtăşeşti, Toma Zaharia, din ghearele justiţiarilor din minister, care voiau să scape o dată pentru totdeauna de corupţia de la Interne. Asta e doar o singură filă din letopiseţul încă nescris al celui mai refractar şi rezistent minister la reformă, din România: Internele lui Năstase, Zaharia şi Ardeleanu. Şi poate nu întâmplător, pentru a controla şi mai bine Internele, Năstase l-a sacrificat pe însuşi ministrul Rus, aruncându-l în apele tulburi ale Someşului, deşi semnele indicau clar că soarta alegerilor din Cluj-Napoca este pecetluită. Ioan Rus îl mirosise de multă vreme pe Toma Zaharia şi îl identificase drept interfaţă a neregulilor din minister. O dată pe lună, se colectează banii negri din cele două bazine principale ale corupţiei: Constanţa şi Timişoara, de la Poliţia de frontieră şi Vamă. Sumele ajung la câteva sute de mii de euro. Există zeci de martori care l-au văzut în locaţiile respective şi care cunosc motivul real al deplasării în teritoriu a secretarului de stat. Ori de câte ori a încercat să-l clintească pe Zaharia din post, Rus s-a ciocnit de Năstase. După ultima încleştare, a fost trimis în misiune de luptă la Cluj, de unde s-a întors cu picioarele înainte, mort la datorie.

Biroul de Investigaţii

Noul ministru al Agriculturii este finul mafiei grâului

În septembrie 2001, guvernul Canadei a alocat României un grant de 1,9 milioane $, pentru instituirea sistemului de gradare a cerealelor de panificaţie, adică de diferenţiere calitativă. Titularul proiectului a fost firma Agreeteam Consulting Canada, reprezentată de Antoni Nizici. În martie 2002, Ovidiu Natea, secretar de stat la Agricultură, este dat afară, pentru a-i face loc lui Petre Daea, finul Danei Năstase. Care Dana îl ajută să plece în aprilie în SUA, la un stagiu de pregătire cu privire la sistemul de gradare. În vara lui 2002, Daea formează o echipă din care fac parte Nizici, Viorel Marin de la Canamob, mâna dreaptă a lui Daea, Aurel Popescu, şeful Asociaţiei producătorilor de pâine, şi Ofelia Bălan, şefa Asociaţiei comercianţilor din panificaţie. Echipa creează proiectul Ordonanţei Guvernamentale cu privire la gradarea cerealelor. Normele metodologice apar în noiembrie, într-o Hotărâre de Guvern.

Din echipă a făcut parte şi Octavian Otobâcu, directorul Direcţiei vegetale din Agricultură. Daea a evitat să se consulte cu Asociaţia patronală a angrosiştilor de cereale, adică cu siloziştii. Ministrul Ilie Sârbu a fost obligat de Adrian Năstase să contrasemneze actele normative, deşi iniţial Sârbu a declinat bunele intenţii ale lui Daea, pe care l-a acuzat de abuz şi l-a suspectat de afaceri oneroase. Discuţiile care au premers apariţiei actelor normative au fost confidenţiale şi s-au purtat, la hotelul Hilton, între echipa lui Daea şi partea canadiană. Prin HG, se formează o aşa-zisă Comisie de gradare, condusă de Viorel Marin, care lucrează în regim de fundaţie, dar este plătită cu bani bugetari. În decembrie 2002, Otobâcu a denunţat public deficienţele actelor normative şi inaplicabilitatea lor. El a mai afirmat că nu şi-a dat acordul pentru publicarea unor asemenea porcării, pe care a trebuit să le semneze la presiunile lui Daea. La două săptămâni de la denunţul public, Otobâcu moare prin infarct, în urma unui chef de pomină la minister. El a fost înlocuit urgent cu Vasile Băcilă, un alt om de casă al Danei Năstase, lăsat moştenire agriculturii mafiote de tatăl ei, Angelo Miculescu. Până în '89, Otobâcu a fost ofiţer acoperit al Securităţii, sub însărcinarea de consilier al şefului Departamentului comunist al industriei alimentare, condus de Ofelia Bălan, cu care ne-am întâlnit mai sus.

Reglementările sunt făcute pentru a-l ţine pe ţăran departe de silozuri, prin plătirea unor taxe de gradare inexistente până acum, pe de o parte. Iar pe de alta, impun ca ţăranul să dea câte un leu pentru fiecare kilogram de grâu comisiei lui Viorel Marin. Reglementările lui Daea sunt făcute pentru ca ţăranul să fie obligat să vândă grâul pe piaţa neagră şi la exportatorii fără silozuri, respectiv Ofeliei Bălan, cu care Daea a fost în SUA, la bursă. Actele normative nu se aplică nici astăzi şi au fost emise doar pentru înşfăcarea grantului canadian. În UE nu există sistem de gradare, ci o reglementare specială, CE 824/2000, cunoscută de minister, dar care refuză s-o aplice. Or, reglementarea comunitară obligă la plata de bonificaţii către producători pentru calitate superioară, însă mafia n-are nici în clin, nici în mânecă cu problemele ţăranului român. O altă disfuncţionalitate a reglementărilor pritocite de Daea – repetăm, omul de casă al Danei Năstase – este că nimeni de pe piaţa românească nu este obligat să cumpere grâu gradat pentru panificaţie. Gradarea nefiind obligatorie, grâul iese din ţară ca produs furajer inferior calitativ, cumpărat sub valoarea pieţei şi fără certificat de calitate emis de furnizor. La ridicarea ancorei vaporului, grâul devine brusc superior şi valoarea lui creşte cu cel puţin 40 de procente.

Toată această diferenţă este furată din bugetul naţional, care a garantat majorarea rezervei de stat, de la 350 de mii de tone la 700 de mii. Însă mafia încurajează exportul de grâne, descurajându-l pe ţăran, care n-are încredere în stat şi în sistemul de achiziţie la silozuri. Diferenţele rezultate din această speculaţie a calităţii grâului sunt înspăimântătoare şi gâdilă ştacheta barierei de 1.000 de miliarde de lei pe an. Ministrul Ilie Sârbu a negat tot timpul propria lui implicare în elaborarea celor două acte, menţionându-l pe Daea ca autor al unei agro-inginerii financiare fără precedent în istoria tristei şi nefericitei noastre agriculturi. Prin alungarea, la propriu, a lui Sârbu din minister, două din cele mai importante segmente ale economiei româneşti, pădurile şi agricultura, au fost înşfăcate de clanul Năstase, prin Daea, finul Danei, şi prin Ion Dumitru, directorul Regiei Romsilva, a cărui nevastă este vară de-a doua cu Dana Năstase.

Cornel IVANCIUC

Alexandru Vărzaru se întreabă de ce se bagă guvernanţii în treburi murdare ca acelea descrise în materialele de mai jos:

Ditamai secretarul Toma Zaharia visează noaptea numai la strîns taxe de protecţie şi la nişte precursori de droguri.
Iar noul ministru al Agriculturii a fost pus, potriveala naibii, tocmai unul care e rudă de departe cu Adrian Năstase, rudă de aproape cu Dana Năstase şi mare creier al afacerilor oneroase cu grîu.

codrul bunelor maniere

Cumnat de premier, vilă de boier

Lumea asta e împărţită bine, în oameni care merită şi oameni care au bani. Cine credeţi că a mai făcut bani în târgul prăpădit al Bucureştilor? Cine credeţi că, având bani, şi-a tras o vilă prin zona Minovici-Gara Băneasa? Cine credeţi că poate să ia zece metri din proprietatea altuia? Cine poate să doarmă în cinşpe camere şi să se plictisească de moarte? Cine credeţi că în vila asta poate să-l invite pe Năstase la un somon la grătar? Cine credeţi că nu va creşte găini de ouă? Cine este cumnatul lui Năstase? Este Odobescu cumnatul lui Năstase? Este. Rodica Odobescu, nevastă şi director al TAROM-ului, este sora Danei Năstase. Ce este o casă în fapt şi în drept? O complicaţie în plus... sisteme de alarmă, grădinărit, slugi, câini de rasă. Aşa că noi nu îi vrem vila cumnăţelului, nu vrem bătăile astea de cap, dar numai de-ai dracului o dăm în pază, ca să vadă poporul ce se poate face din afaceri cu statul şi dintr-un amărît de salariu de bugetar. Păi, popor, dacă tu vrei o vilă la fel, de ce nu-ţi faci, fir-ai să fii de puturos!

Mars, Engels şi Bounty

Vă salut cu tot respectul, domnule preşedinte! Nici nu ştiţi ce onoare este pentru mine să dau mîna cu Nelu Cotrocelu, să-l întîlnesc pe bolşevicul cu două mame! Sper că n-aţi luat în serios bîrfele lansate pe seama mea de boanghenele udemeriste şi de românii jidoviţi. Eu, ca filosemit, v-am stimat întotdeauna, băi cîrpă kaghebistă, vîndută iudeo-masoneriei, plină de aluniţe albastre caracteristice unei anumite etnii!

Tentativă disperată de dominare a eşichierului politic: regele Republicii transformă nebunul într-un pion al Puterii ca să mai dea o tură pe la guvernare

Alo, domnu' phreşe- dinte? Săhru' mîna, sînt eu, Picasso! Pahrdon, sînt eu, Răzvan, şi sînt voinic. Picasso era dintr-un cîntecel care aduce faimă României mai ceva ca Cheeky Girls. E-n toate topurile europene. Şi fără nici un leu de la buget! Vă spun, nu mai trebuie să aruncăm atîţia bani pe cultură. Iau pehrsonal legătura cu Zhdob şi Zhdub şi, după un mega-concert la Istanbul, moldovenii ăştia vin cu sabia lui Ştefan cel Mare în original. ...O să fii ghinii ş-o să fii pîini!

Răzvan Theodorescu, ministrul unei culturi mai rarefiate în ultimii ani decît stratul de O-Zone

Băi Greceo, după ce că primari aleşi de ei nu pupăm de ani de zile la Capitală, nici prefecţi numiţi de noi nu putem să menţinem în scaun. Vă schimbă Băsescu ca pe ciorapi. N-am încotro: dau o ordonanţă de urgenţă prin care primarul Capitalei va fi obligat să poarte o pereche de ciorapi cel puţin doi ani.

Premierul A.N. şi super-greul O.G., susţinut în fragilul scaun de prefect cu eforturile supraomeneşti ale Tîmplăriei Generale a Capitalei

Ce mai să vă spun eu, domnu' Păvălache: degeaba eşteţi supărat. Patru ani ca gîndu' trece! Taman bine: vă mai odihniţi, poate mai vă şi relaxaţi şi p-ormă ieşiţi la fix. Exact cînd e ţara intrată-n UE şi o să furaţi doar de plăcere, nu de foame.

Celebrul Fănel Păvălache, revoltat pentru nedreptatea ce i s-a făcut: cum adică să faci un an întreg de puşcărie doar pentru fiecare milion de dolari pe care i-ai cerut şpagă?

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Cum dorește căprioara

Jurnalul național a investigat: cînd plouă la mare, vedetele noastre se încuie în cameră și fac sex. Niște obraznici! Eu eram convins că mînjesc clanțele cu pastă de dinți, scriu poezii de dragoste în oracole și joacă „flori, fete sau băieți" pe dezbrăcate.

The song remains insane

Lucrurile au reintrat în normal: Adi și Alexandra Mutu s-au împăcat și vor să își cumpere o casă în apropierea Londrei. Logic: ca să aibă Mutu unde s-o invite pe Kitty Cepraga, cînd o trimite pe Alexandra la un supermarket din Italia, să-i cumpere trei kile de Dostoievski și două baxuri de Gheba.

Șofer tatuat, 1 cal putere

Paparazzii de la *Ciao* dezvăluie: mai nou, Andreea Marin are un șofer tatuat și musculos. Noi insinuăm că șoferul ăsta bine făcut a convins-o pe Andreea să-l angajeze atunci cînd a-ntîlnit-o la stop și a rugat-o frumos să-i tatueze un autograf pe bicepși.

După mine laptop-ul!

De ziua ei, Gabriela Vrînceanu Firea a primit bijuterii în formă de elefant. Greșit! Cunoscută fiind pasiunea ei pentru laptop-uri, mai bine primea brățări de la Bvlgari, în formă de cablu conexiune serial ATA, și cercei din aur cu briliante, în formă de memorii USB.

Lasă-mă, papa, la nară

VIP ne informează că Ion Ion Țiriac a plecat, cuminte, la Mamaia și face plajă cu Țiriac ăl bătrîn, care stă toată ziua cu ochii pe junior și pe Ileana. Firesc: îi e teamă că, dacă-i scapă-n mare, or să tragă niște sare pe nară.

Mă dopez, deci mă droghez

Raluca Sandu a declarat că acum are un nou iubit misterios: un sportiv american. Dacă e sportiv de gașcă, Raluca o să-l ducă și pe el în Office, ca să îi arate cum se pasează bilețele cu anabolizante pe sub masă.

Cocain și Abel

muzeul figuranților de ceară

Cu degetul pe strană

Nunta creatoarei de modă Laura Olteanu s-a lăsat cu aghesmuieli și tămîieri suplimentare în biserica Sfîntul Silvestru. Mireasa Laura Olteanu, însărcinată în luna a treia, a apărut în fața altarului într-o rochie de mireasă creație proprie, compusă din materiale în următoarele culori, iertată ne fie înșiruirea: roz, verde și portocaliu. Sfîntul părinte și-a făcut o cruce enormă, să crape dracul cel grăsan care-și băgase coada în inspirația miresei. Și după ce a spus iute în gînd trei *Doamne apără și păzește,* a cerut grabnic destituirea din funcție a domnișoarei de onoare, învelită vag într-un furou meschin, creație a aceleiași eroine. Iar Daniela Györfi, fulgerată de ochiul deja mîniat al părintelui, a fost nevoită să se așeze într-o strană mai dosnică.

Operația de trei parale

Supărată că moda buricelor ochioase scoase la iveală îi dezvelește și zdrențuita operație de apendicită, Ana Maria de la Demmo s-a înființat într-un cabinet de specialitate pentru consiliere. Concluzia la care a ajuns împreună cu specialiștii a fost că trebuie să-și traforeze un tatuaj taman deasupra vechii cicatrice. Ideea i s-a părut atît de tentantă încît s-a pus pe căutat un model de desen suficient de inspirat, încît să meargă și la blugi, și la costum de baie, și la rochie de seară.

Liposuctio *in integrum*

Iuliana Marciuc a venit într-o bună dimineață la biroul său din TVR îmbrăcată într-o rochie care o arăta cu cinci chile mai slabă. Jumătatea de deca de grăsime dispăruse exact din punctele esențiale, cele așezate pe circumferința, odinioară generoasă, a șoldurilor. „Cumva ți-ai făcut lipoaspirație?", au întrebat-o colegele cu glas veștejit de nervi, iar ea a bălăbănit duios capul și a povestit cum o dietă miraculoasă dăduse brusc roade. Doar că în timp ce scotocea după ruj în poșetă, au auzit-o parcă bombănind: „Ce, Rădulească a recunoscut vreodată că și-a pus silicoane? Ț†ț†..."

Tel Aviva la diva

Ni s-a făcut milă de Andreea Marin, care sigur se perpelea de curiozitate să afle ce-o mai fi făcînd Rădulească, și ne-am gîndit să-i oferim cîteva noutăți despre diva borțoasă și frumoasă. Ei bine, în timp ce domnița surprizelor ia calea Cubei, Mihaela își tocește papuceii fără toc pe țărmul Mediteranei israeliene. Și pentru că doctorii din Tel Aviv, cei care urmează ca, taman de ziua ei, pe 3 august, să-i brodeze în sudul abdomenului o cezariană delicată, i-au dat voie să stea la soare după pofta inimii, Mihaela se bronzează fără măsură, tolănită pe șezlonguri comode, în timp ce privește pe inelarul îngroșat urma inelului cu diamant pe care i l-a dat Elan cu avînt.

Carul lui Bobby boy

Extravacanzza, emisiunea Monicăi Bîrlădeanu de la mare, se filmează cu un car de televiziune sută la sută bulgăresc. Lighioana care scîrțîie și geme din toate încheieturile este un prețios vestigiu, probabil singurul, al proiectatului parteneriat românesc al postului lui Bobby Păunescu cu americanii de la Fox, adînc implementați pe piața TV bulgărească. Canalul internațional s-a speriat, însă, de realitatea tulbure din media autohtonă și și-a trambalat intențiile mai la sud de Dunăre, unde a găsit ceva mai multă stabilitate. Și pentru că boșii de la Fox au cărat la Sofia aparatură fragedă și proaspătă, bulgăroii și-au permis să ne dăruiască vechitura care, oricum, le-ar fi cocoșat tomberoanele.

Veninul și cînepa

Simpatica Cosmina, care ne prezintă seară de seară *Vremea* de la PRO TV sub genericul: „Căldurin de la Păsărin"

muzeul figuranților de colecție! VECHI!

Fenomenul paparazzi în România: o varză de dînșii inventată

O lume minunată, în care veți găti

Poate n-aș fi scris aceste considerații ușor gastronomice despre niște poze puțin neclare dacă nu l-aș fi văzut tocmai pe cantautorul Mihai Constantinescu în revista *Ciao* (nr. 3), la rubrica de paparazzi „Foto premieră". Și, de dragul copilăriei mele, cînd ascultam la radio „O lume minunată" și visam să mă fac milițian, foarte bine aș fi făcut.

Căci iată unde a putut să ajungă, în miezul verii, un om grizonat din loc în loc, care, la viața lui, a jonglat cu mii de jucării *(iată-l mai sus, în vremile de glorie la care mă refer, în compania fostei sale soții, Mihaela, și a inconfundabilei atmosfere sărbătorești tipică lansărilor discografice de la magazinul „Muzica"):* la un amărît de Snagov, la o iarbă verde de sindicalist, alături de o duduiță ce-ar putea fi șoim al patriei (Simona de la Etno). Care-i puchinește maestrului coșurile de pe spate și nu mai are mult și scoate Revulsinul din traistă. Trist, domnilor, te face să meditezi.
Și foarte vesel, în același timp, dacă mă gîndesc că, uite: pe lîngă deja obișnuitele dezvăluiri paparazzi de cinșpe mii kilu', gen „Dan Negru a luat roșii cu Codruța, după care s-au dus la el acasă" (săptămîna trecută, tot în *Ciao)* sau „Numai în *Star* – Laura Andreșan și-a luat un kilogram de cireșe pentru plajă", lumea și fotografii își mai aduc aminte de idolii copilăriei mele. Pe cînd un reportaj paparazzi de cinci pagini cu Dan Spătaru, cînd acordă autografe pe șorțuri țărăncilor din Piața Matache? O amplă frescă în culori ușor spălăcite cu Marian Nistor de la Savoy, cînd își cumpără bentițe împletite de la un second-hand de pe Giurgiului? Sau o foto-exclusivitate cu Angela Similea întinzînd pe sîrmă șosetele lui Victor Surdu și minunîndu-se ce frumos miros ele de cînd folosește Bonux cu Oxygen Power?

Vrăjitorul din Poz

P.S. Un prieten care lucrează în show-biz mi-a împărtășit, la un ciolan cu fasole, o mică observație. Măi, nene, dacă tot ne spargem în figuri că avem și noi paparazzi, de ce nu l-a prins nimeni pe Wesley Snipes cu rața-n gură și cu mîna pe un bulan de ciută carpatină, că doar n-o fi vreun negru fraier, care n-a auzit ce se spune despre romînce? Și, mă rog, de ce-a trebuit să aflăm din The Sun *că Nicole Kidman și Jude Law s-au jucat de-a mama și de-a tata la Brașov, cînd ar fi fost mult mai aproape să vedem în* Star *ce-au mîncat ei în pat, la micul dejun romantic de după?*

Localul bălan

Românașul cel silențios

Șșșș

Dosarele hardcore

O nouă zonă erogenă în Partidul Democrat

Cu cine a cîștigat Cozmin Gușă atingerile locale

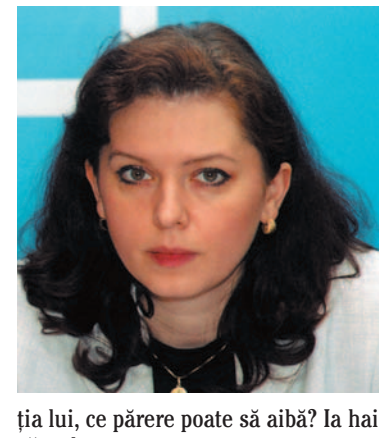

Dacă-l întrebi, Cozmin Gușă e un om ocupat. Chestii, socoteli. Are și o nevastă, pe care n-ar lăsa-o pentru nimic în lume sau cel puțin în România! Adevărat, însă: ca bărbat democrat-ocupat, pe Gușă e puțin mai greu să-l prinzi în ofsaid, cu socoteala-n vînt, întrucît are grijă să-și țină prohabul ferit de intemperiile presei. În plus, îi ține aproape pe ziariști, într-o îmbrățișare caldă, prietenească, exersată îndelung, încă de pe vremea spioanei Laura Andreșan și a *Jurnalului Național*. Și totuși: se cam știe că domnul Gușă, omul momentului (oportun), politician tînăr și destul de bine dotat din punct de vedere executiv, a cunoscut eternul feminin din mai multe funcții sau poziții ideologice. Inutil să intrăm adînc în detalii (am făcut-o cu alte ocazii și ne-am ales doar cu drepturi la replică parfumate din partea Taniei Budi).

Destul să spun că domnia sa, șeful de campanie al PD la locale, a bătut țara în lung și-n lat și mai ales în profunzime cu Roberta Anastase *(foto)*, secretar executiv PD și vicepreședinta organizației de tineret. Treburi organizatorice, muncă de convingere. În cele din urmă, Roberta a cedat în deplasare, răpusă de dorință și (așa cum speculează unii pediști invidioși pe succesele omului) de perspectiva unei susțineri vînjoase, din interior, la alegerile din toamnă. În vederea cărora domnișoara Anastase trage din greu, vizînd un post elegant, de deputat de Prahova. Farmecul discret al democrației, alura de lup tînăr, zbîrlit, a lui Gușă au repurtat încă o victorie răsunătoare: ajunsă, după alegeri, în emisiunea cu bile a lui Turcescu, Roberta a lansat, cu cochetărie, o ipoteză de lucru desprinsă parcă din poveștile de dragoste cu specialiști: Alianța PNL-PD cîștigă alegerile din noiembrie, iar Cozmin Gușă devine prim-ministru!

Neavînd consimțămîntul babacului Băsescu, afirmația a produs oarece iureș în partid, atrăgînd mustrări din partea hăndrălăilor din vechea gardă. Lacrimi de căință au curs atunci din ochișorii Robertei. Dar ce-a fost a fost. In politics, never say I'm sorry!

Dar cine este Roberta Anastase, noua protejată a lui Gușă, această tînără mlădiță originară din Ploiești, subțirică la mijloc, cu ochii mari și migdalați, ațintiți spre necunoscut? Membră a Partidului Democrat încă din liceu, ea are incontestabilul merit de a fi cîștigat, în 1996, un titlu (onorific) de Miss România (vezi, Nicoleto, lasă vrăjelile de la *Teo,* că ăsta e viitorul!). În guvernarea cederistă de tristă amintire, ea s-a dedicat exclusiv modeling-ului de partid.

A urcat energic pe scara ierarhică, devenind consiliera ministrului Radu Berceanu. Surse autorizate afirmă, cu oarece oftică-n glas, că domnul Berceanu consilia bine de tot, mai ales după orele de program, și că Roberta n-avea nimic împotrivă, fiind o natură bine făcută, maleabilă. Ce părere are Cozmin Gușă despre toate aceste aspecte de anatomie internă a partidului? Păi, în situația lui, ce părere poate să aibă? Ia hai să vedem:

„Voi, cei de la *Cațavencu,* m-ați împerecheat în ultimii ani fie cu nume celebre ca Tania Budi sau Laura Andreșan, fie cu persoane mai banale de sex feminin, care lucrau în locurile pe unde eu coordonam treburile. Vă mulțumesc pentru atenție și, așa cum n-au fost adevărate nici lucrurile pe care le-am amintit mai înainte, dar au fost simpatice, la fel consider și știrea aceasta cu Roberta Anastase: neadevărată, dar simpatică. Aștept următoarea victimă.“ Mulțumim pentru aprecieri, domnu' Gușă! Vă servim cu plăcere și altădată! Și salutări soției, cu care înțeleg că ați petrecut un concediu minunat la mare. Rămîne între noi, OK?

Biroul
de moravuri ușoare

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● **Buzduganul de la Radio 21, care face farse dimineața și diverse roluri de babă sîmbătă seara, la Divertis Park, a început să bată la porțile afirmării. Începînd din toamnă, Daniel va prezenta la Antena 1 un talk-show de divertisment și miroase a salariu gras. Teoretic, vom avea ce vedea: invitații lui Buzdugan vor fi vedetele noastre la zi, care se pretează unor farse strașnice, pe bază de prepoziții, conjuncții și substantive foarte simple din dicționarul limbii române.**

● **Ca și cum n-ar fi fost de ajuns audiențele de la Național TV, care nu intră nici măcar în marja de eroare a sondajelor, și cele cîteva milioane de dolari aruncate pe apa minerală a Sîmbetei, frații Micula au, în continuare, o relație foarte relaxată cu banii lor (deh, dacă nu-i cîștigă la șaibă). Ca atare, au decis să-i mai investească într-o afacere total nerentabilă: o televiziune care se va lansa în septembrie, după cum se-aude. Se mai aude că va fi o televiziune de divertisment „utilitară“, axată pe timpul liber și ieșirile din casă în oraș. Un soi de *B-24-FUN* pe sticlă, unde, vezi Doamne, cîrciumarii și posesorii de pensiuni, hoteluri sau chioșcuri non-stop de-abia așteaptă să sară cu reclama. E clar ce se află în spatele acestei inițiative: Micului vor să-și facă discotecă la Stîna de Vale și intenționează să bage Frutti Fresh-ul în afacerile cu baruri de noapte.**

Frutti Trash

A-nceput de ieri să cadă cîte-un zid. Acum ne-a spart!

Dacă sentimentele voastre față de polițiști au rămas aceleași, am să vă povestesc ce-a pățit Raluca Anastasiu (fiica lui Dorin Anastasiu, fostă solistă a trupei K-Risma, în fine, dacă n-ar fi pățit nimic nu v-am fi povestit). Deci: în noaptea de 10 spre 11 iunie, gagica s-a dus să bea un suc la Mike Café, pe strada Eforie, și, în lipsă de altceva, și-a parcat mașina în fața Poliției Capitalei (nr. 3-5).

Pe furiș, la miezul nopții, din clădirea care aparține Ministerului de Interne s-au desprins cîteva bucăți țapene de zid (de greutatea unei trupe la mare modă, să zicem O-Zone), care au avariat în stare gravă trei mașini. Inclusiv pe cea a cetățenei Raluca Anastasiu (exact așa cum se vede în poză), care, neavînd prieten cu Bentley, a cam pus la suflet incidentul. Ca atare, fata a sunat puțin disperată la poliție, a chemat organul constatator și, după cîteva zile, s-a dus să-și satisfacă singură problema, la Ministerul de Interne, instituția în măsură să plătească oalele și eleroanele sparte. O nimica toată: reparații în valoare de 10 milioane, hai, 12 cu tot cu șpaga pentru polițist.

Aici, un domn amabil, versat într-ale administrației polițienești, a lămurit-o definitiv pe domnișoara Anastasiu: „Faceți o plîngere adresată ministrului“. „Ce acte să atașăm?“ – zice fata. „Ce doriți dvs. Ce știu eu?“ – zice caraliul ridicînd din epoleți. „Mai întrebați și dumneavoastră.“ „În cît timp se rezolvă plîngerea?“ „În 30 de zile. Dacă nu, trebuie să intentați proces. Dar știți ce, dați-ne mai bine în judecată, ca să nu mai pierdeți timpul.“ Așa, deci! Domnii ăștia șmecheri de la minister cred că Raluca, în loc să plece în turneu pe litoral, are timp de pierdut prin tribunale și bani de dat la avocați, în loc să-i investească mai cu folos în hăinuțele de firmă specifice vîrstei. Nici nu vreau să mă gîndesc ce tragedie s-ar fi întîmplat în cazul în care, cocoțat sus, pe zidul care a spart mașina, s-ar fi aflat un polițist la datorie, pus să păzească obiectivul. Probabil că Raluca Anastasiu ar fi fost dată ea în judecată, pe motiv că n-a semnalizat cu rachete luminoase cînd a parcat.

Police Șpacademy

Cei mai frumoși sîni de pe GanTerra

Ultimul loc în care m-am refugiat de Nicoleta Luciu a fost Internetul. Ei bine, se pare că nici aici nu am scăpare: www.nicoletaluciu.ro este locul oficial în care veți afla că Nicoleta e pasionată de sport și lectură, puteți downloada desktop-uri cu ea și puteți afla, în exclusivitate, detalii despre antrenamentul de fitness al Nicoletei, *„prezentator si animator TV: PRO TV (Teo), Antena 1, Tele 7 abc, Divizia Fantastica, Bingo Liberty, Te uiti si câstigi, etc“.* Iar dacă v-ați întrebat vreodată care este secretul celebrilor sîni, acum o puteți afla: *„Pectoral: fluturari cu gantere pentru piept – 3 serii x 10-15 repetari cu pauza de 2-3 minute intre serii. Spate: ramat cu o gantera – 3 serii x 10-15 repetari cu pauza de 2-3 minute intre serii*“. De unde se vede că nu poți să îmbini lectura cu sportul într-un mod armonios, fără sutien.

Împărat și proleta.ro

INTERNEŢE FĂRĂ BĂTRÎNEŢE

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Monitorizare să fie, da' să nu ştim şi noi

Dacă mai reţineţi bine minte, prin noiembrie 2003 scriam despre un hoax, un „chain letter" de tip Sf. Anton, care în schimbul multiplicării sale prin forward promitea mari recompense de la Bill Gates. Unul din argumentele mele de-atunci era că Bill Gates nu are cum răsplăti nimic pentru că *deocamdată nu* s-a inventat nici un sistem prin care cineva să-şi monitorizeze mail-urile trimise. Astăzi o să vă rog ca din fraza de mai sus să extrageţi voi cuvintele „deocamdată nu". Nu ştiu ce prostii cu Bill Gates mai circulă pe mail, însă acum un astfel de sistem de monitorizare există.

Şi să nu veniţi să-mi spuneţi că serviciul ăsta îl aveţi şi în Outlook. Outlook îţi poate raporta doar dacă destinatarul a deschis sau nu mail-ul tău. Pe cînd cu **ReadNotify** (nu sînt singurii care prestează acest serviciu, însă eu pe ăsta l-am testat şi funcţionează perfect) poţi afla aşa: data şi ora la care a fost deschis mesajul, cît timp a fost citit, IP-ul calculatorului respectiv, locaţia (provider-ul său de Internet), dacă s-a făcut click pe URL-uri (în cazul în care există link-uri în mesaj), dacă a fost redeschis (cînd şi de pe ce calculator), dacă a fost forwardat (cînd şi cui), sistemul de operare, ce browser etc. În plus, poţi trimite mesaje pe care apoi să le recuperezi, mesaje care să se autodistrugă (la ora specificată de tine sau în caz de copy/print/forward), mesaje la care destinatarul nu poate face print şi/sau copy (aici există căi de scăpare: face PrintScreen de exemplu). Şi toate astea fără ca destinatarul să ştie ce i se întîmplă (ar fi o cale de detecţie, dar e pentru avansaţi – dai Full Header la mesaj şi te uiţi după ceva suspect gen „Courtesy of ReadNotify"). Ce să mai, violarea vieţii private clar! Sistemul mai e şi extrem de simplu. Nu dau mai multe amănunte pentru că deja am reţineri şi numai pentru că am abordat acest subiect. Treceţi şi voi întîmplător pe la **www.readnotify.com** şi faceţi-vă un trial account (14 zile sau 25 de mail-uri trimise). Dacă vă întreabă cineva de sănătate, n-aţi citit la noi în revistă...

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Geoană, sunt un nesusţinător de-al dumneavoastră care a votat cu Băsescu la locale. Să ştiţi că mi-a părut rău pentru dumneavoastră, nu meritaţi aşa soartă crudă. Eu nu sunt specialist, dar cred că motivul poate să fie şi groaznica dumneavoastră campanie electorală. De aceea m-am gândit să vă dau o mână de ajutor la următoarele alegeri. Vorbiţi cu Micky sau cu Dan Ioan Popescu să vă împrumute cu nişte bani şi faceţi-vă nişte spoturi mişto, aşa cum sunt cele ale candidaţilor la preşedenţia americană. Găsiţi la **http://livingroomcandidate.moving image.us** cam toate spoturile din ultimii 40 de ani.

■ Am o prietenă nouă. Ştiu că şi săptămâna trecută aveam una nouă, dar aşa sunt eu, indisponibil emoţional. În fine, am o prietenă nouă, cercetător la INMH. Mă iubeşte la nebunie, îmi spune de dimineaţă cum să mă îmbrac, mă sună să mă avertizeze despre inundaţii, ceaţă, măzăriche sau caniculă. Totul e perfect. De fapt, aproape perfect. Are o problemă. Nu poate să facă dragoste decât dacă e furtună afară şi nu ajunge la orgasm decât dacă se aud tunete. Zilele trecute am avut baftă, dar de acum trebuie să stau legat la Internet şi să ţin deschis **www.stormsounds.com.**

■ Citez câteva titluri la întâmplare: „O moarte de rahat: înecat în latrină"; „Biserică din Iowa pregăteşte ardere de cărţi. Pompierii se opun şi recomandă tăiere. Preoţii refuză pentru că nu e destul de biblic"; „Vietnamez ucis de capcană de şoareci. Stuart Little se predă"; „Culori interzise pe televizoarele color din Zimbabwe"; „Blondă cu sâni spectaculoşi"; „Încercând să pară chiar mai fraier decât Bush, Kerry recunoaşte că adoarme în timpul lucrului". Acestea sunt câteva din cele peste 40 de titluri de ştiri postate zilnic pe site-ul care celebrează cel mai bine diversitatea umană, **www.fark.com.**

■ Cine spune că nu poţi fi un bun creştin dacă te plimbi într-o maşină de 220 de cai-putere? Cine spune că din sistemul audio de 300 W nu se pot revărsa Psalmi şi Imnuri? Cine spune că nu îţi poţi picta pe capotă nişte frumoase flăcări înconjurând un frumos Iisus? Cine spune că nu-ţi poţi grava nişte cruci pe jantele de aliaj uşor de 18 ţoli? În nici un caz membrii clubului auto creştin cu site oficial la **http://holyrollerz.org.**

Net plus ultra

single player împotriva tuturor:

Se-nTorque păsările ucigătoare

„Suffering“ este genul de joc pe care ai vrea să îl joci pe zi, cu ursuleții de pluș pe tastatură, cu prietenii, cu părinții, cu geamurile larg deschise și traficul pătrunzînd în cameră, cu muzica la maximum și televizorul deschis. Altminteri, noaptea o să dormi cu lumina aprinsă.

Pentru că tu ești Torque. Tu ești un pușcăriaș închis pentru că ți-ai omorît familia. Ți-ai feliat nevasta, ți-ai aruncat copiii pe geam. Iar acum a venit vremea să plătești pentru crimele tale. Tocmai ce ai intrat în pușcărie și te-ai instalat confortabil în costumul tău portocaliu, de ocnaș, că o bubuială și o zgîlțîială scufundă pușcăria în întunericime. Gardianul vine să îți zică că everything is OK, cînd îl vezi că e străpuns de două cuțitoaie, ridicat spintecat în aer și izbit de cîteva ori de gratiile tale, umplîndu-te de sînge.

Așa începe una din cele mai sîngeroase și mai sadice aventuri lansate anul acesta. Nu faceți greșeala să vă imaginați că e Painkiller, unde cum ai pătruns într-un nivel, împușți hoardele de monștri și te duci să te culci satisfăcut că mai ai de omorît 50 și l-ai terminat. Nuuu. E mult mai subtil. În primul rînd că ăia din Painkiller erau caricaturi pe lîngă ăștia, care sînt opera unui băiat de la „Industrial Light And Magic“ responsabil pentru ET, Alien, Predator și Jurassic Park. Adică se mișcă mai natural pe stradă. Omori niște ningeci bandajați ca pentru sado-maso, care au săbii în loc de mîini și picioare, niște chelioși tîrîtori cu seringi fosforescente în spate, niște grași imenși care se deschid ca bobocii de floare și lasă să curgă rîuri de șobolani explozivi, jumătăți de spînzurați care coboară silențios ca niște păianjeni pe streang, doar ca să te sugrume sau niște viermi care se tîrăsc pe sub pămînt ca să țîșnească în fața ta și să te lovească cu lanțurile. Ce mai, e tot ce nu ți-ai dori. Însă Torque ăsta, spre deosebire de jucătorii mai slabi de înger, este destul de detașat. Se vede că băiatul a copilărit prin Ferentari. Probabil pentru că se poate și el transforma într-o gorilă cheală cu cîngi la degete, ca să facă praf totul în jur, însă doar pentru cîteva momente, pentru că dacă o ține prea mult așa, are toate șansele să rămînă un biet monstru, inutil în economia subterană a jocului. Păcat că binele trebuie să triumfe.

Pe mine unul nu m-au speriat monștrii cît m-au făcut să tresalt flash-back-urile și viziunile pe care le are Torque, fulgerătoare și zgomotoase. Apoi, ai de rezolvat niște mici puzzle-uri, adică nu mergi și tragi ca dementul de Serious Sam, ci îți mai pui și capul la lucru.

În rest, te simți foarte claustrat și enervat de prea îndelungatele momente în care singura ta sursă de lumină este lanterna cu baterii care se termină. Dar ce să-i faci, trebuie să ne pregătim pentru Doom 3, oricînd se va sinchisi el să apară. Și pregătirea asta, la doar 1 Ghz, 128 RAM și 32 video. Pomană, să moară nevasta și copiii!

Game Ovar

Fizica face vânătăi la Colegiul „Sf. Sava“

Generația '90-'91 a Colegiului „Sfântul Sava“, din București, și-a luat soarta în mâini așa cum nimeni n-a mai făcut-o. Profesorul responsabil cu teroarea printre liceeni, același Iosif Georgescu, denunțat de alți elevi acum două săptămâni, a simțit pe pielea lui cum e să fii terorist. Prin '91, tocmai în ultimul semestru al clasei a 12-a, Georgescu a dat 2 în teză la mai mulți elevi, care puteau promova și cu 3. În Consiliul Profesoral de la „Sava“ de atunci, când s-a ajuns la situația acelor elevi, diriginta lor și profesoara de mate au sărit să le ia apărarea. Prof. Georgescu, nu și nu la pledoria profelor („e păcat, dom' profesor, să piardă bac-ul, au note bune la toate celelalte materii“ etc.). În cancelarie erau Georgescu, prof. Ionaș, de română, Monica Tatoiu, profă de mate pe atunci și diriginta clasei, o doamnă de Geogra plus ceilalți profesori. Când prof. Georgescu urla mai abitir că „ăia“ nu intră în bac, Tatoaica s-a ridicat de pe scaun, a luat catalogul și a început să-i aplice lovituri cu nemiluita în cap lui Georgescu. Tatoaica, albă la față, urla, jumătate cocoțată pe masă, și dădea în Georgescu, care n-apuca să-și apere chelia mai deloc. Cu mare greutate profesorii au despărțit capul lui Georgescu de catalogul Monicăi Tatoiu. Elevii aceia au intrat în bac abia după ce aceeași Tatoiu i-a învățat să-i taie cauciucurile de la mașină lui Georgescu. Și, spre oftica lui Georgescu, au luat și bac-ul cu laude.

Biroul de Investigații

În atenția liceenilor

Profesorii comuniști sînt rugați să iasă la tablă

Stimați, bah, elevi din licee și dragele noastre eleve cu fustițe scurte, vremea liceului nostru a apus de ani buni, la fel și moda colanților și a egărilor care ne luminau recreațiile. Anii noștri de liceu, cu emoții la mîna cu care palmam țigara, s-au dus. MC Hammer a murit! Acum e vremea voastră și a colegelor voastre purtătoare de blugi cu vedere la tăngi. Va trece și asta, iar ce va rămîne e moda profesorilor care-s prin licee de pe vremea comunismului. A celor care vă fac zile fripte și spinări răcoroase doar ca să le iasă lor șmenurile. Un caz îl aveți în textul de mai sus. Despre cazurile pe care le cunoașteți voi așteptăm să ne scrieți la lol@catavencu.ro. Scrieți aici, curaj, că noi nu dăm note!

Din nou la cassă

În căutarea untului pierdut

Zilele trecute, Yasser s-a simțit foarte Proust. Vreau, mai exact, să spun că m-am simțit întocmai ca Marcel Proust atunci cînd francezul ăsta își scria capodopera *În căutarea timpului pierdut.* Nu vă închipuiți cumva că Yasser s-a apucat să miroasă gutui sau alte astfel de condimente literare! Altceva i s-a întîmplat lui Yasser. Cu totul inexplicabil, zilele trecute mi-am cumpărat un pachet de unt Brenac și nici o clipă nu m-am gîndit că aș putea scrie ceva cu titlul „În căutarea untului pierdut". Și totuși, în timp ce întindeam niște unt pe o felie de cîine (a fost o glumă!), mi-am amintit că untul ăsta Brenac este produs de o firmă pe nume SC Parametru SRL. Acum vreo 6-7 ani, marca Brenac era cineva pe piața de lactate, acum însă a lăsat-o mai moale, asta și pentru că, între timp, Parametru SRL a reușit să nu plătească nu mai puțin de 122 de cecuri pe care le-a emis, refuzînd să achite, în intervalul iunie 1997 – iunie 2004, datorii față de parteneri de peste 200 de miliarde de lei. Acest articol este un exemplu clasic de jurnalism proustian!

Boerică servește M. Nazat

Clientul tradițional al lui Yasser, pitorescul Genică Boerică de la Craio(T)VA, a fost trimis în judecată. Însă nu acesta este motivul care ne-ar putea face să credem că Boerică este, într-adevăr, cineva. Adevăratul motiv poartă numele lui Marian Nazat, fost procuror al României, care acum îl apără în instanță pe Boerică. Cum avocatul Nazat a avut și are numai clienți unul și unul (pe Gheorghe Dabela, fost director general al RADET, pe Sorin Ovidiu Vântu, pe Ileana Ileana Lazariuc și Ion Ion Țiriac), se poate spune, așadar, că Genică Boerică este și el un nume deja consacrat.

Realitatea spălării banilor

Ioan Melinescu, fostul șef al Oficiului pentru Prevenirea Spălării Banilor, a avut tupeul să apară sîmbăta trecută la Realitatea TV. În timp ce fostul milițian se lăfăia în fața camerelor de luat vederi (sau, și mai exact, în fața vilelor de luat vederi), cineva îi șoptea lui Yasser ceva despre niște raportări ale Băncii Ion Țiriac către Oficiul condus pînă deunăzi de Melinescu. Ia auziți ce zice documentele! Că BIT a făcut vreo 166 de sesizări către Oficiul lui Melinescu, în legătură cu spălăturile de bani, iar acesta n-a mișcat nici un deget. Yasser îi recomandă fostului milițian ca, pe viitor, pentru a putea mișca degetul, să poarte ghiuluri de dimensiuni ceva mai mici. Mulțumim.

Senzațional: BCR are echipă de panotaj-canoe

Doi ani la rînd, revista britanică *Euromoney* a desemnat BCR drept cea mai bună bancă din România, „pentru performanță, soliditate și calitatea managementului". E posibil ca revista britanică să își retragă cuvintele după ce va afla următoarea întîmplare. La sfîrșitul anului trecut, BCR a încheiat un contract cu firma CMB Holding pentru închirierea a 6 panouri publicitare la Otopeni. CMB Holding nici măcar nu figurează în anuarul agențiilor de publicitate specializate în panotaj exterior, dar asta este deja altă poveste. Ce ne interesează pe noi acum este prețul foarte ridicat plătit de BCR: 60.000 de dolari pe an, aproape dublu față de oferta făcută de agenția Ogilvy în noiembrie 2003 și pe care conducerea executivă a BCR a refuzat-o. Yasser mai știe și alte lucruri naspa despre BCR, dar le păstrează pentru data viitoare. Trăiască banii!

yasserarapaps@yahoo.com

Amintiri din vremea cînd puneam umărul, nu mîna

Mîndru înaintaș al celor care plimbă astăzi diverse obiecte prin întreprindere sau diverse alte obiecte prin afara ei, ca nevasta șefului, românul din imagine duce pe umeri nu doar o simplă barcă. El duce pe umeri o istorie plină de fapte vitejești din sfera muncii. Munca, un fapt de vitejie ce ne-a caracterizat de fiecare dată cînd a fost un cui de bătut prin Balcani, capătă în această imagine dimensiuni epopeice. Căci nu-i ușor să cari acest cin de-a lungul unui rîu, fără a ști dacă pînă-n apus vei găsi un vîrtej bun pentru pescuit sau măcar o viitură care să te ducă mai repede acasă.

Sfinții muncinici

Am creanța mea, sînt prizonier...

Sînt momente în viața unei persoane fizice cînd are nevoie de un credit bancar ca de apă, soare, valuri... ce să mai încoace și încolo, ca de un concediu la mare. Să zicem că baba sclerozată de vizavi, care habar n-are pe ce lume trăiește, își vinde apartamentul pe 3.000 de euro pentru că, este și normal, are 3 camere. Problema e că din cauza unui credit mai vechi, ăla de 50 de milioane de lei ca să iei copilului rechizite pentru începerea anului școlar, plus prezervative pentru prima noapte de după prima zi de școală, nu poți deschide un credit nou pentru a pune mîna pe chilipirul babei. Ce te faci? Păi, te faci că uiți. Uiți de creditul vechi și te înființezi la o altă bancă cu intenția de a-ți deschide altul nou. Se completează frumos cererea, se aduc actele, contractul de muncă, adeverința de salariu etc. și apoi se completează acordul de consultare la Centrala Riscurilor Bancare și declarația pe propria răspundere că nici credit în desfășurare nu ai, nici gura nu-ți miroase a rate scadente. Ce spuneți? Ce păzesc funcționarii ăia de la CRB? Păi, tocmai asta e șmecheria: **băncile nu raportează creditele persoanelor fizice sub plafonul de 200 de milioane de lei.** Dacă ai coate, pe baza aceluiași tertip poți face una și mai groasă: iei un credit mic, sub plafonul de raportare, și apoi te duci la o altă bancă unde-l depui ca avans pentru un credit mai mare. Un fel de „mîrlănie, te halesc" pe care probabil că dvs. nu ați face-o, pentru că s-ar putea să nu mai dormiți noaptea. Acum ați înțeles de ce au alde Bivolaru și Păunescu fețe atît de obosite?

Tac-su' pe Valoarea Adăugată

Din cauza moștenirii lui Mihalache,

Inimăroiu stă să facă atac de cont

Nu după mult timp, dl fost Mihalache a început să iasă din nou la rampă. Așadar, consecvent principiului că primarul pesedist nu dispare, ci doar se transformă, dl consilier Mihalache a început deja să scoată clonțul în ședințe pe motiv că el se pricepe mai bine la activitatea de conducere că, vezi Doamne, a fost primar înainte. Acum nu c-am avea ceva cu cineva, dar tocmai din cauză că nu i-a ajuns primăria, dl Mihalache a cheltuit niște bișnari în campanie și se pare că ei n-au venit numai din buzunarele legale, așa că bugetul sectorului pe 2004 e cam dus dracului, deși Curtea de Conturi l-a verificat, dar fluierînd probabil. Însă chestia mai nasoală e că s-au evaporat în atmosfera electorală chiar și o parte din banii destinați copiilor aflați în centrele de plasament și pentru toată povestea asta nu ar fi de vină doar Anda Țîrlea, directoarea DGPC sector 4. Plus că tot ce a însemnat ban cheltuit de către stat în interesul copiilor din sectorul 4 aflați în îngrijirea statului, adică haine, salam, biscuiți, pantofi, detergent, lenjerie, televizoare și ce mai vreți dumneavoastră, a fost plătit doar către două SRL-uri intermediare, Teonel și Crisis, care au cîștigat lejer licitație după licitație. Simplă afacere, nu? Iei un calculator de buzunar cu 200 de mii din orice butic și-l vinzi către DGPC cu 4,5 milioane și asta pentru că, vorba aia, trebuie să învețe copiii adunarea și scăderea. Mai iei un adidas chinezesc de vinilin, îl vinzi la preț de pantof din piele și te-ai scos. Care va să zică, puștimea dependentă de fondurile Primăriei sectorului 4 a mîncat, a băut, s-a îmbrăcat, s-a spălat, s-a încălțat și a învățat tabla înmulțirii doar cu Teonel și Crisis. Acum, cu lăsarea căldurii, copiii ar fi trebuit să meargă într-o mică vacanță, la un Năvodari undeva, ieftin, nu cine știe ce, dar campania electorală a lui Mihalache și-a luat tributul. Așa că, dragi copii, stați voi frumușel înghesuiți ca găinile în centrele de plasament, așteptați anul care vine, cînd sigur dl Mihalache nu va fi în nici o campanie electorală, și între timp nu uitați să consumați tot ce vă oferă firmele Teonel și Crisis! Noi așteptăm să vedem ce face dl Inimăroiu: taie în carne vie sau moare de inimă rea?

Abandona Summer

Statistica care ne doare la buzunare

PSD a cântat cu plămânii plini aria reducerii sărăciei în țară. De când au venit la guvernare, sărăcia s-a diminuat atât de tare că nu mai suntem o țară africană pe continentul european. Din 1995 și până în 2000, gradul de sărăcie a evoluat constant, între 35% și 45%. Aproape jumătate din jumătate din populația acestei țări trăia la limita pragului sărăciei: 21% aveau mai puțin de 3 dolari pe zi, cât situează ONU nivelul sărăciei lucii. Cu salariul mediu de acum: 6 milioane lei/lună = 5,8 dolari/zi, suntem un pic peste.

Ca să spună totuși săracilor cât de bogați sunt ei, fraierii, și nu-și dau seama, Guvernul a făcut o Comisie Anti-Sărăcie care măsoară, evident, sărăcia. Și să vezi minune: avem undeva pe la 27-28% sărăcie. Cum le-o fi ieșit situația asta roz, numai criteriile de cercetare de la Comisie pot să ne spună. Așadar, când se purcede la măsurarea sărăciei, specialiștii iau în calcul „Cheltuielile alimentare, serviciile, cumpărările de bunuri nealimentare precum și autoconsumul + valoarea de utilizare a principalelor bunuri durabile (frigider, autoturism, televizor)". Citește omul pe pagina de Internet a Comisiei Anti-Sărăcie și se minunează ce complex mai e și studiul ăsta. Numai că, foarte timid, o precizare discretă ne trimite la gândul că am descoperit unde ascunde guvernul restul de procente din sărăcia aia de 40%. Citiți de două ori, vă rugăm: „Datorită constrângerilor legate de disponibilitatea datelor, indicatorul de consum nu include valoarea de utilizare a locuinței (chiria)". Deci, dacă omul are 6 milioane lei pe lună și plătește 100 de euro chiria, el consumă tot de șase milioane de lei? Nu, îi rămân doar 2 milioane, care se duc pe întreținere, curent și abonamente, plus banii de coafor ai nevestei. Dar raportul dă bine cu o sărăcie mai mică, mai curată, la UE și ONU.

Stat în statistică

Șină ne duce pe noi în ispită

Unde nu-i cap, vai de picioare, iar unde nici picioarele nu prea merg, la mijloc trebuie să fie un Scandic la pet care a lovit la cap. Iar unde la mijloc e un Scandic la pet, atunci nimic nu-i mai greu decît să ții drumul drept. Există totuși și o excepție: la Satu Mare, o echipă de muncitori de la CFR s-a apucat acum 3 luni să schimbe liniile din gară și, culmea, a reușit să țină drumul drept. Din păcate, deși efortul n-a fost mic, noua cale ferată ieșită de sub picamerele muncitorimii este nu doar dreaptă, ci și extrem de denivelată. După cum se vede, așa cum a fost predată spre a fi dată în folosință, pe ea nu pot circula decît caprele care vin să pască iarba dintre șine, deși tare ne temem că, doamne cum le știm, nici măcar acestea nu se vor aventura. Stai ca vaca-n gară și te întrebi ce model or fi avut muncitorii pentru șinele astea denivelate. Sigur e că nu mințile lor netede.

Gara premiilor Oscar

protecția presei

O poveste despre ONG-uri, tiraje și Marian Oprișan

Începînd din 2003, în țara asta uitată de Dumnezeu într-un colț, pe etajeră, se derulează un program prin care Freedom House implementează, în parteneriat cu Biroul Român de Audit al Tirajelor (BRAT), un program de sprijinire a mass-mediei locale care suferă din cauza problemelor cu publicitatea. Așa cum știți, în România din provincie presa este controlată de baronime prin publicitatea de la instituțiile statului – iar tipăriturile care nu-l iau pe „Da, să trăiți!“ în brațe sînt defavorizate în raport cu concurența care-și folosește mîinile mai mult la aplaudat decît la scris.

Principalul scop al acțiunii a fost precizat chiar în titlul programului – „Creșterea sustenabilității presei locale independente“, iar obiectul muncii a constat inițial în invitarea a 18 editori de la tot atîtea cotidiane locale selecționate pe baza unor criterii care au vizat independența editorială. Înainte de a intra în program, cele 18 publicații au fost verificate de instituții specializate de monitorizare și cercetare sociologică și propuse pentru a beneficia de o co-finanțare Phare prin care se acopereau o parte din costurile legate de certificarea tirajelor prin audit BRAT și de includerea în Studiul Național de Audiență. Așadar, ca să n-o mai lungim cu prezentarea programului, pe scurt treaba stă așa: presa locală independentă a fost sprijinită să-și scoată certificate pe tiraj cu ajutorul cărora să poată avea acces la publicitatea națională din sistemul privat. Pentru implementarea proiectului Freedom House & BRAT a fost selectată ca partener firma ARBOmedia, care avea deja un program de vînzare de publicitate națională în ziarele locale și care-l are ca director executiv pe Silviu Ispas, adică nimeni altul decît președintele BRAT.

Și acum să vedem situația implementării în teren. La Focșani, bunăoară, în provincia europenă unde taie cărțile și spînzură manechinul Oprișan, beneficiarul reclamelor de la stat este *Monitorul de Vrancea,* un ziar pus de PSD la zid sub formă de gazetă de perete. Singura publicație independentă din județ a rămas *Ziarul de Vrancea,* care a și fost chemată în programul Freedom House și care urmează să-și scoată certificatul de la BRAT în curînd cu ajutorul co-finanțării. Un gest care între timp a devenit inutil, pentru că – susțin reprezentanții *Ziarului de Vrancea* – Silviu Ispas, în calitate de președinte BRAT și partener în proiectul Freedom House, a decis să nu mai aștepte certificatul și, în calitate de director ARBOmedia, a hotărît să semneze un contract tocmai cu ziarul controlat de Oprișan și ajutat de reclamele statului, *Monitorul de Vrancea.* Bineînțeles, facem și noi precizarea că *Monitorul de Vrancea* îndeplinește condițiile criteriului comercial al tirajului: instituțiile publice și-au făcut abonamente la acest ziar cu forța, unu, și doi, pe timpul campaniei electorale, cu ajutorul reclamelor de la stat, *Monitorul de Vrancea* și-a permis să-și dubleze tirajul și să facă abonamente gratuite alegătorilor vînați de Oprișan.

Toată această discuție n-ar mai fi avut loc dacă tripla identitate a lui Silviu Ispas (șef la ARBOmedia și BRAT și partener la Freedom House) n-ar fi trimis cu gîndul la un conflict de interese. L-am contactat pe Silviu Ispas și am primit din partea lui următoarele precizări: că nu este vorba de nici un conflict de interese; că între serviciile ARBOmedia de vînzare a spațiului publicitar pentru publicațiile locale și proiectul Freedom House există o delimitare clară; că ARBOmedia a sprijinit derularea proiectului coordonat de Freedom House în calitate de expert în ceea ce privește administrarea spațiului publicitar.

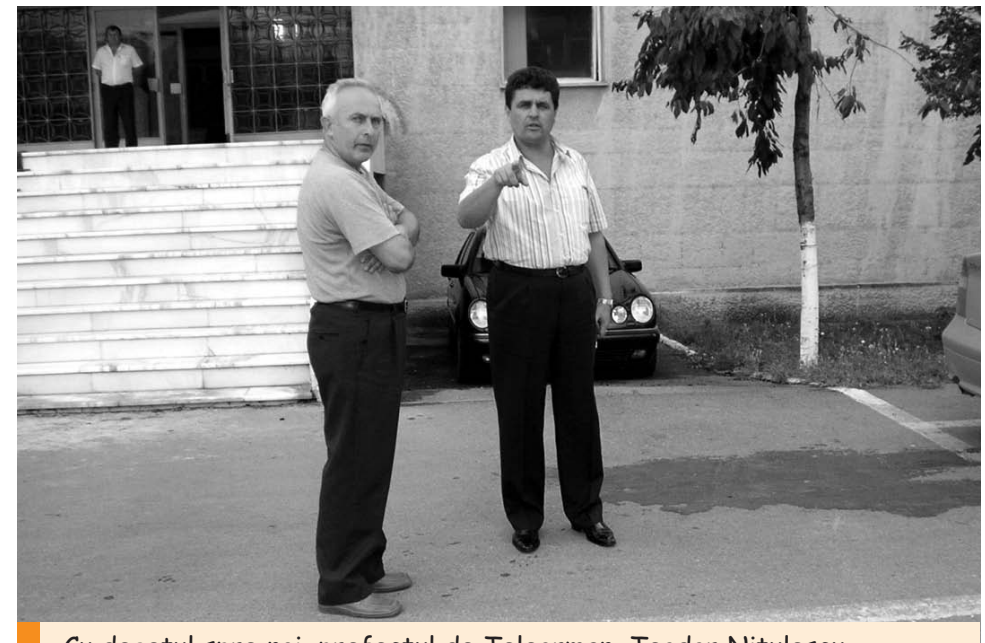

Cu degetul spre noi, prefectul de Teleorman, Teodor Nițulescu, care și-a scos recent pumnul din gura presei ca să-i bage piciorul în fund

În Teleorman, presa a intrat în șut

Prefectul județului Teleorman, Teodor Nițulescu, se implică teribil în relația cu presa, în sensul că își cam bagă picioarele în ziariști. În acest sens, recent, dumnealui și-a dezvoltat la piciorul său stîng S o viteză V, ridicîndu-l de pe asfaltul A și imprimîndu-i o energie cinetică C, pentru a atinge frontal punctul F, situat, de ce să nu o spunem pe-aia dreaptă, fix în părțile moi ale fundului unui ziarist de la *Gazeta de Teleorman,* Cristi Sanda. Toată această problemă de forță fizică și matematici aplicate s-a întîmplat pe data de 13 iulie anul curent în orașul Alexandria, în momentul în care ziaristul *Gazetei* i-a făcut prefectului o poză. Pentru că de față era și preotul Pavel Stoica, din parohia Stejaru, Nițulescu a considerat că nu se poate impune în fața ziaristului cu un singur picior în fund, ci și cu tradiționala urare românească de bun plecat: „Fir-ați ai dracu' să fiți!“. Prefectul s-a dovedit preocupat și de situația proastă a presei de provincie, unde sînt salarii mici, nedemne de o ființă omenească, și l-a îndemnat pe Cristi Sanda să își lase serviciul prin fraza: „Bă, tu vrei să nu mai lucrezi la *Gazetă?* Vrei să fii dat afară imediat? O să-ți demonstrez că nu mai lucrezi acolo! Bă, o să vezi, o să fii dat afară!“. Iată, așadar, de ce este atît de iubit de presa locală acest organ al guvernului, și de ce o iubește și el, dîndu-le ziarelor tot timpul materiale de scris, ca să nu stea degeaba.

www.freeex.org

Lupta dintre bine și Rahău

Un cititor din Constanța a înțeles că am plîns pe umărul senatorului PRM Rahău atunci cînd, în ancheta din pagina 3 de acum două săptămîni, am povestit cum a ajuns lacătul primăriei lui Mazăre să-i taie calea spre propriul cabinet parlamentar. Culmea e că noi nu am înțeles așa. Nu credem că domnul Rahău are nevoie să plîngem noi pe umărul său, mai ales că este un politician destul de mare, cam la 2 metri și o sută de kilograme, și credem că nici măcar colegul Drogeanu nu bate pînă acolo. Ca să vă aburim și mai tare, ar trebui să spunem că domnul Rahău avea, oricum, obiceiul de a lăsa cam mult un lacăt – al lui, de data asta – pe ușa cabinetului, de ajungea bietul fier să se plictisească singur acasă. Senatorul era ocupat: prodecan la o facultate, președinte al clubului de baschet Farul, ex-președinte PSD Constanța și ex-candidat PRM la primăria orașului. Dar pe-asta cu candidatura v-am mai spus-o, atunci cînd v-am spus că avea obiceiul de a umbla în campanie cu vreo 3 telefoane mobile. Sau 4? Naiba știe, că de la o vreme cică ar fi 5, ca să fie în ton cu imensul procent obținut de marele politician la alegerile din iunie.

Umărul lui Adam

Puterea și Opoziția din Timiș colaborează pe sistemul „vile, cunoștințe, relații“

Nu sînt mulți politicieni care dorm noaptea liniștiți, fără spaima că vor fi ori trăsniți de sus, ori treziți de Justiție. Somnul acesta neliniștit de multe ori nu este îndulcit decît de spațiul locativ în care se consumă, obișnuita vilă de politician. Sînt cazuri cînd, în fața amenințărilor care tulbură aceste vise, doctrinele se unesc în aceeași ogradă, iar vilele le urmează exemplul. Un astfel de caz a fost descoperit de *Bănățeanul*, la 100 de kilometri de Timișoara, pe malul lacului Surduc, unde Dan Ioan Șipoș, fostul președinte pesedist al CJ Timiș, și-a făcut vilă perete-n perete cu vila lui Constantin Ostaficiuc, fost vicepreședinte al Consiliului, avansat în urma alegerilor pe postul de președinte, din partea PD. Fostul și actualul președinte de Consiliu Județean conviețuiesc bine-mersi, vilele lor au o curte comună *(foto 1)*, ba chiar și un grătar la fel de comun, pe buza căruia probabil că cei doi dezbat la un cotlet micile diferențe de doctrină și ciolan dintre PSD și PD. Pentru că vilele au fost ridicate pe vremea cînd Șipoș era președinte, iar Ostaficiuc doar vicepreședinte, se-nțelege că hardughia primului e ceva mai mare. Lucru care ar trebui corectat acum fie prin ridicarea încă unui etaj la vila lui Ostaficiuc, fie prin rașchetarea vilei lui Șipoș. Probabil că se va opta pentru prima variantă, fiindcă oricum n-ar fi cine știe ce cheltuială să se mai pună un etaj, din moment ce cei doi susțin că vilele i-au costat de căciulă nu mai mult decît prețul unei garsoniere (garsonieră cu un singur etaj, se-nțelege).

Dar nu cumva să credeți că în zona lacului sînt doar vilele celor doi și cerul înstelat. Cerul înstelat, la fel ca și cele două construcții, se bucură de o companie pesedistă aleasă (de fapt, dacă ne gîndim la procentul obținut de partid la votare, compania e mai mult nealeasă decît aleasă), formată din următoarele vile în proces de ridicare *(foto 2)*: vila lui Simion Surdan, candidatul PSD la Primărie în 2000, vila lui Horia Ciocîrlie, fost prefect, candidatul PSD la Primărie la alegerile de anul ăsta, și vila lui Michelle Mazzolin, patronul tipografiei Full Print Banat, care tipărește suplimentul TV al organului local de presă al PSD și unde s-au tipărit materiale electorale ale partidului.

Ce-am enumerat pînă acum, ca vile, se găsește în cartierul de lux Mătnic. Pe restul terenului se mai găsesc așa: cîteva sute de alte vile, cele mai multe fără autorizație de construcție (de eliberarea căreia răspunde chiar Consiliul Județean!) și cîteva zeci de căsuțe tip camping, pentru poporimea de rînd, care n-a reușit să-și ridice palat la preț de garsonieră. Se mai găsesc, pentru completarea setului formelor de relief, cîțiva munți de pet-uri (o mostră o vedeți în *foto 3),* pe care autoritățile nu se obosesc să le ridice, așteptînd venirea în zonă a unei anunțate finanțări Phare pentru un proiect de reabilitare ecologică, infrastructură și turism internațional. Obiectivele acestui proiect cu finanțare externă au fost de curînd confiscate de PSD și transformate în promisiuni electorale. Deși promisiunile n-au ținut la electorat, politicienii care și-au făcut case de vacanță pe malul lacului Surduc pot spune că măcar ei s-au scos. Pentru că, după investițiile Phare, scorurile în zonă vor crește vertiginos, iar vilele lor la preț de garsonieră vor ajunge să valoreze cît un bloc de alegători cu întreținerea la zi.

Grațiela Gîrlă

1

2

3

Cronică de Vama Veche

Bere de la gheaţă la mal

Şi săptămîna asta, la Vama Veche a avut loc obişnuitul schimb de lichide: apă, dinspre mare spre uscat, vamaioţi de treabă cu capul îmbibat de bere, dinspre uscat spre mare. Valurile mării s-au întrecut din nou în dimensiuni cu valurile de ciment ale uscatului. În rest, atmosferă obişnuită, vîntul a suflat slab pînă la moderat, dar pînă la urmă am scăpat de lapoviţă şi ninsoare. Spre week-end, norii s-au mai răzbunat şi pe bulgari, şi-au stat grămadă la pişat, peste ei. La noi a răsărit soarele şi-au adiat răzleţ fiţele.

Grup de nudişti aşteptînd apusul soarelui ca să se poată îmbrăca feriţi de privirile indiscreţilor

● Ce nu au reuşit lucrătorii Apelor Române care veniseră cu ţăruşi, luni, săptămîna trecută, să limiteze spaţiul de campare, a încercat vremea. Marţi. A luat-o de dimineaţă, dînd în vamaioţii încă nisipoşi în priviri din weekend cu un cer bacovian. M-am consolat că şi pe plajată bulgartătă era la fel, cu tot avansul lor UEpean. M-am consolat la Stuf, unde Smirnoff îl bătea pe Bacovia şi Coltrane tunetele. Alături, la Club A, vreo trei sinucigaşi cocoţaţi pe nişte schelete de lemn se chinuiau să reconstruiască o scenă numai bună pentru mofturile meteo.

● Miercuri, schimbare de decor: un Lexus decapotabil cu număr de Bucureşti. O nouă furtună stîrnită din senin m-a prins pe mine în cort şi pe blonda fiţoasă din Lexus făcînd spume la gură către înlănţuitul în cîteva kile de aur de neam prost de la volan. Vamaioţi, uniţi-vă, că ăştia îşi aduc şi piscinele în Vamă.

● Bibi şi-a mai lins din răni abia joi, cînd, după reprizele de plajă matinală, cetăţenii cu foame-n gît i-au umplut terasa. Poate nu fără legătură cu preţurile şi în euro de la Bibi, la capătul dinspre bulgari al Vămii au acostat două GAZ-uri imemoriale cu număr de Deutschland. Deci, mă repet: vamaioţi din toate ţările, uniţi-vă!

● Ce s-o mai lungesc, principalul eveniment de vineri a fost pregătirea week-end-ului. Adică, Salsa, de pe plajă, unde s-a anunţat toată ziua mega-discotecămega, a luminat ca proasta din neon, la nisipul gol, în timp ce la Stuf s-a băut apocaliptic, la lumina becurilor cu gîze. La miezul nopţii nu aveai unde să mai calci un fir de nisip de cetăţenii paşnici care veniseră să se lupte cu halba, sticla şi zvîcnitul din toate mădularele.

Pepe şi Bibi

Telegondola în direct – transmisiune cu alb-negri şi color

Zilele trecute, mustaţa lui Mitrea, zîmbetul lui Agathon, Mazăre, fratele lui Mazăre (unul din cei doi), copilul lui Mazăre, slugile lui Mazăre au inaugurat cea mai recentă telecabină din România, telecabina de la Mamaia, care va traversa prin aer jumătate din staţiune şi va fi numită în continuare telegondolă. O realizare care îmbină în stil neaoş înalta tehnologie occidentală (stîlpii au vreo 50 de metri) cu metodele, mîna de lucru, măturile şi înjurăturile româneşti. Ca să înţelegeţi mai bine, puneţi-vă centura de siguranţă şi urmăriţi-ne.

Vineri, 16 iulie, ora 15,00 – La un capăt al telegondolei, cel de lîngă parcul acvatic al vărului primarului Mazăre, era inaugurarea oficială, cu puhoi de lume, politicieni, feţe bisericeşti şi tanga lumeşti.

Ora 15,00 – La celălalt capăt, de lîngă Cazino (lîngă un restaurant făcut parcă special ca să se verse în el vadul telegondolei), era plantaţie în toată regula, cu negrişorii aferenţi. Copertina de la acest cap de linie nu era terminată, iar doi muncitori cu maşini de găurit buleau ce mai aveau de bulit pe ultima sută de secunde. Bucăţi de tablă, nefolosite încă, erau evacuate pe viteza „rapid înainte“, ca nu cumva oficialii şi aparatele foto sau video ale presei să dea nas în nas, cînd ajung şi aici, cu şantierul telegondolei căreia tocmai îi fusese tăiată împrejur panglica de inaugurare.

Ora 15 şi un pic – Pe măsură ce dincolo slujba lui Teodosie Tomitanul îndepărta duhurile rele ale şuruburilor şi ale cablurilor, o armată de femei purtînd tricouri inscripţionate cu „Primăria Constanţa – Sport-Turism“ aveau misiunea de a îndepărta ultimele grămezi de moloz din calea gondolei. Alături de măturile lor, de halatele lor folosite pe post de roabă, de sudalmele şefilor, stătea răbdătoare una din maşinile de gunoi ale prefectului Martin.

15,15 – Gunoiera prefectului dă semne că e sătulă, aşa că femeile umplu o utilitară Dacia, carosată, şi îi dau brînci.

15,20 – Gunoiera prefectului se bulească; publicul venit de pe plajă se amuză deja: „Na, că s-a stricat! Ce ne facem, că vine Mitrea şi găseşte gunoiul aici!“. Lumea e dispusă să pună şi pariuri.

15,27 – Stupoare: o parte din gunoi curge la loc, pe trotuar. Se face linişte, ca la un penalty ratat de Hagi într-o semifinală de campionat balcanic. Mîini în şolduri. Un şofer se ceartă cu şefii, după care ia situaţia în mînă şi aplică nişte lovituri de ciocan în maţele maşinii. Pirpiriul aruncă gunoiul la loc, cu lopata. Femeile adună deja cu mîinile goale.

15,34 – Derută: porneşte gondola, iar pămîntul nu a fost evacuat. Tensiune. Un şef în şlapi bate din palme pe lîngă femei, cu gesturile unui copil de-a cincea: „Hai, fetele, hai, fetele!“.

15,39 – Dacia de mai devreme vrea să dea o mînă de ajutor, dar este evacuată urgent: „Pleacă, bă, că vine primaru'!“; şeful cu şlapi către femei: „Margareta, nu sta, că-i la Flora deja!“ (Flora e hotelul lui Mazăre, ăla la care merge el cu 5 femei).

15,45 – Ultima măturică. La aproape o oră de la inaugurare, femeile cuceresc cu palmele dezvelite ultima fişie din moloz, după care sînt gonite departe de locul faptei – se apropie stafiile lui Ceauşescu.

15,46 – În timp ce şorţurile verzi se retrag în umbră, asudate, aterizează prima cursă cu oficiali. Fotografii, cadre video, pupături, felicitări. Şmecherii lui Mazăre se retrag la cîrciumă, iar electoratul năvăleşte la telegondolă, se calcă în picioare şi dă din aripioare ca să ciugulească din călătoriile gratis aruncate pe jos de la Primărie.

Moloz în plic

Grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, „Români, distrugeţi şi în Băile Herculane!“

V-aţi săturat de tanga? De fundulețe obraznice? De ţîţuci veselе? Voiaţi să revedeţi cele mai tari Tetra, pe care nu le-aţi mai văzut de la băi, la Olăneşti, cînd mergeaţi cu bunicii, ca să rămînă părinţii singuri acasă? Iupiii! Există! La Herculane: cele mai grase funduri! Cele mai lăsate ţîţe! Cele mai grase! Cei mai graşi! Bătrîne în chiloţi cu franjuri, cu fustele ridicate! Moşi cu slipuri cu cataramă! Fără Cataramă! Fără Maybach! 50.000 friptura! 12.000 berea! Manele pentru nepoţii pensionarilor – peste tot! Totul e distrus de români: hoteluri, terase, restaurante, terme. Se răsuceşte Aurelian, care ne-a făcut oameni, în pămînt. Peste tot pute a mici cu sulf şi masaj cu muştar! Oameni cu prosoape cu BMW trec strada cu pahare de bere Hercules în mîini şi put a adidaşi Rostart, Neki şi Plima. O femeie în chiloţi se spală pe cap într-un izvor cu apă termală împotriva hepatitei – n-o să mai facă niciodată hepatită pe cap, pe cinstea mea! În aceste momente, simt că bomba atomică este o invenţie bună. Şi totuşi: există un loc unde nu pute a sindicat: Parohia Romano-Catolică din Herculane. E ultimul refugiu în calea barbarilor care vin să se spele la subsuori în termele romanilor. Parohia se află în capătul Herculanelor – şi oferă camere. Ieftin. Cu aşternuturi curate, baie şi set complet Iisus, la numai 400.000 pe noapte. Dacă sînteţi însă prea leneş, dormitul devine sport extrem: la 7 dimineaţa începe să bată trainic clopotul Parohiei! Să nu vă apucaţi însă să visaţi nimfe şi sirene, nu e locul – Iisus veghează de pe pereţi, iar măicuţa bine îmbrăcată pînă peste cap vă taie macaroana, chiar dacă puteţi păstra cheia de la cameră şi puteţi reveni de la grătar la orice oră vreţi. Dacă aveţi grijă să nu vă mînjiţi de muştar şi să nu vă calce ţăranii cu Volvo-urile furate din Suedia, e frumos şi sănătos să faci o baie cu sulf şi un masaj la Herculane şi să tragi o baie în Cerna, imediat ce scapi de ţăranii nămoliţi care se spală pe picioare în paradisul numit 7 Izvoare. Închei cu memorabilele mele cuvinte: „Avem o ţară frumoasă. Căcat că e locuită“. Aşa este şi cu Herculane. Români, distrugeţi, bă, şi Parohia Catolică de la Băile Herculane!

Terma şi fascinanta Românie

Cu îngheţata la magazin

Zilele trecute, interpreta Cream s-a pogorît printre consumatorii de cola, copane şi fustiţe cu tanga încorporat din magazinul constănţean Tomis. După cum bine îi spune şi numele, cîntăreaţa (dacă ţineţi neapărat să o depistaţi în memorie: păr negru, creţ, lung, cîntă cu un puşti la vreo 14 ani, cu cioc aplicat, cred eu) a luat o (sau „un“) „Ice Cream“ şi a început să defileze cu ea (sau cu „el“) pe la etajele instituţiei de comerţ amintite. Asta spre disperarea badigarjilor, care nu mai pridideau în a-i atrage atenţia că nu e voie să te dai cu îngheţata prin magazin. Oare ce ieşea dacă veneau băieţii de la Omul cu şobolani să-şi cumpere ceva de la Tomis?

Coppan del Mondo

Enache a luat grimasa în oraş

Adrian Enache s-a aflat la inaugurarea telegondolei din Mamaia, deşi nu era prevăzut nici un pleibec în program (ÎPS Teodosie le zice, totuşi, live). L-am zărit la cîteva minute după încheierea festivităţilor şi părea trist, aşa că am tras un claxon, ca să-i arătăm că sîntem alături de el, indiferent de motivul supărării. Ei bine, Adrian s-a strîmbat, în loc să se bucure că-l recunosc şi băieţii, nu doar femeile de la Cooperativa Igiena, de la Hala Traian şi de la Spaţii verzi, secţia „Narcise“.

Radio Unii Fan

Ivanovicii şi servicii

Bebe Ivanovici se găsea vineri noaptea în Neptun-Olimp, ascuns după un stîlp gros ce ţinea sub dînsul copertina unei cafenele cu nume franţuzesc din complexul Panoramic-Amfiteatru. Era îmbrăcat cu ţoale cam de angro Europa, cel mult bazarul Obor, şi, atunci cînd a venit un tip să-i vîndă ceva prin direct marketing, adică direct dintr-o geantă soioasă, l-a evitat. Te pomeneşti că ăla avea nişte certificate de revoluţionar în alb, din alea emise de Nicolae Bălcescu şi semnate de Tudor Vladimirescu!

Pateu de certificat

flagrant deliciu

Schimbarea la interfață a lui Dumnezeu

Dumnezeu există! Avem dovada, pe calculatoare s-a produs o sfîntă minune! Nu, n-au început să plîngă cu lacrimi de sînge icon-urile de pe desktop-uri. Ceva și mai spectaculos s-a produs: o coincidență de inspirație divină. Este vorba, o dată, de screensaver-ul românesc de promovare a organizației Catholica, ce ne prezintă un interviu cu Doamne-Doamne, cu răspunsuri pline de duh, derulate pe imagini făcute în flash. Și în al doilea rînd, e vorba de screensaver-ul făcut cu mult timp în urmă de Get inspired!inc., în care apare același interviu, tot în flash, dar în engleză, semn că Dumnezeu știe și limbi străine. Screensaver-ele le puteți vedea la adresele http://www.internetcs.ro/index.php?c=detalii&id=339 și http://www.theinterviewwithgod.com/windowmovie.html. În plus, trebuie spus că screensaver-ul românesc a ieșit cîștigător în competiția calculatoristă autohtonă, Internetics 2004, pentru originalitate. Într-adevăr, e pentru prima oară în România cînd se fură doar screensaver-ul, fără să se ia și calculatorul.

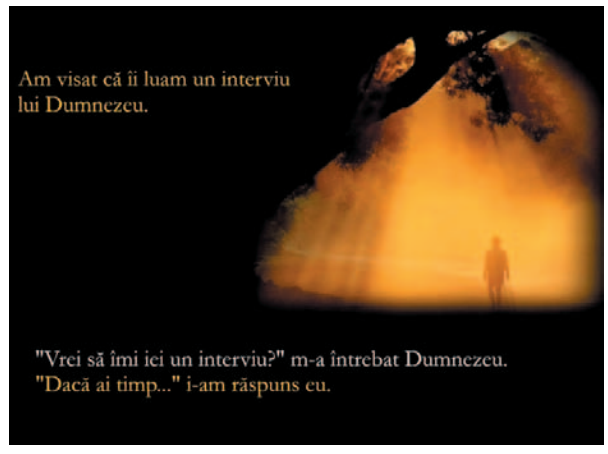

Martorii lui Yahoova

condica de sugestii și reclame

Precum la „Sincer“, așa și pre pămînt

De cînd cu luptele pe case și terenuri dintre baronii patriei, s-a constatat că orașul Năvodari a devenit și el un rai al imobiliarelor, deși a plecat de la statutul de simplu leagăn al unor copilării precum „prima bulăneală în tabăra de vară“ sau melodia „Cifre-Cifre“ a lui Laurențiu Duță. Firmele de imobiliare au mers și s-au înmulțit liber, iar dintre denumirile lor, născute la fel de liber, am remarcat-o pe cea din imagine: „SINCER“. Probabil, proprietarul a vrut să-și exprime modul lui onest de gîndire și de lucru, iar noi nu ne îndoim de bunele lui intenții. În același spirit al sincerității, bănuim că n-ar fi exclus să ne trezim și cu firme precum: „Naiba te-a pus?“, „Țeapă, fraiere!“ sau „Hai, dispari și vezi pe unde traversezi strada!“.

Brigada Imobiliară

comunicare pe care

Cască gura să-ți scotch dinții!

Frate, frate, și totuși fiecare are corpul lui! Dar noi coincidem cu corpurile noastre? Că uite ce zic niște iaurgii, parcă: *Ai face orice pentru sănătatea corpului tău! Sănătatea corpului tău* sună cam la fel cu *toartele sacoșei tale.* Adică e ca și cum ai spune că ai un pulover, un câine, o casă, o mașină, un infarct, o soție și – de ce să nu fim sinceri? – un corp. Problema care apare este sănătatea. Asta e a ta sau a corpului? Dacă nu-ți convine ceva, poți să zici: ce mă chinui eu cu apendicita asta a corpului? Ia să se descurce, că toată ziua stau după el să-l hrănesc, să-l spăl și să-l duc la femei. Sau chiar la bărbați. Poți spune: a făcut corpul meu apendicită și l-am dus să-l opereze?! Sau: fată, ia-ți corpul la o pizza unde vine să mănânce și corpul meu! Sau te întâlnești cu un prieten. Ce faci? Bine. Tu? Eu mă duc să fac orice pentru sănătatea corpului meu. Ai zice că trăim la poalele masivului muntos Himalaya, printre asceți de mult emigrați în Nirvana, care își păstrează corpurile mai mult din complezență sau pentru un pied-à-terre, în cazul în care se împute treaba prin ceruri. Un fel de dublă cetățenie, pentru cei care nu au jucat yoga pe bani ori nu s-au lovit cu capul de tavan în urma unei levitații matinale prea bruște, specifice tinereții. E cazul să facem partajul, așa cum a făcut Frumoasa fără corp din manualele școlare? Te întrebi omenește: dacă ar fi avut corp, ar mai fi fost frumoasă? Pentru că e plină lumea de Nasoale cu prea mult corp. Nu o fi mai bine să uităm de grija lui și să ne trăim viața? Să-i dăm corpului responsabilitatea bătăturilor, migrenelor, fracturilor, bolilor venerice, obezității și celorlalte mici provocări din viața lui. Însă dacă suntem oameni de omenie, nu putem să renunțăm să-l spălăm pe dinți. Ce se întâmplă când lași corpul singur cu dinții, ne arată cucoana aceea care-și suge măselele ca un șofer de TIR și recurge, în disperare de cauză, la consumabile, respectiv scoci. Când o văd cum se epilează pe dinți, îmi aduc aminte de toate benzile de leucoplast smulse brusc de pe pielea cu pilozitate bogată. Când o văd strâmbându-se, aștept să apară colegii ei de la departamentul exorcizare, care s-o despartă de bacterii, carii, resturi alimentare și lume cu niște izolierband, de la dinți la tălpi. Când aruncă scoiul și pune guma pe masă, întreb cum e corect? Mă duc să-mi spăl corpul pe dinții mei? Pe dinții lui? Sau: mă duc să-mi spăl dinții corpului meu, pentru că aș face orice pentru sănătatea lui mintală?!

Răzvan EXARHU

Nouă generația, vechi obiceiul

Gigi Becali, singurul politician care, dacă se supără, poate bloca toate drumurile naționale cu protestatari din specia bîrsană, n-are liniște nici acum, după ce n-a cîștigat alegerile, deși a jucat cu Neaga vîrf, Florentin Dumitru pasator și Dan Pavel la servire cu cafele și apă. După cum se vede din imagine, o papetărie i-a luat numele partidului și și-a făcut firmă din el. E cazul să se ia unele măsuri de urgență, dacă nu chiar și cîteva capete în gură. Că altfel Gigi se va pomeni și cu alți îndrăzneți care se vor folosi de munca lui și vor pune la intrarea în magazine firme ca „Steaua București – cele mai bune prețuri la zarzavat din Pucheni (Hai Dinamo!)“, „Stîna Pipera – cele mai mici rate la televizoarele Goldstar“ sau chiar „La Piți, lasă-ne! – la 4 sticle de Polar, a 5-a și bătaia sînt gratuite“.

Sein und Zer

TTTTTTTTTT

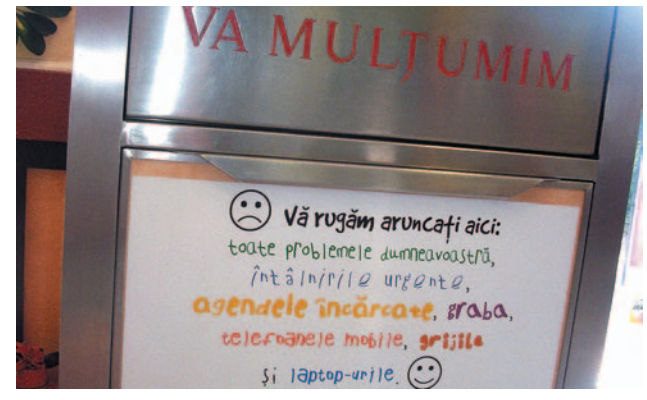

Într-un McDonald's din Constanța te poți deconecta lejer, după cum se vede din imaginea de mai sus, în care e surprins coșul de gunoi din interior. Nu ni se pare totuși corect îndemnul. Cum adică să aruncăm la gunoi mobilele, laptop-urile? Ce, ele ca aparate ne stresează?! Ar trebui amenajate în aceeași incintă locuri speciale unde să poți arunca adevăratele surse de stres: soacrele, șefii, nevestele, opoziția de partid.

Recycle Bin Laden

aberația de libertate

Romeo și jula Julietei

Alo, poliția? Trebuie să interveniți urgent! La mine-n casă au pătruns prin efracție doi infractori periculoși pe care nu mai pot să-i scot de sub duș. Prima dată s-au lungit lîngă mine-n pat și m-au rugat să nu-i deranjez. Nu i-am deranjat, ce era să fac, am zis să fiu gentil. Dar nenorocita, în timp ce făceau sex oral, cu cealaltă mînă mi-a furat pensia de sub saltea. Apoi au vrut să facă sex și în bucătărie, i-am lăsat, că-s tineri. De unde era să știu c-or să mă lase cu frigiderul gol? Am crezut că vor face tot sex oral și n-or să aibă timp să mănînce. Aș! Să-i fi văzut cum s-au uns pe trupuri cu ciorba mea de ștevie, nenorociții! Acuma sînt sub duș, am zis să-i las și-acolo, că mi-au promis că după aia pleacă. Stau acolo de 3 ore și vreau și eu să mă culc. M-aș culca și i-aș lăsa în pace, da' mi-e să nu plece cu prosoapele. Că la mine nu-i hotel!

Don Julan

ȘTEFAN Elena (Țica), minoră, a dispărut de la domiciliu în data de 6.06.2004, însoțită de Mircea Armand (29 ani) în scopuri infracționale (foto). [redacted]

A pălări sau a nu pălări

Nu ecsagerăm. Nu e un accident. Nu e vorba de o comfuzie. „Pălăria“ este locul unde pălărierii pălăriază. Iar „a pălări“ e un verb, nu e un substantiv. Ar fi fost, totuși, mai corect ca pe firmă să scrie „Pălărim“, „Aici se pălărește non-stop“ sau „Nu uitați să pălăriți“.

Jobenny Hill

răspunsuri la scrisori

Vasile Gaspar (Baia Mare): Aveți perfectă dreptate! Petru Nica și băieții lui au procedat ca niște începători: Măcar dacă se uitau la filmele americane și tot ar fi învățat cîte ceva. Asta e! Data viitoare or să fie mai deștepți.

Vasile Hanu (București): Îmi pare rău! Dl Bogdan Baltazar o fi avînd o grămadă de bube în cap, dar de data asta nu-i vina domniei sale că americanii au scăzut cursul dolarului față de euro. Puteți să vă supărați pe americani, dar nu știu dacă asta vă va ajuta să recuperați pierderile.

Florin Lucian Manolescu (Focșani): Textele sînt interesante. O să le recomand șefului meu, care are o balanță foarte precisă cînd cîntărește umorul și informația. Din păcate, pilele nu țin, nici la el, nici la ceilalți șefi. Mai trimite!

Agachi D. Constantin (Moldoveni, jud. Neamț): Înțeleg din scrisoarea dvs. că sînteți bolnav, adică „închilozat de picioare" și doriți un ajutor pentru a cumpăra o capră. Pentru *Academia Cațavencu* n-ar fi mare brînză să vă ajute cu capra. Trebuie numai să ne convingeți că sînteți într-adevăr bolnav și că nu veți bea capra, dacă o primiți. Așteptăm vești noi și, pînă atunci, multă sănătate!

Dr. Mihai Zamfir (București): Mă bucur că nu ne-ați uitat! PNȚ-DC, cum îi spuneți dvs., nu a fost niciodată un partid regalist. După cîte au suferit capii acestui partid, numai de rege nu le ardea. Vindicativi mediocri, ei au folosit puterea pentru a-și ostoi rănile. Păcat!

I.B. (Zimnicea): Mărturisesc sincer că habar nu am să răspund la întrebarea: „Cine era românul originar din Teleorman și dacă avea sau nu legătură cu FNI-ul?". Eu mi-am pierdut banii (2.000 $) la SAFI, așa că nu mă interesează proștii FNI-ului. Îmi pare rău.

Cătălin Baroni (Galați): Mulțumiri pentru „aberații". Toate sînt mișto. „O pereche de trei struți" înseamnă un triunghi conjugal. Se întîmplă și la oameni.

Theodor Corcivoianu (București): Românii au un proverb: „Găina bătrînă face ciorba bună". Dl Ion Iliescu e o găină bătrînă și nu ne putem plînge că ciorba domniei sale n-are iz de democrație. Așa cum au și ambasadorii săi, de exemplu Oliviu Gherman, care a fost înlocuit de Sabin Pop. Altă găină bătrînă, care cotcodăcea convingător în grădina lui Ceaușescu.

Ștefan AGOPIAN

Becali era să piardă trenul vieții

Luni, 19 iulie, ora 10 și jumătate dimineața, oile lui Gigi Becali erau să rămînă fără stăpîn, PSD-ul fără un iepure fals la alegerile din toamnă, și multe prostii haioase, nespuse. În plus, brînzarii din toată țara ar fi putut să intre în doliu de bucurie că nu mai au concurență. Pe scurt, Gigi Becali era să moară. Cum să se întîmple așa tragedie? Simplu, la ora aceea bariera de la trecerea de cale ferată de la Băneasa era coborîtă, fiindcă trebuia să treacă trenul și pe ambele sensuri începeau să se adune mașini. Printre ele, un Audi A8 al lui Becali, condus de El Însuși, normal! Tocmai cînd trenul fluiera în depărtare, venind cu trilioane de kilometri pe oră, brusc, Audi-ul A8 al lui Gigi se smulge din coloană, ocolește bariera, trece linia și rămîne înțepenit pe șine, spre bucuria tuturor celor din celelalte mașini, fericiți că vor asista la un eveniment monden peste 20 de secunde… 19… 18… 17… Dar pînă la urmă Becali a reușit să-și urnească mașina și să traverseze. În plus, să rămînă și cu carnetul, întrucît nu era nici un polițist de față, care oricum nu i l-ar fi luat.

Scala Becalli

coasa lux

După „Ghidul micului sinucigaș" continuăm acest ciclu, astăzi, cu „Manualului sinuciderii de succes", capitolul „Pentru ce se mai sinucid iranienii". (Trebuie spus că această a doua lucrare a noastră n-a mai înregistrat un succes atît de mare, întrucît succesul fulminant al primei lucrări ne-a decimat publicul-țintă.) Un tînăr iranian s-a autodenunțat poliției cuprins de remușcări și disperat că nu avusese curaj să se sinucidă. Acum, fiind vorba despre islamiști, care la sinucigași sînt la fel de tari ca la petrol, e un pic de înțeles. Dar ce s-a întîmplat? Căsătorit doar de două zile, omul a hotărît împreună cu soția sa să se sinucidă întrucît făcuseră sex înaintea căsătoriei, lucru blamat aspru de religia musulmană. Dacă fata ar fi făcut sex înaintea nunții nu doar cu el, ci cu trei sferturi din oraș, mai înțelegeam. După ce femeia, mai parolistă, a dus fără crîcnire la îndeplinire această hotărîre, bărbatul a renunțat în ultima clipă. Păi, ar fi fost și păcat să mori tocmai cînd, scăpînd de nevastă, viața devine brusc mai interesantă. Iată cum doar două zile de mariaj îți sînt suficiente ca să descoperi acest adevăr. N-aș exclude însă nici varianta unui dublu deces în familie: ea o fi fost moartă după sex și lui îi murise sexul (nu se știe dacă prin suicid sau de moarte bună). Pe de altă parte, religia islamică permite bărbatului să aibă o droaie de neveste. Și atunci ce faci, ca bărbat? Te sinucizi împreună cu fiecare nouă soție? Păi, dacă te sinucizi de zece-douăzeci de ori, la 40 și ceva de ani nu mai ești bun de nimic și te trezești că divorțează de tine toate nevestele, fie ele și moarte.

Coran peste pupăză

Săptămîna străinilor

● O femeie din Tasmania a fost trimisă la închisoare pentru fraudă fiscală. Nimic ciudat pînă acum. Ea a folosit banii din returnările de taxe ale firmei prietenului său ca să plătească creditorii, să încheie anumite afaceri și să își mărească sînii. Așa că a folosit 20% din acești bani doar pentru operația estetică. Păi, dacă pentru o operație de sîni acolo primești închisoare, mă întreb ce ar face clasa politică românească, cu vilele, iahturile, piscinele, munții, deltele, conacele și toate celelalte lucruri dobîndite din banii noștri, ai poporului. Nu ar trebui să-și facă și ei o operație estetică la obraz? ● La grădina zoologică Emmen din Olanda, cea mai nouă achiziție, elanul Kenwood, cumpărat de la o altă grădină zoologică, din Toronto, a fost învățat să nu mai fie timid. Asta după ce, la prima încercare de integrare, elanul a fost lovit și mușcat în repetate rînduri de o femelă. Pentru a-l învăța să fie stăpîn pe situație a fost pus într-un țarc cu un elan mai mare și prietenos, pe nume Icmu. Se pare că a funcționat, deoarece nou-venitul a devenit liderul grupului. Orice elan mic are în el un elan mare de a fi șef! ● Un turist american în vîrstă a fost găsit în pădurile din zona Bayreuth-ului după ce acesta s-a pierdut, folosind un pliant editat în 1914. Neavînd nici timp, nici bani, Hank Edwards, de 79 de ani, nu a putut vizita Germania pînă acum. Însă el a studiat pînă la ultimul detaliu pliantul și harta aferentă, memorînd chiar rutele și potecile. După două războaie mondiale și defrișări masive, mai mult de jumătate din locuri nu mai existau. Bine că nu a cumpărat pliante cu Hiroshima, Nagasaki, Atlantida, armele irakiene de distrugere în masă, tezaurul românesc sau chiar cu colegii de liceu ai Elenei Ceaușescu, că atunci chiar nu mai găsea nimic.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Deci, se poate: fără Mercedes, fără BMW, fără Maybach, am ajuns și noi ca ei: avem și fete, avem valoare, nici în casting nu ne doare. Sexul frumos contraatacă: cu cît sîntem mai mulți, cu atît sîntem mai culți. Le scoatem în oraș, le dăm cu iMac-ul, cu eMac-ul și cu laptop-ul și tot o să vină și la noi. Deja au venit. Stați liniștiți la locurile voastre: lucrurile bune se mișcă aici, la rubrica noastră *Meteo*, singura din *Academia Cațavencu!!!* Vă mulțumim că existați, că plouă, că ninge și că soare. Doamnelor și domnilor, în această ediție specială, colegele noastre de la rubrica *Meteo* de la TVR sînt aici. Pentru că, în această săptămînă, numai în *Academia Cațavencu,*

MALVINA POPA, ALBERTINA IONESCU și MARIUS DRĂGHICI VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Vremea este schimbătoare: 1 dolar – 33.140 de lei. 1 euro – 41.300 de lei. 1 liră sterlină – 60 și ceva de mii. Cred că o să mai punem ceva pe noi, pentru că ni s-a făcut cam cald. Noapte bună, copii!"

Cromozomul Y a murit!

Parastasul de ț zile sau JURNALUL ANDROGINEI PALOȘ

(senzațional, scris de o femeie!)

Continuăm publicarea senzaționalului jurnal din viitor al Androginei Paloș, jurnal care atestă ceea ce cercetătorii americani au descoperit, dar păstrează încă secret ca niște nesimțiți ce sînt: dispariția în 200 și ceva de ani a mîrlanului de cromozom Y care se uită la fotbal, rîgîie, face pipi pe capacul de la WC și își lasă ciorapii murdari pe pian.

Vineri, 14 martie 2271

Campionatul de fardat vitează pe care l-am văzut aseară la televizor a fost supercool. La secțiunea rimel de volum rezistent la apă s-au bătut în finală o moldoveancă din Galați și o bucureșteancă din Ferentari. A cîștigat moldoveanca în prelungiri pentru că proasta din Ferentari, din cauza nervilor și a tensiunii competiției, și-a băgat aplicatorul în ochi, a luat cartonaș roșu și a fost descalificată.

Ministerul Ciorbelor și al Antreurilor Calde a ținut azi o conferință de presă despre alinierea la normele internaționale de călit ceapa la care au fost prezente două bulgăroaice dolofane, responsabile cu monitorizarea României. Și cel mai mișto lucru care mi se întîmplă de cînd lucrez aici: începînd de săptămîna viitoare voi reprezenta ministerul în Comisia Guvernamentală pentru Conservarea și Administrarea Rezervației de Bărbați din țara noastră. Cele 500 de exemplare cîte mai există în România reprezintă un portofoliu foarte important atît pentru turism cît și pentru știință. Cică și președinta Statelor Unite a cerut informații despre rezervația noastră, de departe cea mai importantă în Europa, mai tare chiar și decît cea din Albania. După ultima Olimpiadă Internațională de Flatulații la care băieții noștri le-au făcut mucii cravată albanezilor, cea mai puternică femeie din lume și-a exprimat dorința de a vizita în regim privat și supersecret rezervația românească de bărbați. Cool!

(va urma)

Năstase ar vrea să vizioneze o presă de teatru

Domnul Adrian Năstase, urmașul lui Ion Iliescu în PSD, care-a apărut și la televizor, în fiecare zi a ultimilor 4 ani, s-a gîndit că a venit vremea să vindece de potență și presa scrisă. Surprins că ziarele au și alt scop decît acela de-a servi drept coifuri șantieriștilor de la casele lui, Adrian Năstase s-a pus să facă o analiză de caracter a presei scrise, în care vede dușmani de clasă, elemente reacționare, patroni străini, ziariști fără lesă și prea puțini lingăi. Cum explică el libertatea presei tipărite, a ziariștilor pe care PSD-ul n-a reușit să-i lege la căruța lui, lîngă felinarul lui Horică, putem vedea în alocuțiunea suținută pe 15 iulie în Biroul Executiv Central al PSD:

„Sigur, știm de pe acum, am văzut, sunt ziare care în mod neoficial au devenit organe de presă ale opoziției. Și aici trebuie să vedem cînd trebuie să răspundem la interviuri și mai ales să ne asigurăm că atunci cînd dăm interviuri, înregistrăm și noi interviul în totalitate, astfel încât interviul să nu poată fi dat doar pe bucăți care se înscriu într-o anumită strategie a ziarelor respective, care reprezintă un oficios sau ziare care sunt strict legate de opoziție și care au o agendă distinctă, sigur, poate să fie respectabilă dacă este mai clar asumată, dar, în orice caz, să fim foarte atenți, pentru că după aceea inutil dăm precizări în legătură cu faptul că un interviu a fost mai amplu, dacă el a fost introdus deja într-o anumită strategie de imagine.

Spun aceste lucruri pentru că va trebui să vedem cu mare atenție felul în care ne raportăm la mass-media, felul în care răspundem, mult mai transparent, mai deschis, dar, în același timp, trebuie să înțelegem mai bine și faptul că în mass-media românească există, pe de o parte, proprietari de mass-media din străinătate, **unii dintre ei lasă echipe de editorialiști sau de ziariști din România să acționeze cum doresc**, contând mai curând aspectul comercial pentru unii dintre ei; sunt, după aceea, enorm de multe ziare care s-au constituit ca puncte de susținere pentru unul sau altul sau pentru grupuri de oameni politici sau oameni de afaceri."

Moș-media

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

Agenția de presă Interfax publică declarațiile guvernului de la Kiev cu privire la construcția canalului Dunăre-Marea Neagră, versiunea Bistroe. După cum se laudă canalagiii de ucraineni, UE n-ar avea nimic împotriva săpăturii, iar gălăgia făcută de români n-o să-i facă să-și cumpere dinamită ecologică și plase de pescuit cu ochiuri mai mari. Dacă ne-am pune mintea cu ăștia, am așeza un „Rostock" pe brațul Chilia și i-am lăsa pe vecini cu malul uscat pînă le-ar crește cactuși pe magistrală și p-ormă, în loc de canal, s-ar gîndi să-și facă mai bine un drum al Damascului. Chiar nu înțelegem ce le trebuie ucrainenilor canal acum, cînd oricum o să-i bage Lucescu în Europa pe la Donețk.

Un român din Focșani, îndrăgostit nebunește de o judecătoare, a dat în judecată jumătate de oraș doar pentru a avea prilejul de a o vedea cît mai des pe cea care i-a răpit inima și drepturile civile. **Associated Press** afirmă că, după o grămadă de procese, Săndel n-a mai rezistat să-și consume amorul de unul singur și s-a spart prin ziare în speranța că Ea îi va auzi boncăluitul coarnelor. Morala: nu-i suficient să faci curte Justiției române; dacă nu-i torni și-o vilă, nu obții nimic.

Washington Times scrie despre una din ultimele privatizări cu licitație și comision care va avea loc în toamnă odată cu plecarea Distrigazului de la sînul lăsat al statului. Patru companii străine s-au arătat interesate pînă acum să ne fiarbă fasolea pe aragaz în schimbul a 650 de milioane de dolari. Ca fapt divers: dacă plata s-ar face cu o bancnotă de 1 miliard de dolari, noi am da restul în: a) dolari? b) euro? sau c) în mînă?

Turkish Press anunță vizita președintelui Senatului României, domnul Nicolae Văcăroiu („Nicu" pentru apropiații de la mesele vecine, „Băi, prietene!" pentru lăutari și „Alo, domnu', nota!" pentru chelneri), la Istanbul, prilej cu care primul consumator al țării s-a jurat pe etichetele de Scandic că în România sînt peste 8.500 de firme turcești cu afaceri care de care, adică mai turcești și mai românești. Ce se schimbă și vremurile astea, mai acum cîteva sute de ani ne duceam la Istanbul să ne plătim birul, iar acum mergem la paranghelii și nu ne achităm nici consumația. Văzîndu-l pe cîte cărări încearcă să găsească intrarea în avion, turcii și-or fi spus că de un astfel de ienicer ar fi avut nevoie Osman Pașa: puteau ghiaurii să otrăvească toate fîntînile în calea lui, că oricum el nu s-ar fi atins.

Partidul Popular European cu sediul la Bruxelles l-a numit ca șef al comisiei care va monitoriza activitatea guvernului român în perspectiva integrării în UE pe Viktor Orbán, fost prim-ministru ungar, zice **Associated Press**. Cunoscută fiind simpatia dintre Orbán și actualii noștri guvernanți, nu pot să-mi dau seama dacă notele de 3 și 4 pe care le vom primi vor fi pe merit sau pe pile.

Andreea Rompresca

Jurnalul lui Tetelu

Aici nu se fac compromisuri. Aici nu sînt dedicaţii muzicale. Aici e Tetelu. Rezistă cine poate. Ultimul plăteşte lumina. L. plăcută!

5:20 VOU!! AM DESCOPERIT PRINCIPIU-L INDENTITĂŢIII ÎN NUMAI DOO ORE!! EATĂ DEMONSTRANŢIA PRICIPIULUI INDENTITĂŢII ÎN DOO ORE: DECI MAI ÎNTÎI AM DESCOPERIT CEL MAI MIC NUMĂR PRIM PE CARE ÎL ŞTIU EU: 2!!!! ÎN ACELAŞ TIMP, DUPĂ DOO ORE, AM DESCOPERIT ŞI CEL MAI MARE NUMĂR PRIM PE CARE ÎL ŞTIU EU: 2!!!! DECI 2=2!!!! DECI Q.U.D. (CUIE D??)

7:11 DE CE MATEMATEMATEMATICA A EVOLUAT MAI DEPARTE DE CIFRA 100 DE MILIARDE DE DOLARI, ÎN ANALIZĂ MATEMATEMATICĂ, GEOGRAFIE NEEUCLIDINICĂ ŞI ŞAH?? (100 DE MILIARDE MI SE PARE CIFRA PERFECTĂ ÎN MATEMATICĂ – RESTUL ESTE ILUZIE, NO SĂ AFLĂM NICIODATĂ CU ABSTRACŢIUNILE LOR MATEMATICE CE ESTE DINCOLO DE 100 DE MILIARDE DE [redacted] DOLARI! DISPREŢ, ŞTIINŢĂ!!!)

8:30 EXPRE! AM MAI INVENTAT O LITERĂ!: Ţ!!!, CARE SE CITEŞTE EXACT CA GRUPUL DE LITERE „PULA"!

9:20 ÎN RAI, SAU ÎN GENERAL, ÎNGERII PE CE PARTE CIRCULĂ? PE DREAPTA SAU PE STÎNGA? (ŞI ÎNGERII CĂZUŢI, ARE TĂBLIŢE DE AVERTIZARE: „NU ATINGEŢI ÎNGERII, NICI CHIAR CĂZUŢI LA PĂMÎNT!"?)

11:20 VIAŢA: ÎNBĂTRÎNIM O SINGURĂ DATĂ DAR, CÎCAT, E DE AJUNS, ÎN PZDA MĂTII!!

13:00 LIBERTATEA ABSOLUTĂ: SĂ ŞANTAJEZI O FIRMĂ DE SALUBRITATE: SĂ NU TE SPELI, SĂ NU DUCI GUNOIUL, SĂ NU TE CACI. CÎCAT!- STATUL NE ŞANTAJEAZĂ CU CURĂŢENIA ÎN PRIMUL RÎND: DE FISC POŢI SĂ MAI FUGI DAR DE CÎCAT NU POŢI SĂ FUGI NICIODATĂ!! DRAMA LIBERTĂŢII: CÎCATU!

14:50 GÎNDU LUI TETELU: MICROBIIIII SE BĂŞESC?? (IMAGINEAZĂŢI: CUM AR FI SĂ DUCI LA GURĂ UN MĂR NESPĂLAT PE CARE UN MILION DE MICROBI SE BĂŞESC ÎNCONTINU ŞI SE CACĂ PE EI DE RÎS DE TINE??)

23:20 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, VIAŢA E GREŞITĂ. AŞ VREA SĂ AM LIBERTATEA MAXIMĂ: DOAMNE, AŞ VREA SĂ MĂ CHEME ÎN FIECARE ZI ÎN ALT FEL!!!

Munca cu cartea

Un scriitor care s-a născut Beat, a scris Beat şi a murit Beat

Sau hippie, dacă vreţi. Un scriitor ca Richard Brautigan este genul de inventator căruia nu-i prea pasă să-şi breveteze invenţiile, e convins că dacă sînt bune vor avea grijă alţii de ele. De fapt, nu-i prea pasă nici de biografie, nici de bibliografie, el arde într-un zbucium continuu şi scrie aşa cum bea: din dependenţă. Exponent al unei adevărate contraculturi, „vocea generaţiei hippie", Richard Brautigan, face, în *La pescuit de păstrăvi în America,* romanul său cel mai cunoscut, o demonstraţie de inventivitate stilistică ce va influenţa o bună parte din romanul american contemporan. Dacă, pentru scriitorii unei epoci, era valabilă constatarea că „toţi ne tragem din mantaua lui Gogol", o generaţie întreagă de romancieri care scriu azi în spaţiul american (şi nu numai) poate susţine că se trage din păstrăvii lui Brautigan. Schimbări bruşte de perspective, zoom-uri extraordinare, asocieri insolite, plonjeuri sufleteşti de o mare naturaleţe, dar şi de o mare cruzime, metafore surprinzătoare sînt materia din care Brautigan îşi alcătuieşte acest roman cu frenezia rece a unui inventator nebun. De altfel, spectrul nebuniei l-a urmărit mereu, autorul fiind supus unor şocuri electrice în adolescenţă, după cîteva răbufniri antisociale. Apoi „nebunia" s-a apucat de scris şi, pînă la urmă, l-a condus spre disperare şi l-a lăsat în braţele băuturii unde s-a şi sinucis. Pe pagina de gardă a romanului este, însă, un text pe care-l reproduc în chip de îndemn la lectură: „Bine aţi venit! Sînteţi doar la cîteva pagini de *La pescuit de păstrăvi în America!*".

Ioan T. MORAR

*** Richard Brautigan, *La pescuit de păstrăvi în America,* traducere şi note de Liviu Bleoca, Editura Polirom, 2004.**

Cronica pe lîngă teatre

Cu o mamă bună poţi ajunge departe

Nu ştiu alţii cum sînt, dar eu, unul, mă simt mult mai bine sub pămînt. O fi mult loc sub soare, nu zic nu, dar sub pămînt – în *underground,* adică – e şi mai mult. Mie îmi place aici că pot să fumez şi că nu trebuie să îmi mai pun ciorapii cei albi la pantalonii ăi negri. Sub pămînt se călătoreşte mai mult, iar drumurile nu duc întotdeauna la Roma. Şi chiar dacă ar duce… În fond, e Roma (Roma, nu Roman!), un oraş numai bun pentru murit. Decît să mori de grija altuia (cum face popa), mai bine îţi duci mama la Roma, îi oferi o ţigară, o inviţi la dans, o laşi să bea un pahar, o laşi să simuleze orgasmul în public, o laşi să îşi amintească de absolut orice, mai puţin de cancerul de care are tot dreptul să uite. (Mama ta de actor! P eşti, nu?) Aceasta ar fi pe scurt prima parte a poveştii. O primă parte mai degrabă tăcută, reţinută, melancolică şi tristă atît cît trebuie. Nerecomandabil amatorilor de catharsis cu finalizare între mai multe rînduri de aplauze. A doua parte a piesei* se petrece tot sub pămînt, mai exact, într-un avion, ceea ce ar putea însemna că şi sub pămînt oamenii pot fi la înălţime. Stewardesa este, desigur, înaltă, doamna mai în vîrstă (care este un tînăr deghizat) este mult mai rafinată decît înaltă, iar tînăra de lîngă ea are dresuri colorate, deşi ea îşi doreşte o mamă (a avut una, dar a murit la naşterea ei). Ea asta îşi doreşte, iar doamna în vîrstă de lîngă ea ar fi putut să-i fie mamă dacă nu ar fi fost atît de cinică şi de distantă şi de divorţată şi de cultivată. Avînd toate aceste calităţi şi, pe deasupra, cunoscînd foarte bine şi limba franceză, doamna în vîrstă o tratează cu dispreţ pe tînăra fără mamă. Dialogul dintre cele două este de un haz nebun, iar actorul (Radu Romaniuc) care o joacă pe femeia cu vîrsta rafinată o face extraordinar, de mult n-am mai văzut aşa ceva. Pînă la urmă, avionul se prăbuşeşte la pămînt, iar doamna în vîrstă şi tînăra rămîn prietene.

P.S. Nu ştiu cum mi s-ar părea spectacolele de teatru ale Theodorei Herghelegiu dacă aş face parte din branşă, şi nici nu-mi bat capul cu asta. Am scris despre majoritatea pieselor puse de Theo în ultima vreme şi o s-o fac cu plăcere în continuare. Faptul că şi *subpămîntul* a început să învîrtă în jurul scenei este şi meritul lui Theo. Asta aşa, ca să *le* fie clar!

Iulian TĂNASE

*** *Mama este numai una,* spectacol-coupé; partea I: *Proastă cu spume,* de Cusi Cram, cu Dana Voicu şi Florin Penişoară; partea a II-a: *Arunc-o pe mama din avion,* de Sheri Wilner, cu Radu Romaniuc, Ilinca Atanasiu şi Iuliana Mărgărit Necula; regia: Theo Herghelegiu; La Scena.**

Cinem-a pîrît

Butterflaps Effect

Adresez acest text celor cărora le-am recomandat să vadă *Butterfly Effect** încă înainte să ajung eu însumi să mă conving despre ce prostie e vorba. Îmi cer scuze, domnule Florin Iaru şi bă, Dragoşe, că era cît pe ce să aruncaţi cîte 120.000 pe un bilet la Mall. Celorlalţi prieteni ai mei – că au stricat cîte 13.000, cît costă un blank, plus banda ocupată cu download-ul acestui film de pe net. Ce să fac, mă cucerise ideea. De fapt, care e ideea: din cauză că are pierderi ciudate de memorie, un puşti, Evan, începe, sfătuit de psiholog, să ţină un jurnal. Crizele încetează, Evan ajunge student eminent, iar filmul se transformă într-un fel de *Beverly Hills 90210.* Asta pînă în clipa în care descoperă că lectura jurnalului îi poate declanşa călătorii în trecut. Iar dacă tot ajunge în trecut, de ce să nu schimbe cîte ceva pe ici, pe colo, prin părţile esenţiale, spre binele foştilor tovarăşi de joacă ce n-au ajuns la fel de fericiţi ca el – *copy/paste* la greu după *Quantum Leap.* Tipul se aruncă în trecut şi mută varza, numai că în viitor lupul ajunge să mănînce capra. Se-ntoarce iar în trecut şi scapă de lup, da' acum pe varză o mănîncă capra, care apoi se mai şi sinucide. Curat proză SF de Ray Bradbury. Tot cu această ocazie capătă explicaţie şi găurile mari de memorie din copilărie: de fapt, lacunele copilului Evan erau intervenţiile premeditate ale adultului Evan, cînd mai dădea cîte o fugă din viitor să modifice cîte ceva. Finalul este absolut surprinzător de slab, nici nu merită amintit aici. Singura frustrare cu care am rămas la ieşire a fost că maică-mea nu m-a pus să ţin şi eu jurnal. Aş fi putut să mă întorc în timp exact atunci cînd am ales între *Butterfly Effect* (sala 6) şi *American Splendor* (sala 4).

Daniel GOACE

*** *Zbor de fluture,* dramă SF, SUA, 2004, nimeni mai cunoscut.**

Show biz da' culţi

Un pic utopic

● „Poate nu e lipsit de importanţă de ce cultura română nu prea are *veritabile* (s.m.) utopii. De ce nu avem şi noi un Thomas Morus, un Campanella sau măcar un Huxley?", se întreabă Simona Sora în *Dilema veche* nr. 26, 9-15 iulie. Dna Simona Sora ar trebui să doarmă liniştită, fiindcă toate utopiile Evului Mediu european se trag din utopia lui Platon, *Republica*, aşa că nici măcar ele nu sînt tocmai veritabile, chiar dacă Morus a consacrat cuvîntul: *fără loc* (din greacă: *ou topos* – loc care nu există). Dar să ne întoarcem la oile noastre, vorba lui Morus. Dna Sora enumeră cîteva scrieri româneşti care, la o adică, ar putea fi aşezate pe raftul bibliotecii utopice, de la basmul *Tinereţe fără bătrîneţe* şi *Ţiganiada* la *Levantul* lui Mircea Cărtărescu. La acestea eu aş mai adăuga broşura lui Theodor Diamant, publicată în 1883, *Către prietenii libertăţii, dreptăţii şi ordinii* – despre un mijloc de a face să înceteze disputa între cei care au şi cei care nu au FĂRĂ A LUA de la cei care au, precum şi memoriul aceluiaşi Diamant către Onoratul Consiliu Administrativ al Principatului Moldovei, memoriu în care autorul crede că a găsit o rezolvare „de a face să înceteze viaţa vagabondă şi imorală a ţiganilor statului", o întreprindere clădită pe baze fourieriste şi evident utopică. Tot la acest capitol nu trebuie uitat Heliade care, într-o scriere mai puţin cunoscută, *Echilibru între antiteze*, construieşte o utopie evanghelică care „are un model imaginar în modelul evanghelic al comunităţii creştine din Dacia romană interpretat de el în spiritul ortodoxiei şi delimitat ca atare de variantele catolice ale socialismului creştin" (Sorin Antohi, *Civitas Imaginalis*, p. 30). La rîndul lui, Ion Ghica ne oferă o mică utopie inspirată de teoriile lui Owen în *Insula Prosta*, text publicat în 1885, sub forma unei scrisori către V. Alecsandri. Iar în zilele noastre, Bujor Nedelcovici a publicat la Paris un roman, *Al doilea mesager,* care poate fi descris ca o utopie negativă. **(Şt. A.)**

● După lupte seculare ce ţin de cîteva decenii, pe bază de UTA şi Poli, Aradul şi Timişoara au un nou subiect de dispută aproape fratricidă, de data asta din zona culturală: mormîntul lui Ioan Slavici. Scriitorul ardelean este înhumat tocmai la Paşcani, acolo unde locuia unul din fiii săi şi unde şi-a găsit sfîrşitul, iar timişorenii şi arădenii găsesc de cuviinţă că locul său de nemurire ar fi mai bine să se afle în urbea lor. Arădenii îl revendică pentru că Slavici, nu-i aşa, e din judeţul Arad, a scris despre localităţi ale judeţului, a activat în Arad şi, prin urmare, face indiscutabil parte din patrimoniul local. Aşa că s-ar gîndi la o reînhumare pe locurile natale, într-un loc încă neprecizat, dar aflat în studiu. Timişorenii, în schimb, la iniţiativa lui Cornel Ungureanu, l-ar aduce în oraşul lor. Cum cimitirele „de stat" sînt cam neîmbietoare pentru pelerinaje culturale, s-a căutat ceva mai deosebit. În acest sens, Mitropolitul Nicolae Corneanu a oferit un loc de veci în perimetrul Catedralei, în spaţiul destinat episcopilor, ceea ce e o onoare importantă. Pe de altă parte, un nepot direct al scriitorului, Titus Slavici, locuieşte în Timişoara (unde deţine un hotel) şi şi-ar da acordul, din partea familiei, să îi fie adus bunicul mai aproape. Cert este că autorităţi culturale din ambele oraşe lucrează, pe cont propriu, pentru a rezolva cît mai grabnic această problemă. Iată încă o problemă a scriitorului român: nici posteritatea nu ţi-o mai poţi alege singur! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Pui de doi-trei lei

În sfîrșit, ne-am găsit și noi fraierii noștri. Într-un aprig meci, contînd pentru turul I preliminar al Cupei UEFA, Oțelul Galați a zdrobit efectiv și realmente, cu 4-0, pe Dinamo Tirana. Degeaba ne-am temut că iar ne facem de rîs, că ca la noi la nimenea, că ajungem de rîsul Europii, că nu se poate, 'țelegi, ca siderurgiștii să refuze îmbarcarea în autocarul pentru meci doar pe motiv că nu-și primiseră ratele din contract. I-am spart! Le-am dat patru boabe din prima repriză. Și cică – relatează martorii oculari – niște jucători albanezi care o rupeau pe românește încercau să stăvilească iureșul nostru ofensiv cu niște vorbe dragi nouă, tuturor: „Stop, stop, stop, la noi nu bani". Iată, deci, că se poate! Adică, cum ar veni, se poate și mai rău. N-avem motive de panică. Nu trebuie să fim îngrijorați că fotbaliștii, ăia puțini, care se duc la export, nu mai pleacă spre Vest, ci spre Est, către Rusia și Ucraina. Care-i problema?! N-a descoperit Columb America încercînd să găsească drumul spre Indii? Ei bine, tot așa, fotbaliatorii români vor mai ajunge în prestigioasele campionate occidentale doar apucînd-o înspre Orient: întîi ex-URSS și Emirate, apoi China, Coreea, Japonia, Statele Unite și abia pe urmă, după 10-15 ani de rătăciri, din nou Anglia, Spania și Italia. Doar Pămîntul e rotund, ce mama naibii – ca o minge de fotbal! Între timp, pînă cînd clubu-rile noastre vor redeveni cît de cît competitive pe plan european, vom descoperi, inventa și iar descoperi noi și noi secrete ale umanității. De exemplu, vom lămuri, poate, într-o zi, misterul drepturilor de televizare. Deocamdată, pe moment, în problema asta delicată, ceea ce atrage atenția este așa-zisa ceartă între Gigi și Mitică. Încă un prilej pentru cei doi mari artiști de a intra în atenția presei. Dincolo de deliciile show-lui, merită remarcat jocul de glezne al ambilor combatanți: Mitică i-a aburit pe membrii Ligii, promițîndu-le amărăștenilor o sumă evident mai mare decît aia mai mică, stipulată în contract; iar Gigi s-a încordat susținînd că marile cluburi ar trebui să negocieze separat, de parcă, măi vere, Divizia A s-ar putea disputa cu numai trei echipe. Că amîndoi gargaragiii își văd mai degrabă de interesul lor personal decît de cel al fotbalului românesc, zău, ar fi naiv, banal și pleonastic s-o mai spunem. Mai bine ne-am întreba de ce – vorba albanezului – „la noi nu bani" și de ce sportul nostru cel mai popular nu poate funcționa ca o industrie. La o adică – să fim serioși, dom'le – încă e prematur să plătești milioane de dolari pe an pentru drepturile de televizare a unui campionat de doi, hai, trei lei.

Viorel MOȚOC

Bine, dom'le, să-şi facă Gigi Becali cu Copos şi cu Borcea Liga lor! Eu sînt de acord. Da' uitaţi-vă la Mitică ce vă zice: fără bani de la televiziuni, fără aranjamente şi fără echipe slabe pe lîngă care să pară ei mai bunicei, nene, după tur mă cheamă cu juma' de normă să le fiu preşedinte şi la Liga Mică! Ăştia n-o să ştie nici măcar dacă primele trei joacă în Cupe sau retro-gradează.

După eșecul ridicol de la Primărie, Mitică Dragomir țintește și mai sus: la postul de președinte la Liga Capitalei

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● În timpul CE din Portugalia s-a tot vînturat ideea că, la o adică, România ar putea să organizeze, împreună cu Ungaria, o competiție ca astea la care noi nu am mai fost reprezentați decît de hoții din tribune. (La „oficială" se găsea, din cînd în cînd, Nașul de la FRF.) Vorbeau șmecheri cu pedigree, nu specialiștii din Cișmigiu. Haideți să vedem și de unde plecau ai noștri cînd o luau pe arătura declarațiilor: „12 cluburi trebuie să întocmească Planul de evacuare a stadionului, în caz de urgență; pe 13 stadioane trebuie vopsite în culori vii toate porțile de acces pentru spectatori; pe 6 stadioane trebuie construită o cameră destinată primului ajutor pentru spectatori; pe 6 stadioane trebuie construite porți de evacuare, în caz de urgență, a spectatorilor din suprafața de joc; pe 5 stadioane trebuie completat numărul minim de 7.000 de locuri pe scaune etc.". Am citat din „Sinteza privind măsurile stabilite cu ocazia inspecțiilor la cluburile din Divizia A, în vederea îndeplinirii cerințelor obligatorii pentru obținerea licenței pentru anul competițional 2004/2005" (semnează: Viorel Duru). Sîntem în 2004. Ai lor fac stadioane pornind de la 0. Ai noștri n-au scaune și tratează spectatorii în careul de șaișpe. De toaleta din fundul stadionului, domnul Duru nu a scris nimic.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Fostul primar dă bip cu fugiţii

Fostul primar al Botoşaniului, Florin Egner, cel care a plecat din Camera Comunelor cu pardesiul unui englez, a plecat din funcţie cu tot cu cele două telefoane mobile ale instituţiei. Poate că ar trebui să predea telefoanele la poliţie. Deşi s-ar putea să apară o altă problemă: dacă pleacă de la secţie cu vreun obiect al poliţiei? Ar putea pleca chiar cu duba, ca să nu mai aibă p-ormă cu ce să-l umfle.

Bătaia e ruptă din MI

Un craiovean beat a bătut 3 agenţi de poliţie. Propunem ca de acum încolo poliţiştii să umble numai cîte patru: primul să ştie să bată, iar ceilalţi să ia bătaie.

Mult e dulce şi frumoasă piaţa ce-o stricăm

Ungurii se plîng că românii strică piaţa zahărului din ţara lor. Foarte bine le facem. Sperăm ca, în curînd, să rămînem singurii din zonă care-şi permit zahăr. Milioane de cafele ne aşteaptă în fiecare zi.

Clujenii din Napoca de piatră

Cercetătorii au stabilit: strămoşii clujenilor erau sirene şi conviețuiau cu vacile de mare. Adică, strămoşii ungurilor ieşeau cu vacile de mare pe cîmp şi, cînd se plictiseau, mai violau cîte-o sirenă prin porumb.

Forţele de intervenţie şi fugă rapidă

Membrii a două clanuri din Constanţa s-au bătut cu săbii, topoare şi bîte, iar poliţiştii care au sosit ca să intervină au plecat „din cauza protestelor celor agresaţi". Aşa le trebuie şi poliţiştilor, puteau să dea şi ei un telefon înainte, să întrebe dacă nu cumva deranjează. Nu e bine să se ducă la conflicte aşa, pe nepusă masa-n cap.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 29

contraeditorial

Evanghelia după Pimen

Ion Iliescu a creat lumea politică în şapte mandate. La început, Iliescu a făcut certurile şi pămîntul. Şi pămîntul era proprietate de stat, şi Iliescu a văzut că lucrul acesta e bun. Apoi a venit Crăciunul şi Iliescu a zis: „Să nu mai fie Ceauşescu!". Şi Ceauşescu nu a mai fost, şi Iliescu a văzut că şi Crăciunul poate fi bun la ceva. Şi a fost seară şi dimineaţă şi lovitură de stat. Acesta a fost mandatul întîi. Iliescu a zis: „Să fie «Măi, animalule!»!". Şi aşa a fost. Şi Iliescu a surîs: „Să mişune trenurile de mineri şi bîtele lor să zboare deasupra pămîntului precum păsările!". Şi aşa au fost. Iliescu a făcut apoi peştii cei mari şi peştii cei mici şi i-a lăsat pe toţi să înoate liberi prin mape tulburi. Şi s-a făcut seară şi mineriadă şi dimineaţă. Acesta a fost mandatul al doilea. Iliescu a zis: „Să fie SPP, FSN, PDSR şi PSD!". Şi au fost. Şi Iliescu a zis: „Să fie corupţie!". Şi, din nou, a fost PSD, şi Iliescu a văzut că lucrul acesta e bun pentru corupţie. Iliescu a zis: „Să facem acum omul politic după chipul Nostru şi asemănarea Noastră!". Şi Iliescu i-a făcut pe Văcăroiu, Stănoiu şi Năstase, şi le-a zis: „Creşteţi, înmulţiţi-vă, îmbogăţiţi-vă, umpleţi pămîntul cu vile şi supuneţi-l şi stăpîniţi peste peştii cei mari şi cei mici, peste Cozmîncă şi Ponta şi peste orice vieţuitoare cu drept de vot!". Şi Văcăroiu a văzut că apa nu e bună. Şi Stănoiu a văzut că o casă părintească e numai bună de vîndut la Petrom. Şi Năstase a văzut că şi corupţia e cea mai bună. Şi a fost seară şi efect de seră şi dimineaţă. Acesta a fost mandatul al treilea. Iliescu a zis: „Să fie presă liberă!". Şi a fost presă liberă, poate prea liberă, şi Iliescu a văzut că lucrul acesta nu e bun. Şi a fost seară şi talkshow şi dimineaţă. Acesta a fost mandatul al patrulea. Iliescu a zis: „Să nu fie lumină în dosare!". Şi nu a fost lumină. Şi Iliescu a numit lumina girofar. Şi a fost seară şi multă minciună şi multă dimineaţă. Acesta a fost mandatul al cincilea. Şi Iliescu a zis: „Măi, dragă!". Şi aşa a fost. Şi Iliescu a vrut apoi să rîdă în turul al doilea şi l-a creat pe Vadim. Şi Iliescu a văzut că lucrul acesta e bun. Şi a fost seară şi turul I şi turul II şi dimineaţă. Acesta a fost mandatul al şaselea. Şi Iliescu a zis în glumă: „Să fie Opoziţie!". Şi au apărut Băsescu, Stolojan, Guest şi Pimen şi alţi cîţiva. Şi Iliescu a văzut că lucrul acesta nu e bun, că Opoziţia îi vorbeşte de rău creaţia. Iliescu a zis: „Să fie 500 de ani de la moartea lui Ştefan cel Mare!". Şi aşa a fost. Şi Iliescu i-a luat pe Văcăroiu şi Năstase, a luat lumina şi SPP-ul şi s-a dus la Putna şi la Putna era lume multă şi Iliescu a zis: „Să fie SPP!". Şi a fost SPP şi n-a mai fost lume la Putna. Şi Pimen s-a enervat şi i-a făcut şarlatani pe Iliescu şi oamenii lui. Şi Iliescu a văzut că acest lucru nu e bun. Şi a fost seară şi Iliescu şi Năstase şi Dana şi Nina şi Corina şi Iliescu şi FSN şi Iliescu şi Văcăroiu şi PSD şi Iliescu. Şi Pimen a văzut că aceste lucruri nu sînt bune. Acesta a fost mandatul al şaptelea.

Iulian TĂNASE

Săptămîna românilor

SPP-ul şi-a spălat fufele în familie

Români, a-nceput înfruntarea! SPP contra români, Pimen versus Iliescu, Biserica versus PSD, Răzvan Theodorescu versus Iisus, Sfîntul Pavel contra Ilie Sârbu, Ponta contra Dumnezeu (copil contra Tatăl), Daciana Sârbu contra Fecioara Maria (normal, Ponta + Turcescu = mai mulţi), Sfîntul Gheorghe contra Mitrea (cal contra auto), îngeri păzitori contra Serviciul de Pază şi Protecţie, Năstase contra Dumnezeu (girofar contra lumină), Sfînta Treime contra Patrulaterul Roşu (BOR contra PSD + PRM = PDSR + PRM), Văcăroiu contra Iisus (vodcă contra vin, ţuică contra aghiazmă). Vorba după care s-a condus SPP-ul cînd a luat mulţimea de credincioşi la bătaie organizată: Dumnezeu îţi dă-n cap, da' nu-ţi bagă şi-n teastă! ➠ Jaful secolului a ajuns la puşcărie. Dacă băieţii n-au ştiut ce să facă cu banii! Ia să-i fi dat 100 de miliarde lui Mitrea, crezi că se încurca în sacii cu bani, ca prăpădiţii ăia care s-au încurcat în grămezile de bani pînă i-a prins poliţia? Ia să fi văzut cum întorcea Mitrea banii cu lopata, să fi văzut ce deal îşi făcea Dan Ioan Popescu în spatele vilei – de nu le ajungeau 100 de miliarde doar pentru popicele de la balcoane! Şi ce, îi ajungeau 100 de miliarde lui Andrei Năstase să-şi pună benzină la jeep pentru învîrtit prin oraş cu gagica două zile? Canci! ➠ Sabia lui Ştefan cel Mare se plimbă prin ţară şi-o pupă toţi, de parcă ar fi fundul lui Ceauşescu. Acuma stă un pic la Muzeul de Istorie, că e obosită de atîtea limbi. N-a văzut ea atîta sînge de turc cîtă salivă de pesedist a luat în numai două săptămîni, cred că i s-a făcut şi scîrbă! ➠ Gigi Becali vrea să fie al doilea Coposu – a declarat nea Gigi. Vă daţi seama cum ar suna: „Memorialul Gigi"? Sau Institutul Român pentru Studierea Totalitarismului „Hai Steaua"? Ori „Fundaţia Nea Gigi"? Sau Ieslea Memorială „Becali"? Şi Clubul pentru o Societate Întredeschisă a Oilor „Măslina de Aur"? Sau Gruparea Pîrnaia Ultra. Oricum, mai are ceva de stat la puşcărie nea Gigi ca să apară un minut să înjure la „Memorialul Durerii lui Malonga Parfait". Aşadar, cu Gigi Becali nu mai e decît un pas de la tradiţionalul *„Hai, Steaua!"* la *„Trăiască Coposu!"*. ➠ Era cît pe ce să ne vină să scriem ceva de PNŢCD. Da' ce dracu' să scriem? ➠ 23 August va fi sărbătorit ca pe vremea lui Ceauşescu – asta e intenţia PSD-ului, în continuarea petrecerii de *Ştefan cel Mare şi Sfînt*. Va fi invitat şi Regele Mihai – adică Iliescu o să-i dea un premiu festiv Regelui Mihai, Regele o să i-l dea lui Năstase, Năstase o să-l premieze pe Iliescu, Iliescu pe Rege, Regele pe Năstase, Năstase pe Rege, Regele pe Rege, Iliescu pe Iliescu, Regele pe Iliescu şi Năstase, Năstase şi Iliescu pe Iliescu, Regele pe Mihai etc., etc.

...Şi iartă, Doamne, greşalele robului tău Ion Iliescu şi nu-l mai duce pe el în ispita comunismului, ci-l izbăveşte de păcatele cele cu voie şi cu bună ştiinţă înfăptuite... Of, Dumnezeule, că grea misie mi-ai încredinţat: să mă rog pentru toţi nenorociţii! Păi, e drept? Eu să iau asupră-mi nelegiuirile lor, iar ei să rămînă cu banii în conturi!

Înalt Prea Sfinţitul Pimen al Sucevei, un ierarh al vremurilor noi, promotor al sloganului: „ÎPS, I did it again!".

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Veşti bune

No, Pimen, no cry!

➠ Într-o dimineaţă, arhiepiscopul Sucevei şi al Rădăuţilor s-a trezit cu faţa bisericească la cearşaf şi s-a apucat să toarne la declaraţii prin presă – mă rog, un fel de acatiste, da' pe naspa – despre Ion Iliescu şi Adrian Năstase, doi „şarlatani şi netrebnici" cum i-a numit dînsul, Doamne, iertaţi-l că nu ştie ce (bine) face!... Cum care doamne? Doamnele Dana şi Nina, normal!

➠ Toată presa a tratat prinderea lui Petru Nica, arestatul secolului, drept o lovitură de imagine a Poliţiei Române. Nu zic, e o veste bună, că doar de-aia am şi băgat-o în acest colţ de pagină, însă, mă gîndeam, uite cum se pune problema pe la noi: poliţia nu-şi face datoria, ci dă lovituri de imagine. Să vezi ce lovitură de imagine în gură le dau eu lor dacă nu-l prind pe derbedeul ăla care i-a smuls lu' mătuşă-mea lănţişorul de la gît în plină stradă!

➠ Un poliţist a primit o primă în valoare de 2.000 de euro pentru că a denunţat o şpagă. Bună treabă! Iar banii or să-i ajungă la fix cît să-şi poată face o operaţie de cinstită.

Străbuna Vestire